

โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมความแข็งแรงสูงพิเศษ (Al-Zn-Mg-Cu) ภายหลังการ
แข็งตัวและภายหลังกระบวนการอบเป็นเนื้อเดียวที่ผ่านการหล่อด้วยกระบวนการ Direct Chill
ภายใต้การควบคุมแม่เหล็กไฟฟ้าความถี่ต่ำ

นายปราโมทย์

นิรทีปวัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโลหการ ภาควิชาวิศวกรรมโลหการ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2551

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SOLIDIFIED AND HOMOGENIZED MICROSTRUCTURES OF SUPER HIGH STRENGTH
Al-Zn-Mg-Cu ALLOYS CAST BY LOW FREQUENCY ELECTROMAGNETICALLY
STIRRED DIRECT CHILL METHOD

Mr.Pramote Thirathipviwat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering Program in Metallurgical Engineering
Department of Metallurgical Engineering
Faculty of Engineering
Chulalongkorn University
Academic Year 2008
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมมอลลูมีเนียมความแข็งแรงสูง

พิเศษ (Al-Zn-Mg-Cu) ภายหลังการแข็งตัวและภายหลัง

กระบวนการครอบเป็นเนื้อดีயว่าที่ผ่านการหล่อด้วยกระบวนการ

Direct Chill ภายใต้การกวนของแม่เหล็กไฟฟ้าความถี่ต่ำ

၁၂

นายปานโนทัย ริวทีปฏิวัตัน

สาขาวิชา

วิศวกรรมโลหการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.มารวิน สປระดิษฐ ณ อยธยา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม Professor Takateru Umeda, D.Eng.

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จพัฒกรรณ์มหาวิทยาลัย อนุมติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปฐมวัย ความหมายคือ

..... คณบดีคณนาวิศวกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา เลิศธิรัญวงศ์)

គណនៈការវិភាគសំខាន់សំខាន់របស់ខ្លួន

..... ประชานกรwmการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกสิทธิ์ นิสารัตนพร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร. มากิน สปurateดิษฐ์ ณ ออยธยา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(Professor Takateru Umeda, D.Eng.)

..... กรรมการ
(ดร. กฤษดา ประภากร)

กรุณากรอก

ปราโมทย์ ชิริทีปวิรัตน์ : โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมความแข็งแรงสูง พิเศษ (Al-Zn-Mg-Cu) ภายหลังการแข็งตัวและภายนหลังกระบวนการอบเป็นเนื้อดีயาที่ผ่านการหล่อด้วยกระบวนการ Direct Chill ภายใต้การกวานของแม่เหล็กไฟฟ้าความถี่ต่ำ. (SOLIDIFIED AND HOMOGENIZED MICROSTRUCTURES OF SUPER HIGH STRENGTH Al-Zn-Mg-Cu ALLOYS CAST BY LOW FREQUENCY ELECTROMAGNETICALLY STIRRED DIRECT CHILL METHOD.) อ. ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก : อ. ดร. ดาวิน สุประดิษฐ์ ณ อยุธยา, อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม : Prof. Takateru Umeda, D.Eng., 90 หน้า.

โลหะผสมอะลูมิเนียมความแข็งแรงสูงพิเศษกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ที่หล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC) ที่มีปริมาณของธาตุผสมคือสังกะสี 6.0 - 10.0 wt %, แมกนีเซียม 1.0 – 3.0 wt % และทองแดง 1.0 – 2.3 wt % ถูกใช้ใน การศึกษาโครงสร้างภายหลังการแข็งตัวและภายนหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียา ซึ่งเฟสที่เกิดขึ้นในโครงสร้างส่วนใหญ่เกิดจากปฏิกิริยาญูเทคติกมีลักษณะเป็นโครงสร้าง lamellar อยู่บริเวณขอบเกรน ในการศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาคภายหลังกระบวนการหล่อพบว่า ปริมาณของโครงสร้างญูเทคติกลดลงตามปริมาณของธาตุสังกะสีและทองแดง โดยมีเฟส η ($MgZn_2$) ที่มีทองแดงละลายอยู่เป็นเฟสหลัก นอกจากนี้ยังพบเฟส S (Al_2CuMg), θ (Al_2Cu), Al_7Cu_2Fe , T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$), Mg_2Si และ Al_3Zr โดยเฟสที่พบภายในโครงสร้างมีผลมาจากการหล่อของโลหะผสมอะลูมิเนียม $Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu$ ที่ผ่านการหล่อด้วยเทคนิค LFEC ได้แก่ Al_3Zr , Al (α), Al_7Cu_2Fe , $MgZn_2$, S (Al_2CuMg), T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) และ $Mg_2Si + \theta$ (Al_2Cu) ตามลำดับ

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจุลภาคภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียาที่อุณหภูมิ 460 องศาเซลเซียส พบว่าปริมาณของโครงสร้างญูเทคติกลดลงตามระยะเวลาของกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียา และโครงสร้างไม่เข้มตอกัน โดยเฟส η ($MgZn_2$) ละลายเข้าสู่เนื้อพื้นของโลหะผสมอะลูมิเนียมระหว่างกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียา เฟส Al_7Cu_2Fe และ S (Al_2CuMg) ยังคงถูกพบในโครงสร้างภายหลังกระบวนการหล่อ

ภาควิชา.....วิศวกรรมโลหการ.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....วิศวกรรมโลหการ.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ปีการศึกษา.....2551.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

4970783121 : MAJOR METALLURGICAL ENGINEERING

KEY WORD : SUPER HIGH STRENGTH ALUMINIUM ALLOY / MICROSTRUCTURE / HOMOGENIZATION / SOLIDIFICATION

PRAMOTE THIRATHIPVIWAT: SOLIDIFIED AND HOMOGENIZED MICROSTRUCTURES OF SUPER HIGH STRENGTH Al-Zn-Mg-Cu ALLOYS CAST BY LOW FREQUENCY ELECTROMAGNETICALLY STIRRED DIRECT CHILL METHOD. THESIS PRINCIPLE ADVISOR: MAWIN SUPRADIST NA AYUDHAYA, Ph.D., THESIS COADVISOR: PROF. TAKATERU UMEDA, D.Eng., 90 pp.

Solidified and homogenized microstructures of super high strength aluminium Al-Zn-Mg-Cu alloys produced by low frequency electromagnetic casting (LFEC) were studied in composition range of Zn; 6.0-10.0%, Mg; 1.0-2.5%, Cu; 1.0-2.3%. Many phases were found along grain boundaries after solidification, which were formed mostly by eutectic reaction. The amount of eutectic structures decreased with the reduction of alloying elements content, especially Mg, having more effect on the amount of eutectic structures than those of Zn and Cu. η ($MgZn_2$) included with Cu is a major eutectic phase. Besides, the other secondary phases were discovered such as S (Al_2CuMg), Θ (Al_2Cu), Al_7Cu_2Fe , T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$), Mg_2Si and Al_3Zr . These constituents changed with alloying elements content. Solidification sequence of Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu cast by LFEC was determined as follows; Al_3Zr , Al (α), Al_7Cu_2Fe , $MgZn_2$, S (Al_2CuMg), T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) and $Mg_2Si + \Theta$ (Al_2Cu), respectively.

The homogenized microstructure evolution at 460 °C was studied, the amount of eutectic structures were reduced with increasing homogenization time and the eutectic structures were less connected as the network. $MgZn_2$ is dissolved into the matrix aluminium phase during homogenization. However, Al_7Cu_2Fe and S (Al_2CuMg) remained in homogenized alloys.

Department:Metallurgical Engineering...Student's signature:

Field of study: ...Metallurgical Engineering...Principle advisor's signature:

Academic year: 2008.....Co-advisor's signature:

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความร่วมมือจาก Prof. Dr. Takateru Umeda และอาจารย์ ดร. นาวิน สุประดิษฐ์ ณ ออยธยา ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ อบรมสั่งสอน ให้ คำปรึกษา และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ใน การศึกษาและวิจัย รวมทั้งให้คำปรึกษาด้านจิตใจ รวมถึง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกสิทธิ์ นิสาวัตนพร, อาจารย์ ดร.ปัญญา วิสุทธิพิทักษ์กุล และ ดร.กฤษดา ประภากร กรรมการสอบบัณฑิต ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ใน งานวิจัยนี้

ขอขอบพระคุณบริษัท Nippon Light Metal Co., Ltd. ประเทศไทย สำหรับ
ความอนุเคราะห์ชั้นงานในการศึกษาและวิจัย

ขอขอบพระคุณภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สำหรับความอนุเคราะห์การใช้เครื่อง Electron Probe Microscope Analyzer (EPMA) ในการ
ตรวจสอบและวิเคราะห์เฟสภายในชิ้นงาน รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ สุทธิวัฒน์
สำหรับคำปรึกษาด้านการใช้เครื่องมือ และคุณโศภิต พุ่มพวง พนักงานประจำภาควิชาธรณีวิทยา
สำหรับการคำนวณความสอดคล้องในการใช้เครื่องมือ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมให้ความรู้ในงานด้านโลหะวิทยา
ต่างๆ เจ้าหน้าที่ในภาควิชาวิศวกรรมโลหการทุกท่าน และเพื่อนในกลุ่มวิจัยการเขียงตัวของน้ำโลหะ
ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและบุคคลอันเป็นที่เคารพที่
เคยให้กำลังใจอิกทั้งการสนับสนุนในด้านการศึกษา และให้โอกาสที่ดีในชีวิตแก่ข้าพเจ้าด้วยดี
ตลอดมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของงานวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
 2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น.....	 5
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	5
2.1.1 คุณสมบัติทั่วไปของอะลูมิเนียม.....	5
2.1.2 ประเภทของโลหะสมองอะลูมิเนียม.....	6
2.1.3 โลหะสมองอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX.....	8
2.1.4 แผนภูมิสมดุลที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	 26
3.1 เครื่องมือที่ใช้สำหรับทำงานวิจัย.....	26
3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	27
 4 ผลการวิเคราะห์การทดลอง.....	 34
4.1 โครงสร้างของโลหะสมองอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อ.....	34
4.1.1 การศึกษาโครงสร้างจุลภาคภายในภายหลังกระบวนการหล่อ.....	34

	หน้า
4.1.1.1 โครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อ.....	34
4.1.1.2 ขนาดเกรนภายในหลังกระบวนการหล่อ.....	38
4.1.1.3 ปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภายในหลังกระบวนการหล่อ.....	39
4.1.2 การศึกษาเฟสทุติยภูมิภายในโครงสร้างภายในหลังกระบวนการหล่อ.....	41
4.1.2.1 X-Ray Diffractometer (XRD).....	42
4.1.2.2 Electron Probe Microscope Analyzer (EPMA)	45
4.2 โครงสร้างของโลหะสมอฉุนเนียมภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีเยา.....	52
4.2.1 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีเยา.....	52
4.2.2 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงสารปะกอบภายในโครงสร้างภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีเยา.....	58
4.3 การวิเคราะห์ลำดับการเกิดเฟส.....	67
 5. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ.....	76
5.1 สรุปผลการทดลอง.....	76
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	77
 รายการอ้างอิง.....	78
 ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก.....	82
ภาคผนวก ข.....	87
 ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	90

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติทางพิสิกส์ของโลหะอัลูมิเนียม	5
ตารางที่ 2.2 คุณสมบัติเชิงกลของโลหะอัลูมิเนียม	6
ตารางที่ 2.3 แสดงรหัสของกลุ่มโลหะผสมอัลูมิเนียมผสมประเภทชิ้นรูปเป็น.....	6
ตารางที่ 2.4 แสดงรหัสของกลุ่มโลหะผสมอัลูมิเนียมผสมประเภทหล่อหลอม	7
ตารางที่ 3.1 สรุปที่ใช้ในการหล่อด้วยเทคนิค LFEC.....	27
ตารางที่ 3.2 ส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอัลูมิเนียมที่ศึกษาจำนวน 7 ชิ้น.....	27
ตารางที่ 4.1 ขนาดเกร弩ภายในโครงสร้างของโลหะผสมอัลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมี แตกต่างกัน.....	38
ตารางที่ 4.2 ปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างของโลหะผสมอัลูมิเนียมภายหลัง กระบวนการหล่อที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน.....	40
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของเลขอะตอมของเฟสชนิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ชนิดของเฟสภายใน โครงสร้าง.....	42
ตารางที่ 4.4 ปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างของโลหะผสมอัลูมิเนียม ภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีlyaเป็นระยะเวลา 600 นาที ที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน.....	56
ตารางที่ ก.1 ตัวอย่างแสดงปริมาณธาตุผสมของโลหะผสมอัลูมิเนียม ¹ กลุ่ม 7XXX ที่นิยมใช้งานในปัจจุบัน.....	82
ตารางที่ ก.2 ตัวอย่างแสดงคุณสมบัติทางกลและลักษณะการใช้งานของโลหะผสมอัลูมิเนียม ¹ กลุ่ม 7XXX ที่นิยมใช้งานในปัจจุบัน.....	86
ตารางที่ ข.1 ค่าวิกฤติบน (t_c) ที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างองศาความอิสระกับช่วงความมันใจ ของข้อมูล	88

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1	โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-Zn-Mg-Cu (a) โครงสร้างยูเทคติก (b) ลักษณะของเฟสเหล็ก (Fe-bearing phase).....	9
ภาพที่ 2.2	X-ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-6.31Zn-2.33Mg-1.7Cu ภายหลังกระบวนการหล่อ ^{และ} การอบให้เป็นเนื้อเดียว (ระยะเวลา 6 ชั่วโมง).....	9
ภาพที่ 2.3	การเปลี่ยนแปลงของเฟสภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-Zn-Mg-Cu ที่ผ่านกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวที่อุณหภูมิ 460 °C เป็นระยะเวลา (a) 5 นาที, (b) 30 นาที, (c) 6 ชั่วโมง และ (d) 24 ชั่วโมง	10
ภาพที่ 2.4	แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบของ Al-Zn-Mg แบบ Liquidus Projection	12
ภาพที่ 2.5	แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบของ Al-Zn-Mg แบบ Isothermal Section ที่อุณหภูมิ 335 °C	13
ภาพที่ 2.6	แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบของ Al-Mg-Cu แบบ Liquidus Projection.....	14
ภาพที่ 2.7	แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบของ Al-Mg-Cu แบบ Isothermal Section ที่อุณหภูมิ 400 °C	14
ภาพที่ 2.8	แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบของ Al-Cu-Zn แบบ Liquidus Projection	15
ภาพที่ 2.9	แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบของ Al-Cu-Zn แบบ Isothermal Section ที่อุณหภูมิ 200 °C	15
ภาพที่ 2.10	แบบจำลองการหล่อแบบกึ่งต่อเนื่องเทคนิค (a) DC (b) LFEC	17
ภาพที่ 2.11	แบบจำลองแสดงการกระจายตัวของอุณหภูมิของชิ้นงานหลังการหล่อด้วยเทคนิค ^(a) DC (b) LFEC	17
ภาพที่ 2.12	พื้นผิวของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค (a) DC และ (b) LFEC	18
ภาพที่ 2.13	โครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค (a) DC และ (b) LFEC.....	18
ภาพที่ 2.14	แสดงความแตกต่างของการเกิดรอยร้าวในชิ้นงานของการหล่อด้วยเทคนิค ^(a) DC และ (b) LFEC.....	19
ภาพที่ 2.15	อุณหภูมิภายในชิ้นงานที่ตำแหน่งต่าง ๆ ของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค DC และ LFEC	19

หน้า	
ภาพที่ 2.16 แสดง sump depth ของเทคนิคการหล่อ DC และ LFEC	20
ภาพที่ 2.17 โครงสร้างยูเทกติกบริเวณขอบเกรนของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค	
(a,b) DC และ (c,d) LFEC.....	20
ภาพที่ 2.18 โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสม Al-Zn-Mg-Cu-Zr	
จุดที่ 1 และ 2 คือ เฟส T (Al-Zn-Mg-Zn), จุดที่ 3 คือ เฟส Θ (Al ₂ Cu)	
และจุดที่ 4 และ 5 คือ โครงสร้างยูเทกติกประกอบด้วย Al	
และ T (Al-Zn-Mg-Zn).....	21
ภาพที่ 2.19 โครงสร้างจุลภาคหลังจากการหล่อ โดยจุด a คือ สารประกอบกลุ่ม Al-Cu-Fe	
และจุด b คือ สารประกอบกลุ่ม Al-Mg-Zn-Cu	22
ภาพที่ 2.20 โครงสร้างจุลภาคที่ผ่านกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization)	
จุด a คือ สารประกอบ Al ₇ Cu ₂ Fe	
และจุด b คือ สารประกอบกลุ่ม Al-Mg-Zn-Cu.....	22
ภาพที่ 2.21 a) โครงสร้างจุลภาคของโลหะสมอະลูมิเนียม b) ลักษณะของเฟส T(Al ₂ Mg ₃ Zn ₃)	
ที่แยกตัวออกจากโครงสร้างยูเทกติก และ c) line scan ของทองแดง.....	23
ภาพที่ 2.22 a) โครงสร้างจุลภาคของโลหะสมอະลูมิเนียม b) ลักษณะของสารประกอบ	
S (Al ₂ CuMg) ที่แยกตัวออกจากโครงสร้างยูเทกติก	
และ c,d) line scan ของ Mg, Cu และ Zn.....	24
ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างการวัดขนาดเกรนแบบเส้นตรง.....	30
ภาพที่ 3.2 การกำหนดจุดของแผนภาพที่ใช้ในการวัดปริมาณของโครงสร้างยูเทกติก.....	31
ภาพที่ 3.3 ตัวอย่างการแสดงผลการตรวจวัดปริมาณของโครงสร้างยูเทกติก.....	31
ภาพที่ 3.4 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับเวลาของการทำงานของเครื่อง	
วิเคราะห์ทางความร้อนของวัสดุ (Differential Thermal Analyzer, DTA).....	33
ภาพที่ 3.5 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับเวลาของวิธีการ	
Interrupt solidification	33
ภาพที่ 4.1 โครงสร้างจุลภาคภายในของโลหะสมอະลูมิเนียม	
ที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกันที่ถ่ายด้วยกล้องจุลทรรศน์แสง.....	35
ภาพที่ 4.2 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในของ	
การหล่อของโลหะสมอະลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน.....	36

หน้า

ภาพที่ 4.3 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงแสดงโครงสร้างจุลภาค ภายในหลังกระบวนการหล่อของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมี แตกต่างกัน.....	37
ภาพที่ 4.4 แผนภูมิเปรียบเทียบขนาดเกรนภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม ที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน.....	39
ภาพที่ 4.5 แผนภูมิเปรียบเทียบปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างของ โลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อที่มีส่วนประกอบทางเคมี แตกต่างกัน.....	40
ภาพที่ 4.6 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มี ส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกันภายหลังกระบวนการหล่อ.....	43
ภาพที่ 4.7 การเปรียบเทียบปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) เชิงคุณภาพของโลหะผสม อะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมี (สังกะสี, ทองแดง และแมกนีเซียม) แตกต่างกัน.....	44
ภาพที่ 4.8 X-Ray Maps ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu	45
ภาพที่ 4.9 Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์ Spot Analysis โครงสร้างยูเทคติกของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu	46
ภาพที่ 4.10 X-Ray Maps โครงสร้างยูเทคติกที่กำลังขยายสูงของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu.....	46
ภาพที่ 4.11 Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์ Spot Analysis เฟส Al_7Cu_2Fe ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu.....	47
ภาพที่ 4.12 (a) Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์ Spot Analysis ของเฟส Al_3Zr และ (b) X-Ray Maps ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu	49
ภาพที่ 4.13 (a) Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์ Spot Analysis ของเฟส S (Al_2CuMg) และ (b) X-Ray Maps ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu	50
ภาพที่ 4.14 โครงสร้าง Lamellar ที่ประกอบด้วยเฟส η ($MgZn_2$) และ T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) ของ โลหะผสมอะลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu (b) โครงสร้างยูเทคติกที่ใช้ในการ ตรวจสอบด้วยวิธี Mapping	51

หน้า

ภาพที่ 4.15 X-Ray Maps ของโครงสร้างยูเทคติกของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0 Mg-1.4Cu.....	51
ภาพที่ 4.16 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลัง กระบวนการหล่อและภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสม อะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที.....	53
ภาพที่ 4.17 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลัง กระบวนการหล่อและภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสม อะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1. เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที.....	53
ภาพที่ 4.18 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลัง กระบวนการหล่อและภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสม อะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1.0Cu เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที.....	54
ภาพที่ 4.19 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลัง กระบวนการหล่อและภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสม อะลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.5Mg-2.3Cu เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที.....	54
ภาพที่ 4.20 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลัง กระบวนการหล่อและภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสม อะลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.0Mg-2.3Cu เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที.....	55
ภาพที่ 4.21 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลัง กระบวนการหล่อและภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสม อะลูมิเนียม Al-8.0Zn-2.5Mg-2.5Cu เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที.....	55

หน้า

ภาพที่ 4.22 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดีயาของโลหะผสม อะลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที.....	56
ภาพที่ 4.23 แผนภูมิเปรียบเทียบปริมาณของโครงสร้างยูเกติกภายในโครงสร้างของโลหะผสม อะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียาเป็นระยะเวลา 600 นาที ที่มี ส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน.....	57
ภาพที่ 4.24 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียา.....	58
ภาพที่ 4.25 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1.5Cu ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียา.....	59
ภาพที่ 4.26 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1.0Cu ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียา.....	59
ภาพที่ 4.27 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.5Mg-2.3Cu ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียา.....	60
ภาพที่ 4.28 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.0Mg-2.3Cu ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียา.....	60
ภาพที่ 4.29 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-8.0Zn-2.5Mg-2.5Cu ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียา.....	61
ภาพที่ 4.30 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียา.....	61
ภาพที่ 4.31 การเปรียบเทียบปริมาณของเฟส β ($MgZn_2$) เขิงคุณภาพของโลหะผสมอะลูมิเนียม เมื่อระยะเวลาของกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียาแตกต่างกัน.....	62
ภาพที่ 4.32 การเปรียบเทียบ X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม a) ภายหลังกระบวนการหล่อ b) ภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียาเป็น ระยะเวลา 600 นาที.....	63

หน้า

ภาพที่ 4.33 a) Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์เฟสตัวยาร์บีช Spot Analysis b) X-Ray Maps ของโครงสร้างยูทेकติกของโลหะสม อะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ภายหลังกระบวนการอบให้เป็น ^{.....}	64
ภาพที่ 4.34 X-Ray Maps ของโครงสร้างยูทेकติกของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu ภายหลังกระบวนการอบให้เป็นนื้อดียา เป็นระยะเวลา 600 นาที.....	65
ภาพที่ 4.35 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าสัมประสิทธิ์การแพรว์ของธาตุต่าง ๆ ในอะลูมิเนียม กับอุณหภูมิในช่วงของการแพรว์.....	66
ภาพที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์สมบัติทางความร้อนของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ด้วยเครื่องมือ DTA.....	67
ภาพที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์สมบัติทางความร้อนช่วงการแข็งตัวของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ด้วยเครื่องมือ DTA.....	68
ภาพที่ 4.38 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 590 °C.....	68
ภาพที่ 4.39 a) Secondary Electron Image, b) Backscattered Electron Image c) X-Ray Maps ของเฟสภายในโครงสร้างของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 515 °C.....	69
ภาพที่ 4.40 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 515 °C.....	70
ภาพที่ 4.41 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 400 และ 450 °C.....	71
ภาพที่ 4.42 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 450 °C.....	71
ภาพที่ 4.43 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 400 °C.....	72
ภาพที่ 4.44 a) Backscattered Electron Image b) X-Ray Maps ของโครงสร้าง ยูทेकติกภายในโครงสร้างของโลหะสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 400 °C.....	72

หน้า

ภาพที่ 4.45 X-Ray Maps ของเฟสภายในโครงสร้างของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 400 °C.....	73
ภาพที่ 4.46 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคของ โลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่อุณหภูมิ a) 590 °C, b) 515 °C, c) 450 °C และ d) 400 °C.....	74
ภาพที่ 4.47 ลำดับการเกิดเฟสจากการคำนวณด้วยโปรแกรม Thermal Calc คำนวณจากสมการ Scheil's Equation.....	75
ภาพที่ ๔.1 ตัวอย่างกราฟการกระจายแบบ t ที่มีองศาความเป็นอิสระเท่ากับ 10.....	87

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจัย

โลหะอะลูมิเนียมมีอัตราส่วนของความแข็งแรงต่อน้ำหนัก (Strength to weight ratio) สูง จึงทำให้โลหะอะลูมิเนียมเป็นโลหะที่น่าสนใจในการนำไปเป็นวัสดุที่ใช้ทำโครงสร้างแทนเหล็กที่มีน้ำหนักมาก โดยความหนาแน่นของโลหะอะลูมิเนียมต่ำกว่าเหล็กประมาณ 3 เท่า แต่ความแข็งแรงของโลหะอะลูมิเนียมยังไม่สูงพอเมื่อเทียบกับเหล็ก จึงทำให้มีข้อจำกัดด้านการใช้งานบางประเภท ดังนั้นจึงมีการพัฒนาและปรับปรุงสมบัติของโลหะอะลูมิเนียมเพื่อให้มีความแข็งแรงสูงขึ้นหรือพัฒนาสมบัติด้านอื่น ๆ ตามประเภทของการใช้งานโลหะอะลูมิเนียม โดยอาจมีการเติมธาตุผสมต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงสมบัติของโลหะอะลูมิเนียมให้ดีขึ้น ซึ่งโลหะอะลูมิเนียมที่ถูกเติมธาตุผสมต่าง ๆ ทำให้สมบัติที่แตกต่างกันตามชนิดและปริมาณของธาตุผสมที่ถูกเติม และถูกนำไปใช้งานแตกต่างกัน นอกจากการเติมธาตุผสมแล้วยังมีกรรมวิธีอื่นที่สามารถปรับปรุงคุณสมบัติของโลหะอะลูมิเนียมได้อีกด้วย เช่น กรรมวิธีการอบชุบแข็งด้วยความร้อน (Heat treatment) เป็นต้น

สำหรับงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาโลหะอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ซึ่งเป็นโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่มที่มีสังกะสีและแมกนีเซียมเป็นธาตุผสมหลัก อาจมีทองแดงเป็นส่วนผสมด้วย โลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่มนี้มีความแข็งแรงสูง ส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นวัสดุโครงสร้างในอุตสาหกรรมอากาศยาน เนื่องจากมีความแข็งแรงที่สูงและมีน้ำหนักเบาเมื่อเทียบกับเหล็ก [1]

ในการหล่อโลหะผสมอะลูมิเนียมเพื่อการใช้งานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นการหล่อโลหะแบบต่อเนื่อง (Continuous casting, Conventional DC casting) ซึ่งชิ้นงานที่ได้เป็นลักษณะของแท่งโลหะ (Ingot) หรือแผ่นโลหะ (Slab) ซึ่งในการหล่อโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ด้วยวิธีการหล่อแบบต่อเนื่องนี้ ทำให้เกิดปัญหาด้านการแตกกรัาวภายในชิ้นงานหล่อเนื่องมาจากการมีปริมาณของธาตุผสมที่มากทำให้เกิดการแยกตัวในระดับจุลภาค (Microsegregation) ภายใต้ชิ้นงานหล่อขึ้น [2] โดยในระหว่างการแข็งตัวของน้ำโลหะอุณหภูมิภายในชิ้นงานที่ดำเนินการอยู่จะมีการแยกตัวของธาตุผสมที่มีความต่างกันมาก จึงทำให้เกิดความเด่นสูงภายในชิ้นงาน แต่ในปัจจุบันได้มีพัฒนาและปรับปรุงวิธีการหล่อเพื่อลดปัญหาด้านการแตกกรัาวภายในชิ้นงาน โดยการนำแม่เหล็กไฟฟ้าความถี่ต่ำมาประยุกต์ใช้กับการหล่อ เพื่อเกิดแรงแม่เหล็กไฟฟ้าขึ้นเพื่อกวนน้ำโลหะระหว่างกระบวนการหล่อ ส่งผลให้

ความแตกต่างของอุณหภูมิภายในชิ้นงานลดลง สามารถลดปัญหาเรื่องการแยกตัวระดับจุลภาค ลงได้ และยังทำให้ขนาดเกรนภายในโครงสร้างมีความละเอียดขึ้นและมีความสม่ำเสมอมากขึ้น

ในปัจจุบันมีความต้องการใช้งานโลหะผสมอะลูมิเนียมมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมี การพัฒนาสมบัติเชิงกลของโลหะผสมอะลูมิเนียมให้ดียิ่งขึ้นด้วย ซึ่งในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึง ผลของการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างจุลภาค, ชนิดของเฟสต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงปริมาณของเฟสต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นภายในโครงสร้างของชิ้นงานหลังกระบวนการหล่อ และชิ้นงานที่ผ่านกระบวนการอบให้ เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) ที่ผ่านการหล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC) ตัวอย่างของผลของการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบทางเคมีจากงานวิจัยในอดีต ที่มีต่อสมบัติต้านทานต่าง ๆ ของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX เช่น การลดอัตราส่วนของปริมาณ สังกะสีต่อมagnesiocarbide ทำให้การเกิด Stress – corrosion cracking ในโลหะผสมอะลูมิเนียม กลุ่มนี้ลดลง [1] การลดปริมาณของแมกนีเซียมส่งผลให้ค่าความยืด (Elongation) ของโลหะผสม อะลูมิเนียมกลุ่มนี้ค่าสูงขึ้นและค่าความแข็งแรงที่จุดคราฟ (Yield strength) สูงขึ้น เป็นต้น ด้วย เหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นการศึกษาโครงสร้างของจุลภาค, ชนิดและปริมาณของเฟสต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ที่มีการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบ ทางเคมี มีความสำคัญมากต่อการทำนายสมบัติทางกลที่เปลี่ยนแปลง เพื่อประโยชน์ในอนาคต ในการควบคุมโครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX เพื่อสะท้อนต่อการนำไป ประยุกต์ใช้งานตามสมบัติที่ต้องการต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพื้นฐานทางโลหะวิทยาของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ที่หล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC)

2. เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงปริมาณของสังกะสี, แมกนีเซียม และ ทองแดง ที่มีต่อโครงสร้างจุลภาคและเฟสต่าง ๆ ของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ที่เกิดขึ้นของชิ้นงานภายหลังกระบวนการหล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC)

3. เพื่อศึกษาและตรวจสอบโครงสร้างจุลภาคและเฟสต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีயา (Homogenization)

4. เพื่อศึกษาและตรวจสอบลำดับของการเกิดเฟสต่าง ๆ ในระหว่างการแข็งตัวของน้ำโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ที่ผ่านการหล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC)

5. เพื่อเข้าใจกระบวนการการอัดแบบโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ในเชิงของการควบคุมโครงสร้างจุลภาค เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ต่อไป

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu)

2. ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการหล่อโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Field (LFEC)

3. ศึกษาและตรวจสอบโครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียา (Homogenization) โดยศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์แสง (Optical Microscope, OM) เพื่อศึกษาลักษณะและวัดขนาดของเกรณภายในโครงสร้าง และศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กtronแบบส่องภาพ (Scanning Electron Microscope, SEM) เพื่อศึกษาลักษณะโครงสร้างจุลภาคและหาปริมาณของโครงสร้างยูเทคติก

4. ศึกษาและตรวจสอบเฟสต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียา (Homogenization) ด้วยเครื่องวัดการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ (X-Ray Diffractometer, XRD) เพื่อตรวจสอบหาชนิดของสารประกอบที่เกิดขึ้นภายในชิ้นงาน รวมถึงการตรวจสอบชนิดและตรวจสอบการกระจายตัวของธาตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในชิ้นงาน รวมทั้งวัดปริมาณของธาตุต่าง ๆ ในบริเวณที่สนใจโดยกล้องจุลทรรศน์ชนิดวิเคราะห์แนวการสะท้อนและเลี้ยวเบนของรังสีอิเล็กtron (Electron Probe Microscope Analysis, EPMA)

5. ศึกษาช่วงอุณหภูมิของการเกิดเฟสและตรวจสอบลำดับการเกิดเฟสของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ในช่วงการแข็งตัวของน้ำโลหะ และเปรียบเทียบผลการคำนวณเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรม Thermo-Calc

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจพื้นฐานทางโลหะวิทยาของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Field (LFEC)
2. สามารถทำนายและควบคุมโครงสร้างจุลภาคภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังผ่านกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) ของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ได้
3. เข้าใจถึงผลของปริมาณของสังกะสี, ทองแดง และแมgnีเซียม ที่มีผลต่อเฟสที่เกิดขึ้น รวมถึงโครงสร้างทางจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) ที่เปลี่ยนแปลงไป
4. เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของลักษณะของเฟสต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโครงสร้างของโลหะอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu)
5. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้กับการควบคุมโครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ที่ผ่านการหล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC) ได้

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 คุณสมบัติทั่วไปของอะลูมิเนียม

อะลูมิเนียมเป็นโลหะที่มีความหนาแน่นต่ำ (2.7 g/cm^3) จึงทำให้อะลูมิเนียมมีประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมทางด้านคอมนากมและขนส่ง ซึ่งโลหะอะลูมิเนียมมีความทนต่อการกัดกร่อนได้ดี เนื่องจากการเกิดออกซิเดชันทำให้เกิดฟิล์มบาง ๆ เกิดขึ้น แต่อะลูมิเนียมบริสุทธิ์มีความแข็งแรงต่ำ ซึ่งสามารถปรับปรุงทำให้มีความแข็งแรงเพิ่มขึ้นโดยการเติมโลหะผสม โดยอะลูมิเนียมสามารถรวมตัวกับโลหะอื่น ๆ ได้ง่ายมีความสามารถในการหล่อตัวอยู่ในเกณฑ์สูง นอกจากนี้สมบัติการยึดตัวได้ง่ายของอะลูมิเนียมจึงทำให้สามารถขึ้นรูปได้ง่ายด้วยการรีดเป็นแผ่น หรืออัดขึ้นรูปได้สะดวก ทำให้การใช้งานมีขอบเขตกว้างขวางมากจึงมีความสำคัญอย่างมากต่ออุตสาหกรรม และโลหะอะลูมิเนียมเป็นโลหะไม่มีพิษ ดังนั้นจึงสามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารได้ นอกจากนี้อะลูมิเนียมมีสมบัติในด้านการนำไฟฟ้าได้ดีจึงสามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมไฟฟ้า [3]

ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติทางพิสิกส์ของโลหะอะลูมิเนียม [3]

ระบบผลึก	FCC	$(a = b = c = 4.04 \text{ \AA})$
น้ำหนักอะตอม	26.97	g/mol
อุณหภูมิหลอมเหลว	658	°C
ความร้อนจำเพาะ ($0-100^\circ\text{C}$)	0.2259	Cal/g °C
สภาพตัวนำความร้อน (20°C)	0.52	Cal.cm/cm ² .°C.sec
ความหนาแน่น (20°C)	2.70	g/cm ³
ความร้อนแฝงของการหลอมละลาย	93	Cal/g
อัตราการหล่อตัวจากสภาพหลอมเหลว	6.6 %	
สัมประสิทธิ์การขยายตัว (20°C)	23.8×10^{-6}	/°C
ความต้านทานจำเพาะ (20°C)	2.699	microhm.cm

ตารางที่ 2.2 คุณสมบัติเชิงกลของโลหะอะลูมิเนียม [3]

ความแข็งแรง (Tensile Strength)	8 – 10	kg/mm ²
พิกัดความยืดหยุ่น (Elastic Limit)	3	kg/mm ²
โมดูลัสของการยืดหยุ่น (Modulus of Elasticity)	7800	kg/mm ²
อัตราการยืดตัว (Percent Elongation)	40 – 45 %	
ความแข็ง (Hardness)	16 – 20	HB

2.1.2 ประเภทของโลหะผสมอะลูมิเนียม

โลหะผสมอะลูมิเนียมสามารถแบ่งตามกระบวนการเริ่มต้นของการนำโลหะผสมอะลูมิเนียมมาใช้ประโยชน์ออกเป็น 2 ประเภท คือ โลหะผสมสำหรับขึ้นรูปเย็น (Wrought alloys) และโลหะผสมสำหรับหล่อหยอด (casting alloys)

โลหะผสมสำหรับขึ้นรูปเย็น

เป็นโลหะผสมที่จะผ่านการขึ้นรูปเย็นให้มีรูปร่างเป็นแผ่น แท่ง หรือลวด โลหะผสมอะลูมิเนียมผสมแบบนี้มีทั้งแบบสามารถอบชุบแข็งด้วยความร้อนได้ และไม่สามารถอบชุบแข็งด้วยความร้อนได้ ซึ่งสามารถเพิ่มความแข็งด้วยกระบวนการวิธีขึ้นรูปเย็น (Cold working) ส่วนใหญ่จะมีทองแดง, ชิลลิคอน และแมกนีเซียมเป็นชาตุผสม

การแบ่งประเภทของกลุ่มโลหะผสมสำหรับขึ้นรูปเย็น จะใช้ระบบตัวเลข 4 ตัวตัวเลขหลักที่หนึ่งแสดงถึงกลุ่มโลหะผสมที่ประกอบด้วยธาตุผสมเฉพาะ ตัวเลขหลักที่สองแสดงถึงการปรับปรุงในโลหะผสมเดิมหรือปริมาณจำกัดของสิ่งเจือปน และตัวเลขสองตัวหลังบอกถึงความบริสุทธิ์ของโลหะผสมอะลูมิเนียม [4]

ตารางที่ 2.3 แสดงรหัสของกลุ่มโลหะผสมอะลูมิเนียมผสมประเภทขึ้นรูปเย็น [5]

1xxx	อะลูมิเนียมบริสุทธิ์ (pure Al)
2xxx	อะลูมิเนียมผสมทองแดง (Al – Cu)
3xxx	อะลูมิเนียมผสมแมงกานีส (Al – Mn)
4xxx	อะลูมิเนียมผสมชิลลิคอน (Al – Si)
5xxx	อะลูมิเนียมผสมแมกนีเซียม (Al – Mg)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ) แสดงรหัสของกลุ่มโลหะผสมอะลูมิเนียมผสมประเภทขั้นรูปเป็น [5]

6xxx	อะลูมิเนียมผสมแมกนีเซียมและซิลิกอน (Al – Mg - Si)
7xxx	อะลูมิเนียมผสมสังกะสี (Al – Zn)
8xxx	อะลูมิเนียมผสมธาตุอื่น ๆ
9xxx	ยังไม่มีการใช้รหัสกลุ่มนี้

โลหะผสมสำหรับหล่อ

เป็นโลหะที่มีสมบัติพิเศษมีความสามารถในการให้ผลิต้าที่ดี ช่วยให้การหล่อเป็นรูปพรรณกราทำได้ง่าย ส่วนใหญ่ของโลหะผสมประเภทนี้สามารถใช้กระบวนการรีบบุบด้วยความร้อนได้ ธาตุผสมที่สำคัญได้แก่ ซิลิคอน ซึ่งซิลิคอนเป็นธาตุผสมที่สำคัญที่สุดสำหรับโลหะผสมอะลูมิเนียมประเภทหล่อหลอม เพราะซิลิคอนจะทำให้การให้ผลิต้าของโลหะหลอมเหลวไหลดีขึ้น และความสามารถในการป้อนเข้าไปในแม่พิมพ์ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเพิ่มความแข็งแรงให้กับอะลูมิเนียม โดยปกติจะผสมซิลิคอนมีอยู่ประมาณ 5 -12% ส่วนแมกนีเซียมมักจะถูกเติมลงไปประมาณ 0.3-1.0% เพื่อเพิ่มความแข็งแรงด้วยวิธีการบุบแข็งแบบตัดตะกอน นอกจากนี้ยังมีการเติมธาตุผสมอื่น ๆ เช่น ทองแดง, สังกะสี, ดีบุก, ไทเทเนียม และไครเมียม

ส่วนการแบ่งประเภทของกลุ่มโลหะผสมสำหรับหล่อ จะใช้ระบบตัวเลข 4 ตัว เนื่องกับโลหะผสมสำหรับขั้นรูปเป็น

ตารางที่ 2.4 แสดงรหัสของกลุ่มโลหะผสมอะลูมิเนียมผสมประเภทหล่อหลอม [5]

1xx.x	อะลูมิเนียมบริสุทธิ์ (pure Al)
2xx.x	อะลูมิเนียมผสมทองแดง (Al – Cu)
3xx.x	อะลูมิเนียมผสมซิลิคอน (Al – Si, Al – Si - (Mg, Cu))
4xx.x	อะลูมิเนียมผสมซิลิคอน (binary Al – Si)
5xx.x	อะลูมิเนียมผสมแมกนีเซียม (Al – Mg)
6xx.x	ยังไม่มีการใช้รหัสกลุ่มนี้
7xx.x	อะลูมิเนียมผสมสังกะสี (Al – Zn)
8xx.x	อะลูมิเนียมผสมดีบุก
9xx.x	อะลูมิเนียมผสมธาตุอื่น ๆ

ตัวอย่างผลของธาตุผสมต่อสมบัติของโลหะสมอະลูมิเนียมผสม [5] เช่น

ทองแดง (Cu) เป็นธาตุที่นิยมผสมในบริมาณ 4 – 10 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักมีผลทำให้เพิ่มความแข็งแรงและความแข็งในสภาพหล่อและสภาพการผ่านกระบวนการทางความร้อนแต่ทองแดงจะลดการต้านทานการกัดกร่อน ลดความต้านทานต่อการเกิด hot tear และลดสมบัติต้านการหล่อหลอม

แมกนีเซียม (Mg) ช่วยเพิ่มความแข็งแรงและความแข็ง อีกทั้งยังช่วยให้มีความสามารถในการทำกระบวนการทางความร้อน

ซิลิกอน (Si) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการหล่อ เพิ่มความสามารถในการหล่อตัว เพิ่มความต้านทานของการเกิด hot tear และเพิ่มเปอร์เซ็นต์ การแข็งตัวในบริเวณยูเทคติก

สังกะสี (Zn) ไม่มีสมบัติอย่างเด่นชัดในการปรับปรุงสมบัติเชิงกล แต่ช่วยปรับปรุงสมบัติในกระบวนการทางความร้อนต่างๆ

ดีบุก (Tin) เพิ่มความแข็งแรงจากกระบวนการ Precipitation hardening และเพิ่มความสามารถในการกลึงໄส เป็นต้น

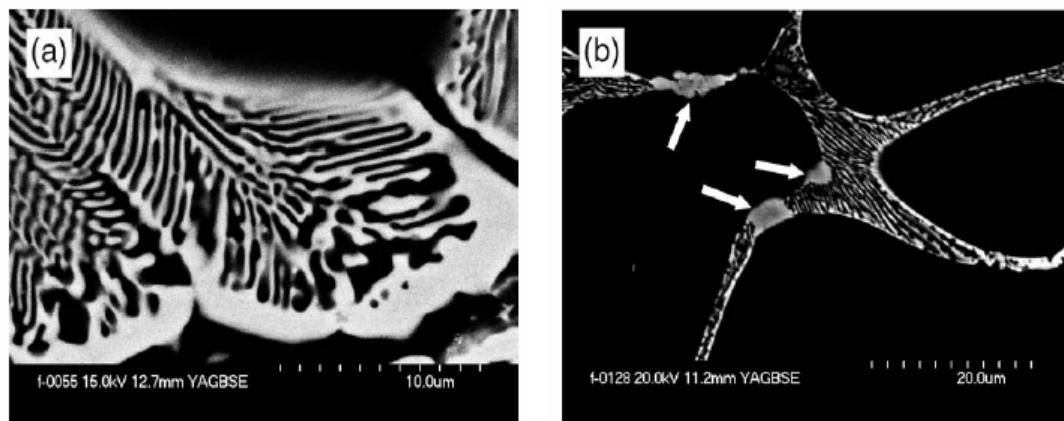
เหล็ก (Fe) ช่วยเพิ่มความต้านทานต่อการเกิด hot tear และลดการเหนี่ยวติดกับแบบหล่อในงาน Die Casting แต่การเพิ่มของธาตุเหล็กทำให้ความเหนี่ยวลดลง

แมงกานีส (Mn) โดยปกติแมงกานีสจัดเป็นธาตุมลทินในงานหล่อ แต่ในงานขึ้นรูปเย็นแมงกานีสมีความสำคัญมาก ในเรื่อง Work Hardening

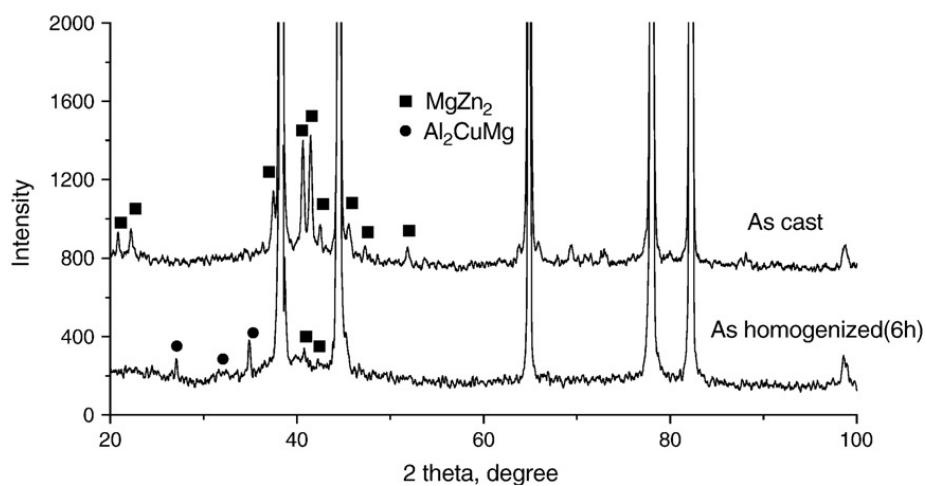
2.1.3 โลหะสมอະลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX [1, 6]

โลหะสมอະลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX เป็นโลหะสมอະลูมิเนียมที่มีความแข็งแรงสูงมาก เนื่องจากการเติมธาตุสมมูลายชนิด โดยการเติมสังกะสี, แมกนีเซียม เป็นธาตุสมมูลักอาจมีการเติมทองแดงลงไปในบริมาณเล็กน้อยเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของโลหะสมอະลูมิเนียม กลุ่มนี้ รวมถึงการเติมโคโรเมียม, แมงกานีส และเซอร์โคเนียม ในบริมาณเล็กน้อยเพื่อควบคุมโครงสร้างของเกรนระหว่างการขึ้นรูป รวมถึงกระบวนการปรับปรุงทางความร้อน (Heat treatment) เพื่อปรับปรุงคุณสมบัติเชิงกลของโลหะให้สอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานโดยโลหะสมอະลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX มีอัตราส่วนของความแข็งแรงต่อน้ำหนักสูง ทำให้มีความ

สนใจต่อการใช้งานด้านวัสดุที่ใช้เป็นโครงสร้างชิ้นอาศัยความแข็งแรงสูง และน้ำหนักเบา เช่น อุตสาหกรรมด้านอวกาศ ส่วนประกอบของเครื่องบินรบ เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่มนี้มีปัญหาการเกิด stress-corrosion cracking ซึ่งการเติมทองแดงในปริมาณเล็กน้อยสามารถแก้ปัญหาด้าน stress-corrosion cracking แต่การเพิ่มปริมาณของทองแดงทำให้เกิดปัญหาด้านการเชื่อม โดยอาจเกิดรอยแตกแบบ hot-cracking ระหว่างการแข็งตัวของรอยเชื่อม การลดอัตราส่วนของสังกะสีต่อมagnesi เปี่ยมจะสามารถลดปัญหานี้ได้ เช่นกัน [1] หรือการปรับปรุงด้วยกรรมวิธีทางความร้อน ซึ่งรูปแบบของการปรับปรุงด้วยกรรมวิธีทางความร้อนขึ้นอยู่ กับส่วนผสมทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียมด้วย

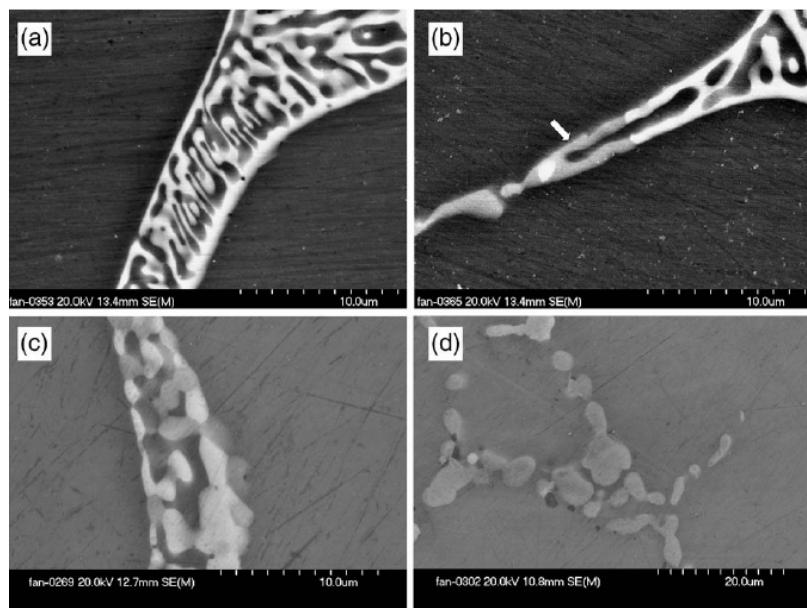

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-Zn-Mg-Cu
(a) โครงสร้างยูเทคติก (b) ลักษณะของเฟสเหล็ก (Fe-bearing phase) [6]

ภาพที่ 2.2 X-ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-6.31Zn-2.33Mg-1.7Cu
ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว (ระยะเวลา 6 ชั่วโมง) [6]

ในการศึกษาโครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX (Al-Zn-Mg-Cu) [6] พบว่าเฟสที่มีเหล็กหรือทองแดงปริมาณมากเป็นส่วนประกอบที่ตกลงหลักภายในโครงสร้าง จะส่งผลทำให้ความแข็งแรงและความต้านการถ้าของชิ้นงานลดลง เพราะเฟสดังกล่าวส่งเสริมให้เกิดการแตกร้าวในระดับจุลภาคภายในชิ้นงาน ซึ่งโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่มนี้มีเฟสหลายชนิดเกิดการตกลงหลักที่อุณหภูมิประมาณ 460°C ระหว่างขั้นตอนการแข็งตัวของน้ำโลหะ เช่น S (Al_2CuMg), T ($\text{Al}-\text{Mg}-\text{Zn}$), η (MgZn_2) เป็นต้น ส่วนประกอบทางเคมีของชิ้นงาน และวิธีการหล่อโลหะส่งผลถึงปริมาณและชนิดของสารประกอบอินเทอร์เมทัลิกที่ตกลงหลักภายในชิ้นงาน รวมถึงลักษณะโดยรวมของโครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมด้วย โดยจากการศึกษาโครงสร้างจุลภาคภายหลังการหล่อแบบกึ่งต่อเนื่องของ Al-6.31Zn-2.33Mg-1.7Cu-0.12Zr (0.09Fe, 0.05Si)

ภาพที่ 2.3 การเปลี่ยนแปลงของเฟสภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-Zn-Mg-Cu ที่ผ่านกระบวนการการอบให้เป็นเนื้อดีயาที่อุณหภูมิ 460°C เป็นระยะเวลา

(a) 5 นาที, (b) 30 นาที, (c) 6 ชั่วโมง และ (d) 24 ชั่วโมง [6]

โดยจากการศึกษาโครงสร้างยูทรอกติกพบว่ามีเฟส η (MgZn_2) ซึ่ง Al และ Cu ละลายอยู่ในเฟสดังกล่าวด้วย และยังพบเฟส $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$ ในโครงสร้างยูทรอกติกด้วยดังภาพที่ 2.1 และเมื่อศึกษาโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่เปลี่ยนแปลงภายหลังกระบวนการการอบให้เป็นเนื้อดียา โดยการเปลี่ยนแปลงของเฟสที่ เกิดขึ้นแสดงใน X-ray Diffraction Pattern ที่เปรียบเทียบการตรวจสอบเฟสภายในโครงสร้างของโลหะผสมภายหลังกระบวนการการหล่อและการหลังกระบวนการการอบให้เป็นเนื้อดียา (ระยะเวลา 6 ชั่วโมง) ดังภาพที่ 2.2 ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่า

ชิ้นงานภายหลังกระบวนการอบเนื้อเดียวมีเฟส S (Al_2CuMg) ที่สามารถตรวจพบเจอด้วยเครื่อง XRD ซึ่งชิ้นงานภายหลังกระบวนการหล่อไม่สามารถตรวจพบ แสดงว่าภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเดียวมีการเปลี่ยนแปลงเฟส η (MgZn_2) เป็นเฟส S (Al_2CuMg) ซึ่งสอดคล้องกับการการตรวจสอบโครงสร้างยูเทคติกดังภาพที่ 2.3 แสดงผลระยะเวลาของกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณและชนิดของเฟสด้วยดังภาพที่ 2.3 โดยเฟส MgZn_2 ที่โครงสร้างยูเทคติกจะเกิดการเปลี่ยนเฟสเป็น Al_2CuMg ตามลูกศรดังภาพที่ 2.3

(b)

2.1.4 แผนภูมิสมดุลที่เกี่ยวข้อง

แผนภูมิสมดุล (Phase Diagram) มีความสำคัญมากต่อการวิเคราะห์เฟสที่เกิดขึ้นภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม แต่โลหะผสมอะลูมิเนียมที่ใช้ในการศึกษาในวิจัยนี้มีส่วนผสมหลัก คือ อะลูมิเนียม, สังกะสี, แมกนีเซียม และทองแดง ซึ่งไม่มีแผนภูมิสมดุลดังกล่าวในการศึกษา จึงมีความจำเป็นที่ศึกษาแผนภูมิสมดุลสององค์ประกอบ (Binary Phase Diagram) และแผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบ (Ternary Phase Diagram) หลายระบบในการศึกษาและวิเคราะห์

โดยโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ใช้ในการศึกษามีส่วนประกอบทางเคมี คือ 6.4-10.0 wt % Zn, 1.0-3.0 wt % Mg, 1.0-2.5 wt % Cu และรวมถึงปริมาณของ Zr (0.14 wt %), Fe (0.05 wt %) และ Si (0.05 wt %) นอกจากนั้นเป็นปริมาณของอะลูมิเนียม

ในการวิเคราะห์เฟสหลังจากการเข้าตัวจะใช้แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบแบบ Liquidus Projection และแบบ Isothermal Section ที่อุณหภูมิหลังการเกิดปฏิกิริยาภายในระบบโดยใช้แผนภูมิสมดุลของระบบ Al-Zn-Mg, Al-Zn-Cu และ Al-Mg-Cu ซึ่งวิเคราะห์การเข้าตัวของน้ำโลหะด้วยสมการ Scheil's Equation ดังสมการที่ 2.1 เป็นสมการอธิบายปรากฏการณ์ของการเข้าตัวของน้ำโลหะที่ไม่มีการแพร่ของมวลในสถานะของเข็ง [7] ซึ่งใกล้เคียงกับลักษณะการเข้าตัวของน้ำโลหะในความเป็นจริง

$$C_L = C_0 (1-f_s)^{k-1} \quad (\text{สมการที่ 2.1})$$

เมื่อ C_L คือ ความเข้มข้นของธาตุผสมในเฟสของเหลว

C_0 คือ ความเข้มข้นของธาตุผสมเริ่มต้น

f_s คือ สัดส่วนของเฟสของเข็ง

k คือ Equilibrium Partition Ratio

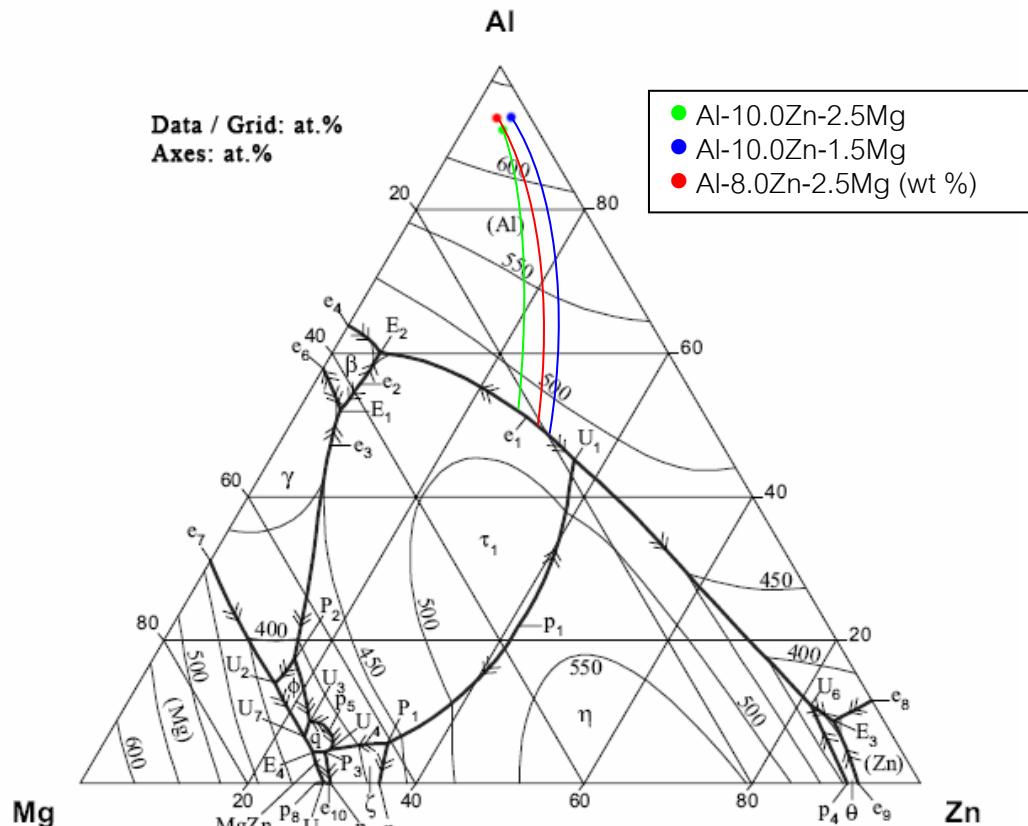
$$\text{โดย } k = C_s^* / C_L^*$$

เมื่อ C_s^* คือ ความเข้มข้นของเฟสของแข็งที่ Interface ระหว่างเฟสของแข็งและของเหลว

C_L^* คือ ความเข้มข้นของเฟสของเหลวที่ Interface ระหว่างเฟสของแข็งและของเหลว

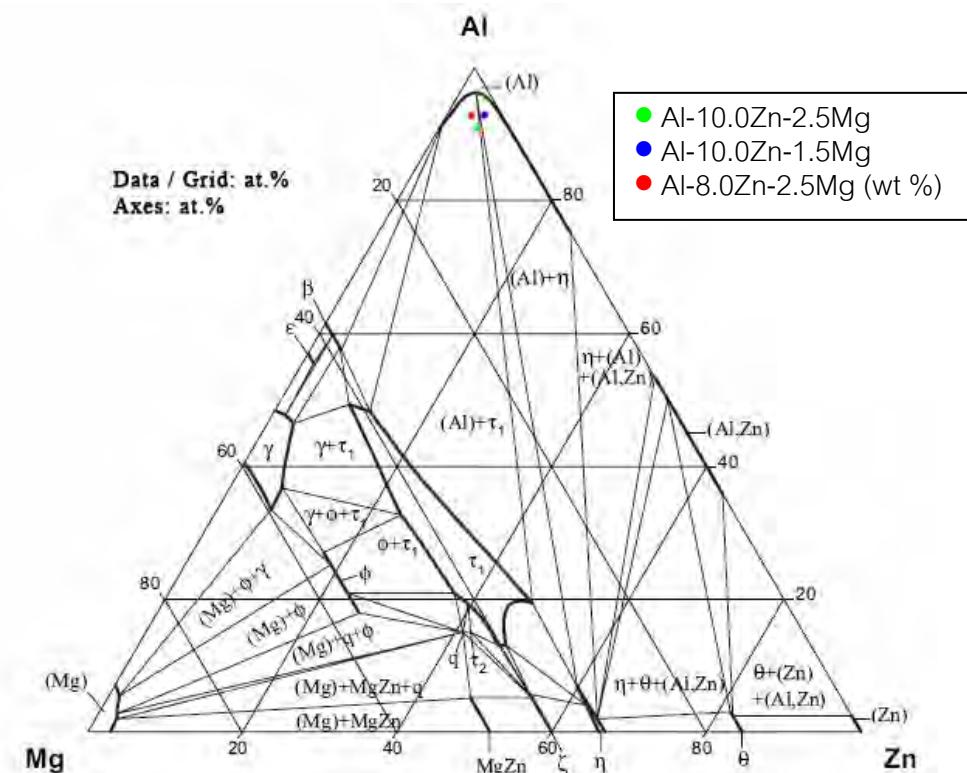
ซึ่งค่า k มีค่าคงที่ในระบบนั้น ๆ สามารถประมาณค่าได้จากแผนภูมิสมดุลสององค์ประกอบของระบบที่ต้องการ

จากสมการ Scheil's Equation จะใช้ในการคำนวณทิศทางของแข็งตัวของน้ำโลหะในแผนภูมิสมดุลเพื่อวิเคราะห์เฟสที่น่าจะเกิดขึ้นระหว่างการแข็งตัวของน้ำโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-Zn-Mg-Cu

ภาพที่ 2.4 แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบของ Al-Zn-Mg แบบ Liquidus Projection [8]

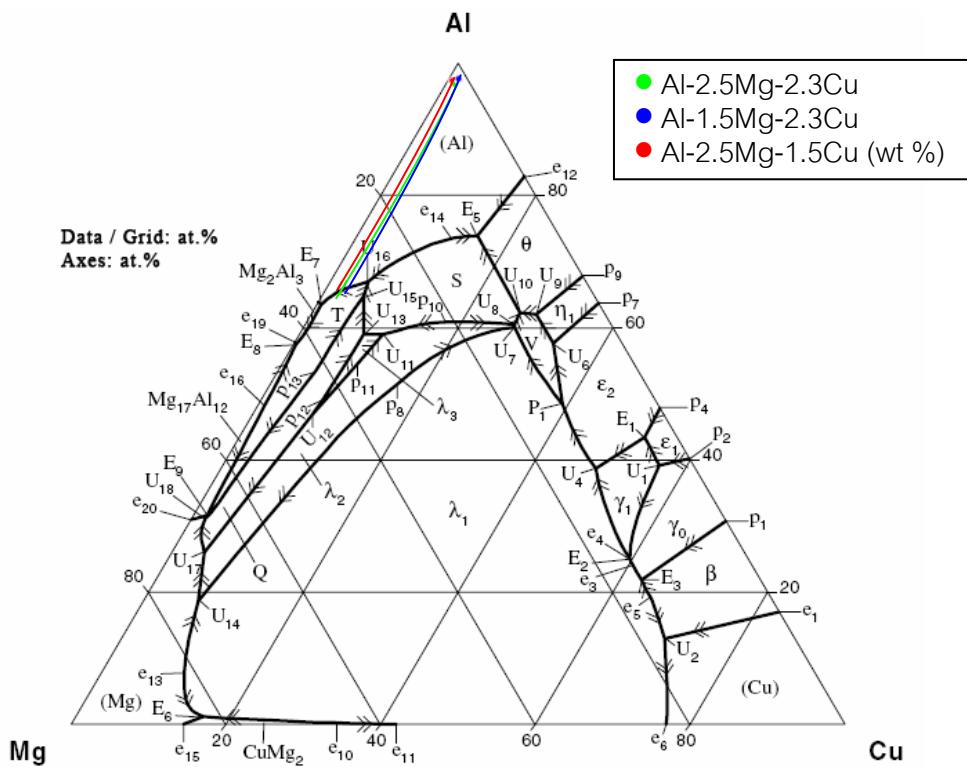
จากภาพที่ 2.4 แสดงเส้นทางการแข็งตัวของโลหะผสมอะลูมิเนียม โดยยกตัวอย่างโลหะผสมอะลูมิเนียม เส้นสีเขียวแสดงเส้นทางการแข็งตัวของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg (wt %) จุดและเส้นสีแดงแสดงโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-8.0Zn-2.5Mg และจุดและเส้นสีน้ำเงินแสดงโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.5Mg และจากภาพที่ 2.5 แสดงแผนภูมิสมดุลแบบ Isothermal section ที่อุณหภูมิ 335 °C ซึ่งสามารถคาดคะเนเฟสสุดท้ายของโลหะผสมอะลูมิเนียมได้ โดยโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg และ Al-8.0Zn-2.5Mg เริ่มจาก การเกิดเฟส α (Al) และเกิด Binary eutectic reaction เกิดเป็น α (Al) และ τ_1 ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) แต่โลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10Zn-1.5Mg จะมีจะเกิด Ternary peritectic (U_1 ; $L + \tau_1 = \alpha$ (Al) + $MgZn_2$) ทำให้สุดท้ายเกิดเฟส α (Al) และ $MgZn_2$

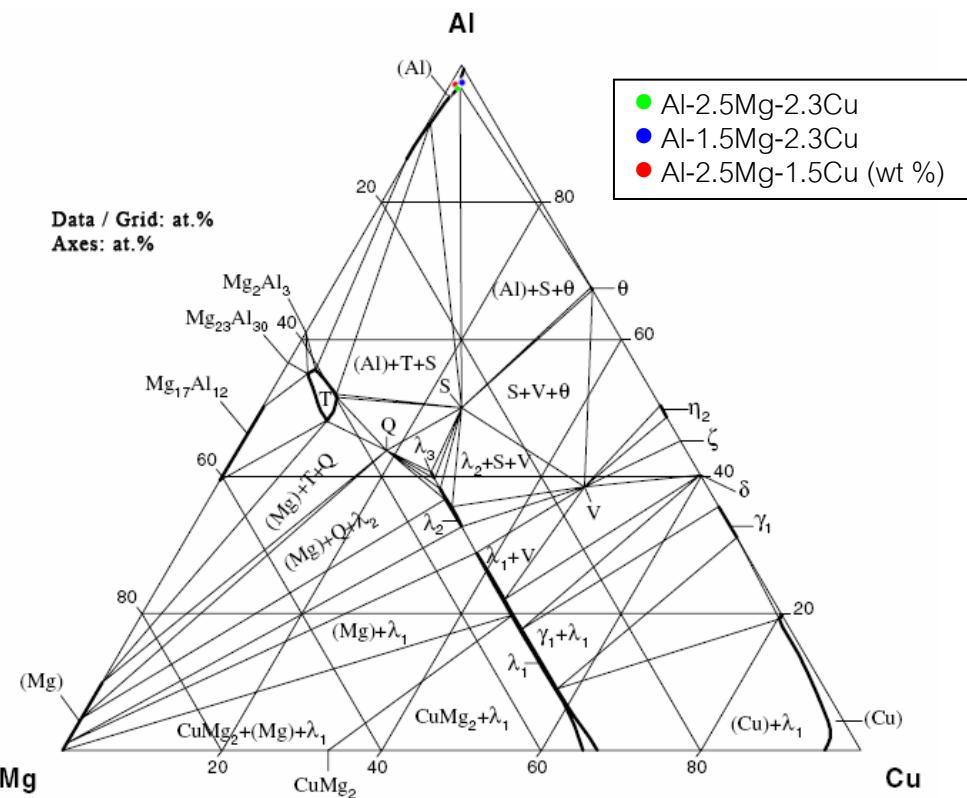
ภาพที่ 2.5 แผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบของ Al-Zn-Mg แบบ Isothermal Section

ที่อุณหภูมิ 335 °C [8]

เมื่อพิจารณาแผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบ Al-Mg-Cu ทั้งแบบ Liquidus projection และ Isothermal section ที่อุณหภูมิ 400 °C ดังภาพที่ 2.6 และ 2.7 ซึ่งแสดงตัวอย่าง การแข็งตัวของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-2.5Mg-2.3Cu, Al-1.5Mg-2.3Cu และ Al-2.5Mg-1.5Cu โดยหลังจากอุณหภูมิ 400 °C เป็นอุณหภูมิหลังจากการเกิดปฏิกิริยาต่าง ๆ ภายในระบบของโลหะผสม Al-Mg-Cu โดยโลหะผสมอะลูมิเนียมทั้งสามตัวอย่างจะเป็น Al อย่างเดียว

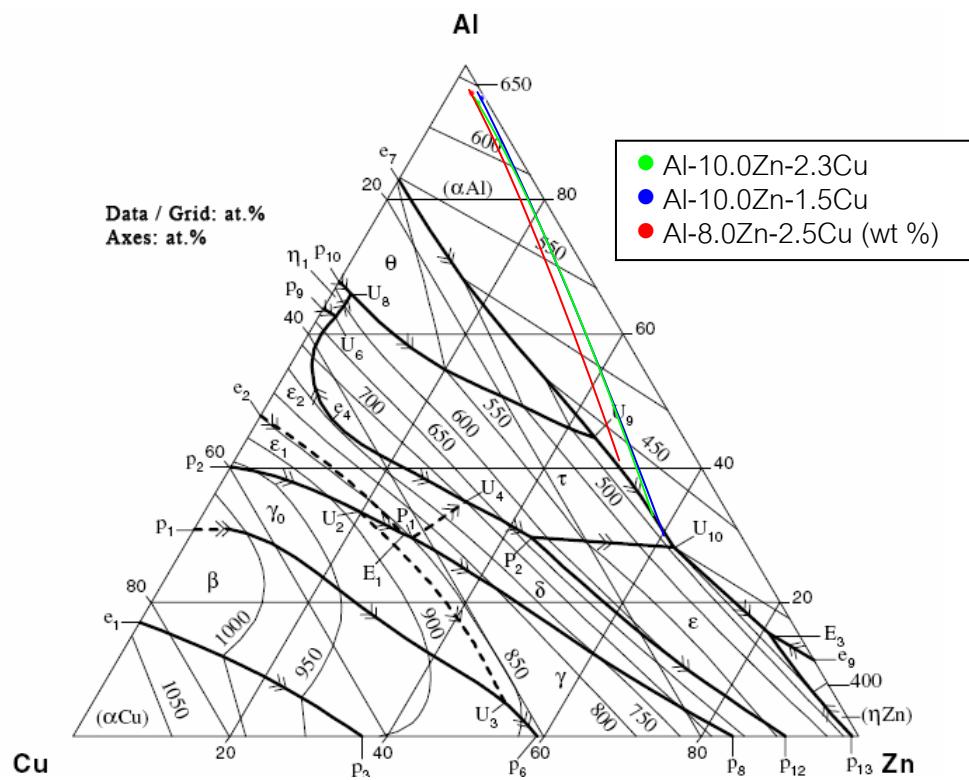

ภาพที่ 2.6 แผนภูมิสมดุลสารของค์ประกอบของ Al-Mg-Cu แบบ Liquidus Projection [8]

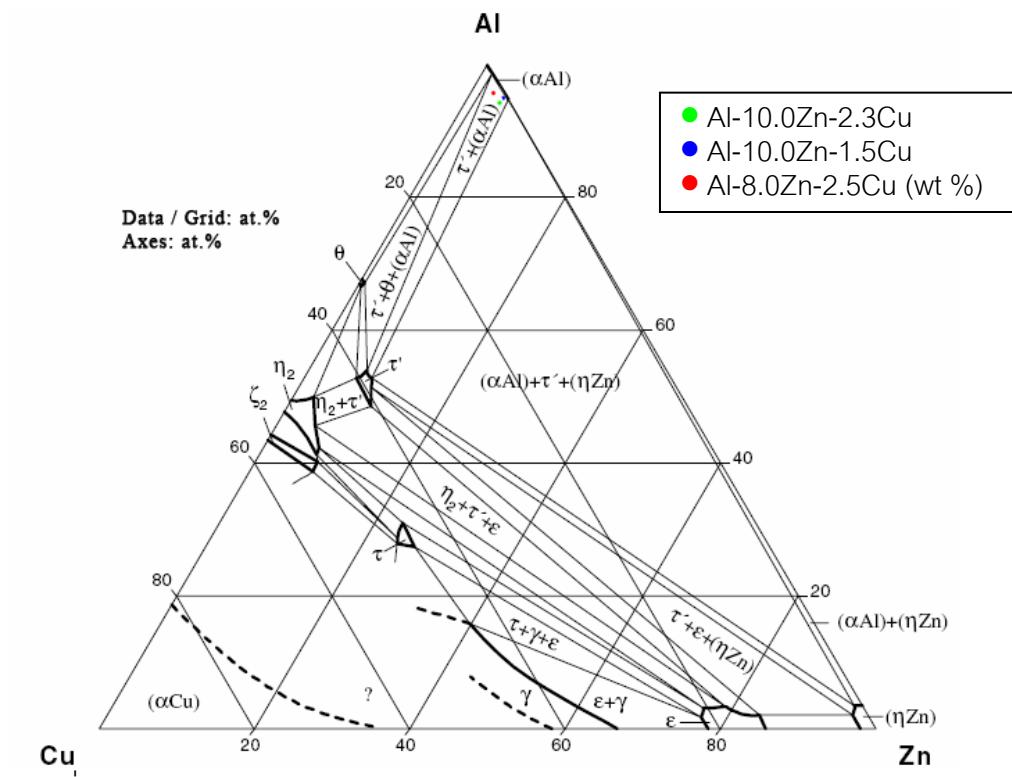

ภาพที่ 2.7 แผนภูมิสมดุลสารของค์ประกอบของ Al-Mg-Cu แบบ Isothermal Section

ที่อุณหภูมิ 400 °C [8]

ภาพที่ 2.8 แผนภูมิสมดุลสารองค์ประกอบของ Al-Cu-Zn แบบ Liquidus Projection [8]

ภาพที่ 2.9 แผนภูมิสมดุลสารองค์ประกอบของ Al-Cu-Zn แบบ Isothermal Section

ที่อุณหภูมิ 200 °C [8]

และสุดท้ายพิจารณาแผนภูมิสมดุลสามองค์ประกอบ Al-Cu-Zn ทั้งแบบ Liquidus projection และ Isothermal section ที่อุณหภูมิ 200 °C ดังภาพที่ 2.8 และ 2.9 ซึ่งแสดงตัวอย่างการแข็งตัวของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.3Cu, Al-10.0Zn-1.5Cu และ Al-8.0Zn-2.5Cu โดยหลังจากอุณหภูมิ 200 °C เป็นอุณหภูมิหลังจากการเกิดปฏิกิริยาต่าง ๆ ภายในระบบของโลหะผสม Al-Cu-Zn ซึ่งโลหะผสมอะลูมิเนียมทั้งสามตัวอย่างมีลำดับการเกิดเฟสคล้ายกัน และเพสในการแข็งตัวประกอบด้วยเฟส α (Al) และ τ' (Cu_3Zn)

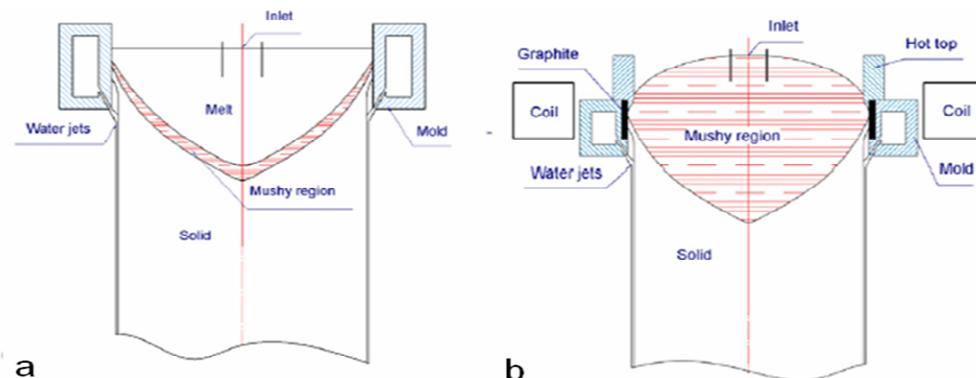
จากการพิจารณาแผนภูมิสามองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ใช้ในการศึกษาในวิจัยนี้พบว่าเฟสที่เกี่ยวข้องหลังการแข็งตัวภายในโครงสร้างได้แก่ α (Al), $MgZn_2$, τ_1 ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) และ τ' (Cu_3Zn) อย่างที่กล่าวมาแล้วว่าโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีส่วนประกอบหลัก (Al-Zn-Mg-Cu) ซึ่งไม่มีแผนภูมิสมดุลในการศึกษา ดังนั้นจึงอาศัยแผนภูมิสามองค์ประกอบในการช่วยวิเคราะห์เฟสที่เกิดขึ้นภายในโครงสร้าง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

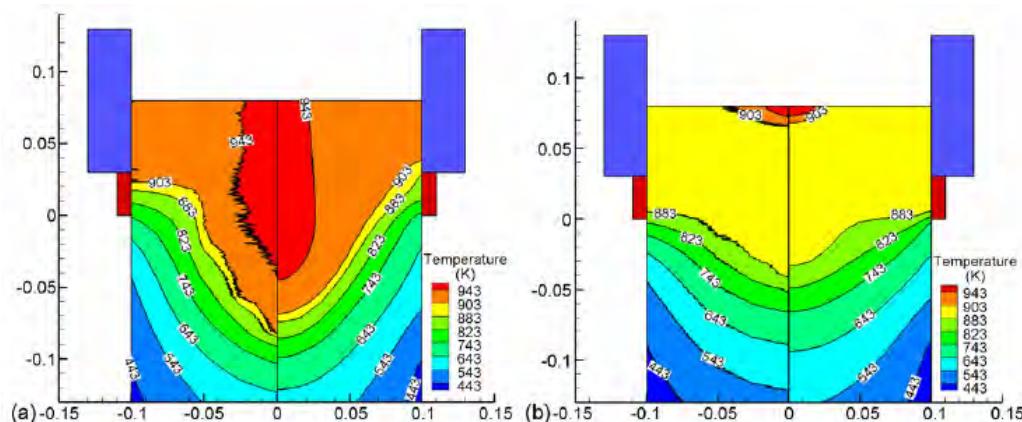
โลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX มีความแข็งแรงสูงมากเป็นพิเศษ เพราะมีการเติมธาตุผสมหลายชนิดและมีปริมาณมากดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ชิ้นงานที่เกิดจากการหล่อแบบ Direct chill (DC casting) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ถูกคิดค้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 โดยเป็นการเทน้ำโลหะหลอมเหลวสู่แบบหล่อ และมีน้ำหล่อเย็นด้านข้างของแท่งโลหะในระหว่างการแข็งตัวดังภาพที่ 2.3 ซึ่งการหล่อโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ด้วยเทคนิคแบบ DC นี้จะส่งผลให้ชิ้นงานหล่อเกิดรอยร้าวได้ง่าย เนื่องจากการมีธาตุผสมปริมาณมากทำให้เกิดสารประกอบอินเทอร์เมทัลิกตกลงก็จำนวนมาก จึงเกิดการแตกร้าวตามขอบเกรน นอกจานนี้การกระจายตัวของอุณหภูมิของบริเวณการหล่อด้วยเทคนิคแบบ DC มีผลต่อการแตกหักภายในชิ้นงาน เพราะความแตกต่างของอุณหภูมิบริเวณใจกลางชิ้นงานและบริเวณขอบของชิ้นงานมีความแตกต่างกันมาก ทำให้เกิด Thermal stress เกิดขึ้นภายในชิ้นงาน ซึ่งส่งผลถึงความแข็งแรงและความแกร่งต่ำลง [2] ด้วยเหตุนี้จึงมีการปรับปรุงด้านเทคนิคการหล่อ ซึ่งเทคนิคการหล่อแบบ Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC) เป็นการใช้สนามแม่เหล็กไฟฟ้าความถี่ต่ำมาประยุกต์ใช้กับการหล่อโลหะ โดยการนำขดลวดเหนี่ยวนำติดตั้งด้านข้างของแบบหล่อเพื่อปล่อยกระแสไฟฟ้าทำให้เกิดแรงแม่เหล็กไฟฟ้าขึ้นเพื่อกวนน้ำโลหะหลอมเหลวดังภาพที่ 2.3

ในปี ค.ศ. 2006 Haitao Zhang และคณะ [8] ได้ศึกษาแบบจำลองการหล่อโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ภายใต้สนามแม่เหล็กไฟฟ้าความถี่ต่ำ โดยแบบจำลองการหล่อโลหะ

ด้วยเทคนิค LFEC แสดงดังภาพที่ 2.10 โดยบริเวณที่โลหะหลอมเหลวจะมีสถานะแบบกึ่งของแข็งกึ่งของเหลว (Mushy zone) ซึ่งแตกต่างกันกับการหล่อด้วยเทคนิค DC โดยบริเวณโลหะหลอมเหลวจะมีสถานะเป็นของเหลว ซึ่งทำให้บริเวณดังกล่าวมีอุณหภูมิของชิ้นงานภายหลังการหล่อแตกต่างกันมากกว่าชิ้นงานที่หล่อด้วยเทคนิค LFEC ดังภาพที่ 2.11 ด้วยสาเหตุนี้ทำให้ลดปัญหาการแตกร้าวภายในชิ้นงานเนื่องจากความเด่นภายในชิ้นงานลดลงที่มีสาเหตุมาจากการแตกต่างกันของอุณหภูมิภายในชิ้นงาน

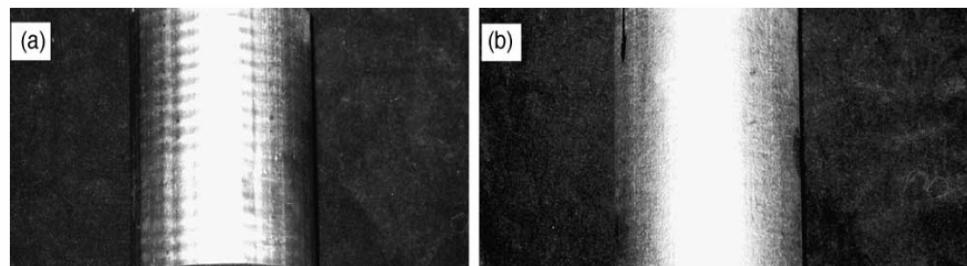
ภาพที่ 2.10 แบบจำลองการหล่อแบบกึ่งต่อเนื่องเทคนิค (a) DC (b) LFEC

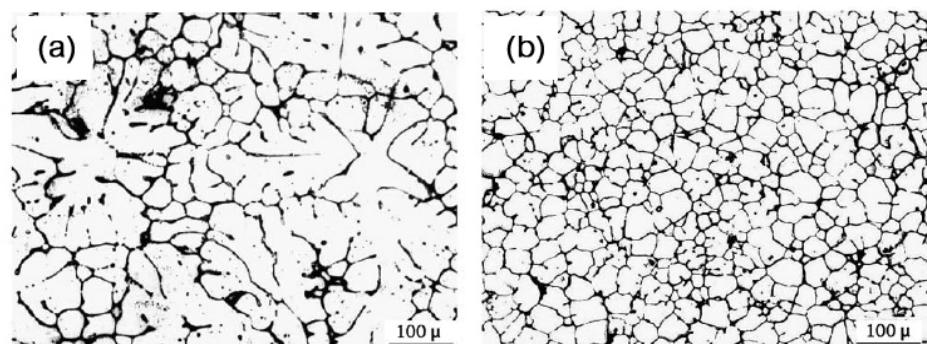
ภาพที่ 2.11 แบบจำลองแสดงการกระจายตัวของอุณหภูมิของชิ้นงานหลังการหล่อด้วยเทคนิค (a) DC (b) LFEC

ในปี ค.ศ. 2005 J. Dong และคณะ [9] ได้ศึกษาการหล่อโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-Zn-Mg-Cu-Zr ด้วยเทคนิค LFEC พบร้าพื้นผิวที่ได้จากการหล่อด้วยเทคนิค LFEC มีพื้นผิวที่คุณภาพดีกว่าการหล่อด้วยเทคนิค DC ดังภาพที่ 2.12 นอกจากนี้พบว่ามีการกระจายตัวของเฟสต่าง ๆ ที่เกิดระหว่างการแข็งสม้ำเสมอหัวชิ้นงาน ทำให้ขนาดเกรนที่เกิดขึ้นมีความละเอียดและมีขนาดใกล้เคียงกัน ซึ่งขนาดเฉลี่ยของขนาดเกรนเท่ากับ 20–30 ไมครอน ซึ่งมีขนาดเกรนเล็กกว่า

เกรนของชิ้นงานที่หล่อด้วยเทคนิค DC โดยมีขนาดใหญ่กว่า 120 ไมครอนดังภาพที่ 2.13 ขนาดเกรนที่เล็กและใกล้เคียงกันของชิ้นงานที่หล่อด้วยเทคนิค LFEC จะส่งผลให้ชิ้นงานดึงมีความแข็งแรงและความแกร่งเพิ่มสูงขึ้นด้วย

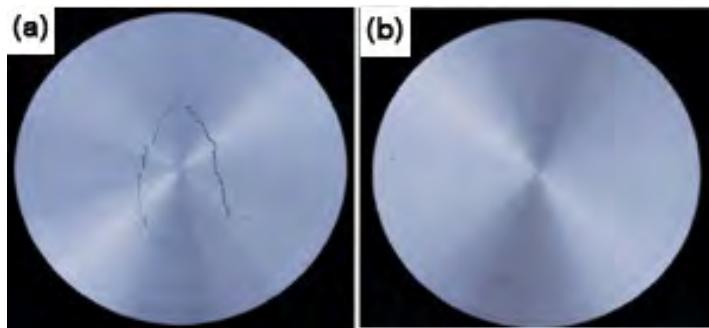
ภาพที่ 2.12 พื้นผิวของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค (a) DC และ (b) LFEC

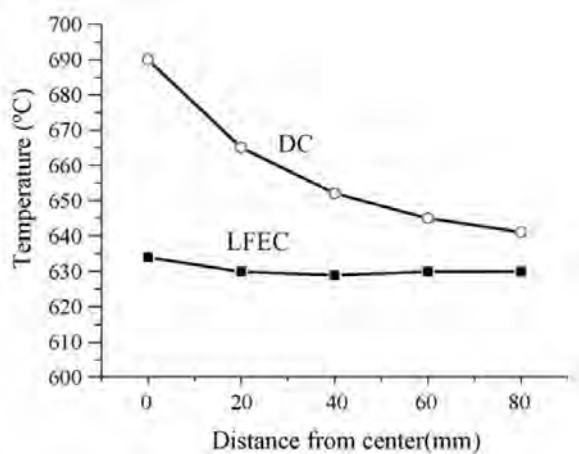
ภาพที่ 2.13 โครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค (a) DC และ (b) LFEC

ในปี ค.ศ. 2005 Zuo Yubo และคณะ [10] ได้ศึกษาการปรับปรุงการเกิดรอยร้าวที่เกิดจากการหล่อด้วยเทคนิค DC ด้วยการหล่อแบบเทคนิค LFEC ซึ่งพบว่าชิ้นงานที่หล่อด้วยเทคนิค LFEC ไม่มีรอยแตกร้าวเกิดขึ้นในชิ้นงานดังภาพที่ 2.14 ส่วนชิ้นงานที่หล่อด้วยเทคนิค DC ได้พบรอยร้าวในชิ้นงาน เมื่อนำพื้นผิวของรอยแตกร้าวนั้นไปตรวจสอบด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กทรอนแบบส่องกล้อง (Scanning Electron Microscope, SEM) พบว่าเป็นรอยแตกแบบประะที่เกิดขึ้นตามขอบเกรน โดยเกิดการแยกตัวตามโครงสร้างยูเทคติกที่ขอบเกรน เนื่องจากบริเวณขอบเกรนมีสารประกอบตกผลึกในปริมาณมากจึงส่งผลให้เกิดการแยกตัวตามขอบเกรนขึ้นแต่ชิ้นงานที่หล่อด้วยเทคนิค LFEC ไม่พบรอยแยกตัวตามขอบเกรน ซึ่งเป็นผลมาจากการหลอมน้ำโลหะในระหว่างขั้นตอนการหล่อ และนอกจากนี้ความแตกต่างของอุณหภูมิภายในชิ้นงานระหว่างการหล่อด้วยเทคนิค LFEC มีความแตกต่างของอุณหภูมิภายในชิ้นงานลดลงกว่า

ชิ้นงานที่หล่อด้วยเทคนิค DC ดังภาพที่ 2.15 ด้วยเหตุนี้ทำให้ความเด่นภายในชิ้นงานลดลง และไม่มีการแตกร้าวร้าวดับจุดภาคภายในชิ้นงานด้วย

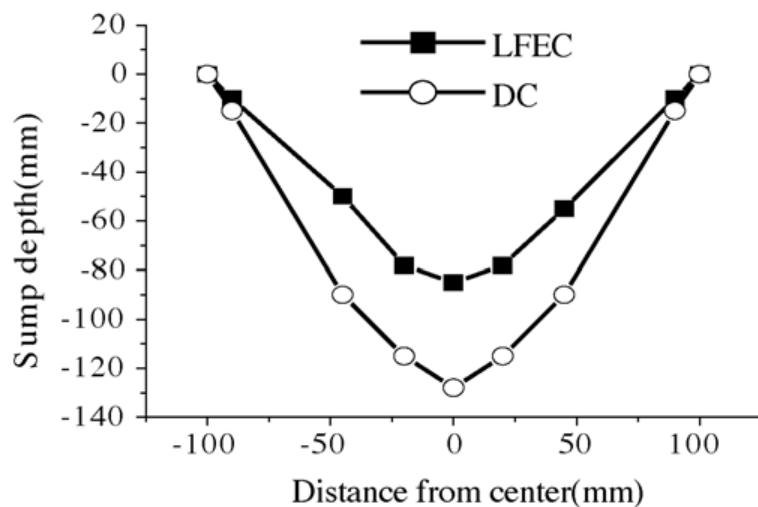

ภาพที่ 2.14 แสดงความแตกต่างของการเกิดรอยร้าวในชิ้นงานของการหล่อด้วยเทคนิค
(a) DC และ (b) LFEC

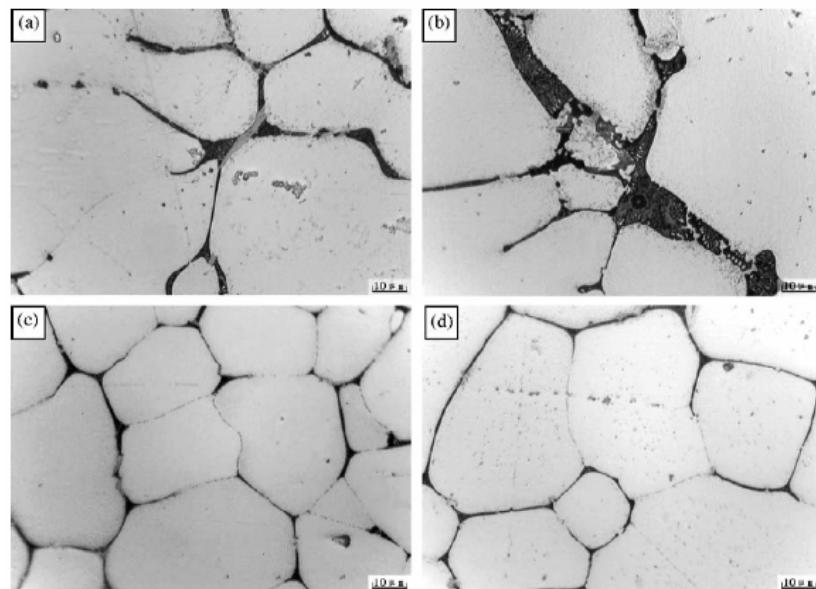

ภาพที่ 2.15 อุณหภูมิภายในชิ้นงานที่ตำแหน่งต่าง ๆ ของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค DC และ LFEC

รวมถึงการศึกษา Sump depth (ตำแหน่งแข็งตัวสุดท้ายที่ตรงกลางชิ้นงาน) ค่า Sump depth ส่งผลถึงความแตกต่างของอุณหภูมิภายในชิ้นงาน โดยค่า sump depth ที่สูงนี้จะทำให้ความแตกต่างของอุณหภูมิภายในชิ้นงานสูงขึ้น และทำให้ความเด่นภายในเพิ่มขึ้นด้วยโดยการหล่อชิ้นงานด้วยเทคนิค LFEC ซึ่งลดค่า Sump depth ได้ดังแสดงในภาพที่ 2.16 เมื่อศึกษาโครงสร้างจุดภาคที่บริเวณขอบเกรนของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค DC และ LFEC พบร่วมกันของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค LFEC มีบริเวณขอบเกรนของชิ้นงานเกิดโครงสร้างที่เป็นสาเหตุของรอยแตกร้าว โดยขึ้นอยู่กับปริมาณและความหนาแน่นของโครงสร้างยูเทคติก ซึ่งปริมาณและความหนาแน่นของโครงสร้างยูเทคติกของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค LFEC มีปริมาณและความหนาแน่นน้อยกว่าชิ้นงานที่หล่อด้วยเทคนิค DC ดังภาพที่ 2.17

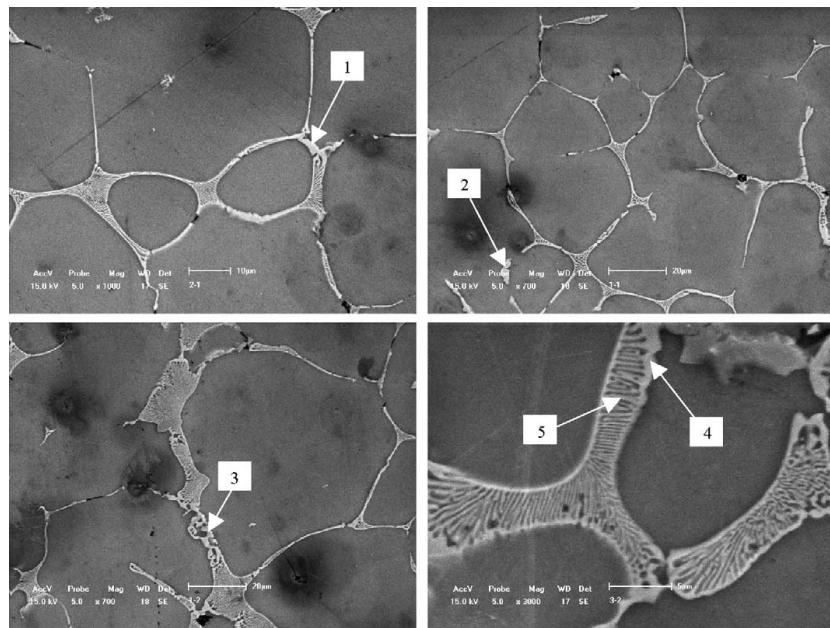
ภาพที่ 2.16 แสดง Sump depth ของเทคนิคการหล่อ DC และ LFEC

ภาพที่ 2.17 โครงสร้างยูเทคติกบริเวณขอบเกรนของชิ้นงานหล่อด้วยเทคนิค

(a,b) DC และ (c,d) LFEC

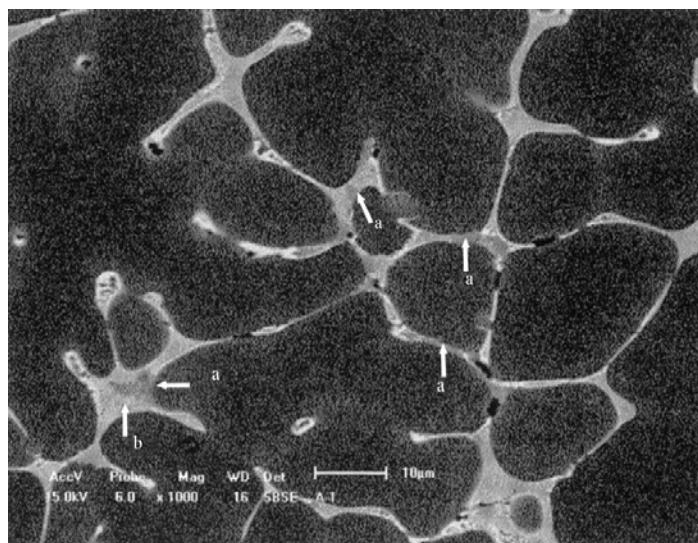
นอกจากนี้ Zuo Yubo และคณะ [10] ได้ศึกษาสารประกอบที่เกิดขึ้นในโครงสร้างอัลูมิเนียมความแข็งแรงสูงพิเศษ ($Al-Zn-Mg-Cu-Zr$) ที่หล่อด้วยเทคนิค LFEC จากการศึกษาพบว่ามีเฟส T ($Al-Zn-Mg-Zn$) เป็นจำนวนมากภายในโครงสร้างในบริเวณขอบเกรนดังภาพที่ 2.18 จุดที่ 1 และ 2 และพบว่าเฟส Θ (Al_2Cu) ในบริเวณดังกล่าวด้วยดังภาพที่ 2.18 จุดที่ 3 นอกจากนี้พบว่าโครงสร้างยูเทคติกประกอบด้วย Al และ T ($Al-Zn-Mg-Zn$) ดังภาพที่ 2.18 จุดที่ 4 และ 5

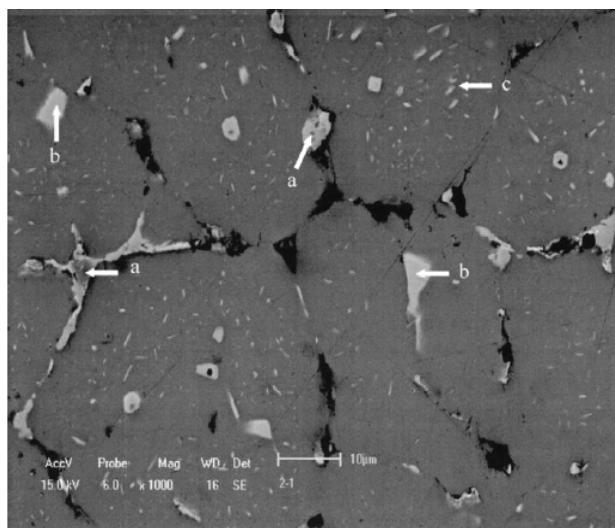
ภาพที่ 2.18 โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสม Al-Zn-Mg-Cu-Zr

จุดที่ 1 และ 2 คือ เฟส T (Al-Zn-Mg-Zn), จุดที่ 3 คือ เฟส Θ (Al₂Cu)
และจุดที่ 4 และ 5 คือ โครงสร้างยูเทกติกประกอบด้วย Al และ T (Al-Zn-Mg-Zn)

ในปี ค.ศ. 2004 Yanxia li และคณะ [11] ได้ศึกษาสารประกอบที่เกิดขึ้นในโครงสร้างโลหะผสมอะลูมิเนียม (Al-10Zn-2.5Mg-2.5Cu) โดยโลหะผสมอะลูมิเนียมนี้ผลิตจาก การหล่อด้วยเทคนิค LFEC จากการศึกษาโครงสร้างจุลภาคด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบ ส่องภาพ (Scanning Electron Microscope, SEM) ดังภาพที่ 2.19 พบร่องรอยของชิ้นงานหลังผ่านการหล่อ โครงสร้างเด่นได้รับปริมาณมาก และจากการตรวจสอบด้วยเครื่องมือ Energy spectrum microanalysis (ESM) พบร่องรอยของสารประกอบ Al-Cu-Fe และ Al-Mg-Zn-Cu ในโครงสร้างของชิ้นงานหลังจากการหล่อ และเมื่อนำชิ้นงานไปผ่านกระบวนการการอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) แล้วนำไปตรวจสอบโครงสร้างจุลภาคและวิเคราะห์สารประกอบในโครงสร้าง ดังภาพที่ 2.20 พบร่องรอยของ Mg₂Zn ตกผลึกในเฟสพื้น และมีสารประกอบ Al₇Cu₂Fe และ T (Mg₃₂(AlZn)₄₉) ภายในโครงสร้างหลังผ่านกระบวนการการอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) โดยสารประกอบ Mg₃₂(AlZn)₄₉ พบร่องรอยของ Cu ละลายอยู่ภายในโครงสร้างของ Mg₃₂(AlZn)₄₉ ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นสารประกอบ Al₁₄Mg₃₃Zn₃₇Cu₁₃ ซึ่งมีโครงสร้างผลึกเหมือนกับ Mg₃₂(AlZn)₄₉ โดยหลังจากการอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) สารประกอบ Al₇Cu₂Fe ไม่สามารถละลายได้ และกระจายตัวอย่างตามขอบเขต ซึ่งเป็นเฟสที่มีความเสถียร แต่สารประกอบ Al₁₄Mg₃₃Zn₃₇Cu₁₃ มีปริมาณลดลงอย่างเด่นชัดเนื่องจากการละลาย

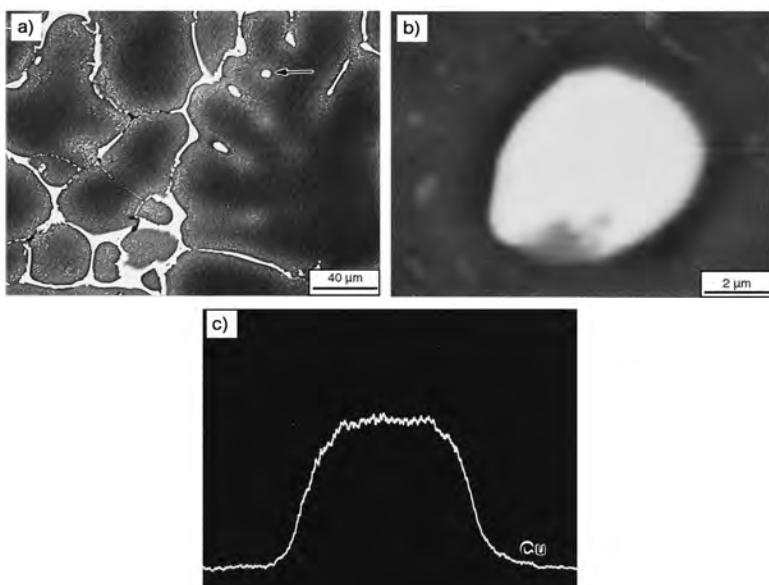
ภาพที่ 2.19 โครงสร้างจุลภาคหลังจากการหล่อ โดยจุด a คือ สารประกอบกลุ่ม Al-Cu-Fe และจุด b คือ สารประกอบกลุ่ม Al-Mg-Zn-Cu

ภาพที่ 2.20 โครงสร้างจุลภาคที่ผ่านกระบวนการกรอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization)
จุด a คือ สารประกอบ $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$ และจุด b คือ สารประกอบกลุ่ม Al-Mg-Zn-Cu

ในปี ค.ศ. 2004 Chandan Mondal และคณะ [12] ศึกษาพัฒนารูปแบบของเฟส T ($\text{Al}_2\text{Mg}_3\text{Zn}_3$) และเฟส S (Al_2CuMg) ภายในโครงสร้างภายหลังกระบวนการกรอบและการหล่อและภายหลังกระบวนการกรอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) ของโลหะผสมอะลูминีียม 7055 โดยโลหะผสมอะลูминีียม 7055 มีรากฐานสังกะสีเป็นส่วนผสมหลักปริมาณ 8% โดยน้ำหนัก นอกจากนี้มีทองแดงและแมกนีเซียมเป็นส่วนผสมด้วย จากการศึกษาโครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูминีียมภายหลังกระบวนการกรอบได้พบโครงสร้างยูเทคติกที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง

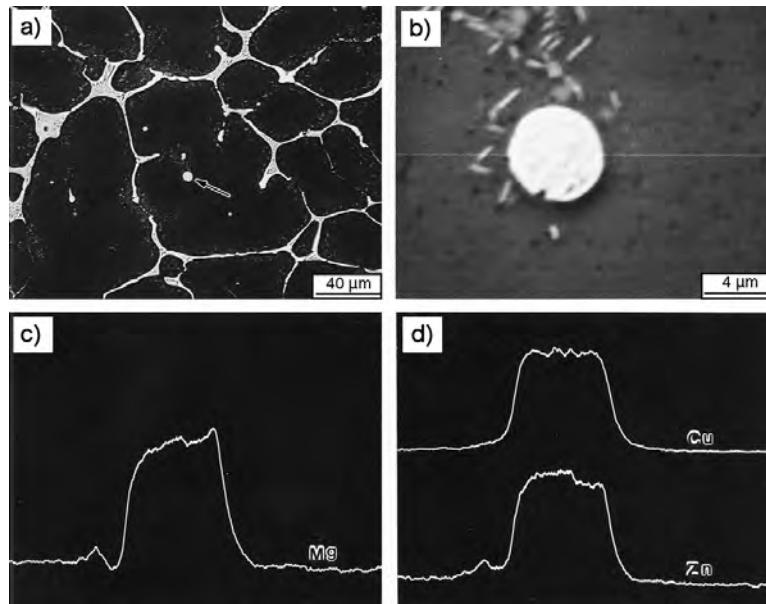
Lamellar และเฟสที่แยกตัวออกจากโครงสร้างยูเทคติก จากการตรวจสอบหาสารประกอบด้วยเครื่องมือ X-ray diffraction (XRD) พบรูปแบบเฟส η ($MgZn_2$), T ($Al_2Mg_3Zn_3$), S (Al_2CuMg) และ θ (Al_2Cu) โดยโครงสร้างยูเทคติกประกอบด้วยเฟส Al - η ($MgZn_2$) เป็นส่วนใหญ่ โดยเฟส T ($Al_2Mg_3Zn_3$) ถูกพบในบริเวณเฟสที่แยกตัวออกจากออยู่ และเฟส S (Al_2CuMg) ถูกพบในปริมาณที่ค่อนข้างน้อยที่บริเวณโครงสร้างยูเทคติก โดยการวิเคราะห์จำแนกเฟสต่างๆ ใช้เทคนิค Wavelength Dispersive X-ray (WDS) ในการวิเคราะห์หาปริมาณของธาตุต่างๆ ในเฟส

ภาพที่ 2.21 a) โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียม b) ลักษณะของเฟส T($Al_2Mg_3Zn_3$) ที่แยกตัวออกจากโครงสร้างยูเทคติก และ c) line scan ของทองแดง

จากภาพที่ 2.21 แสดงลักษณะของเฟส T ($Al_2Mg_3Zn_3$) ที่แยกตัวออกจากโครงสร้างยูเทคติก และ line scan ของทองแดง ชี้งบว่าเฟส T ($Al_2Mg_3Zn_3$) มีทองแดงละลายอยู่ในเฟสดังกล่าวด้วย โดยมีสังกะสีละลายอยู่ 35-38% โดยน้ำหนัก แมgnีเซียมละลายอยู่ 20-23% โดยน้ำหนัก ทองแดงละลายอยู่ 27-28% โดยน้ำหนัก และนอกจานั้นเป็นอะลูมิเนียม เมื่อขัตตราส่วนระหว่างทองแดงและแมgnีเซียมเพิ่มขึ้นทำให้ค่า Lattice parameter ของเฟส T ($Al_2Mg_3Zn_3$) จะลดลง เนื่องจากทองแดงมีรัศมีอะตอมที่เล็กกว่าแมgnีเซียม และภาพที่ 2.22 แสดงลักษณะของเฟส S (Al_2CuMg) ที่แยกตัวออกจากโครงสร้างยูเทคติก และ line scan ของสังกะสี, ทองแดง และแมgnีเซียม แสดงว่ามีสังกะสีละลายอยู่ในเฟส S (Al_2CuMg) เมื่อปริมาณของธาตุทองแดงและแมgnีเซียมในโลหะผสมเพิ่มขึ้น พบรูปแบบของเฟส S (Al_2CuMg) มีปริมาณเพิ่มขึ้น และนอกจานี้พบว่าเฟส θ (Al_2Cu) ไม่มีธาตุแมgnีเซียมและสังกะสีละลายอยู่ใน

เฟสดังกล่าว และเมื่อนำเข้าทำงานไปผ่านการอบให้เป็นเนื้อเดียวที่อุณหภูมิ 450°C เป็นเวลา 35 ชั่วโมง พบร่วมกัน เฟสที่ยังคงเหลืออยู่คือ เฟส T ($\text{Al}_2\text{Mg}_3\text{Zn}_3$) ที่มีทองแดงละลายด้วย และเฟส S (Al_2CuMg) ที่ไม่มีสังกะสีละลายอยู่ ซึ่งสังกะสีแพร่ออกจากการอบ S (Al_2CuMg) ระหว่างกระบวนการการอบให้เป็นเนื้อเดียว

ภาพที่ 2.22 a) โครงสร้างจุลภาคของโลหะสมอະลูมิเนียม b) ลักษณะของสารประกอบ S (Al_2CuMg) ที่แยกตัวออกมาจากโครงสร้างยูเทคติก และ c,d) line scan ของ Mg, Cu และ Zn

จากการวิจัยข้างต้นที่ทำการศึกษาโครงสร้างจุลภาคของโลหะสมอະลูมิเนียม ($\text{Al}-\text{Zn}-\text{Mg}-\text{Cu}$) พบร่วมกัน การศึกษาและวิเคราะห์ชนิดของเฟสที่เกิดขึ้นภายในโครงสร้างจะวิเคราะห์จากเฟสพื้นฐาน ได้แก่ เฟส T ($\text{Al}-\text{Mg}-\text{Zn}$), เฟส S (Al_2CuMg), เฟส Η (MgZn_2) และเฟส Θ (Al_2Cu) ซึ่งการวิเคราะห์และการจำแนกลักษณะของเฟสต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในโครงสร้างในสภาพหลังการหล่อและในสภาพภายนอกจะเป็นโครงสร้าง Lamellar ของโลหะสมอະลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบของสังกะสีที่มีปริมาณไม่เกิน 8 wt % จะมีเฟส Η (MgZn_2) ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านมาได้ทำการวิเคราะห์ถึงลักษณะของเฟสดังกล่าวที่นำเข้าถือแล้วสำหรับโลหะสมอະลูมิเนียมที่มีปริมาณสังกะสีประมาณ 10 wt % การศึกษาเฟสหลักของโครงสร้างยูเทคติกเป็นเฟส T ($\text{Mg}_{32}(\text{Al},\text{Zn})_{49}$) จากการศึกษาการวิเคราะห์เฟสดังกล่าวยังไม่มีความน่าเชื่อถือ และการเปลี่ยนแปลงปริมาณสังกะสีจะมีผลต่อเฟสหลักของโครงสร้างยูเทคติก หรือไม่ เป็นเรื่องจุงใจในการศึกษาโครงสร้างของโลหะสมอະลูมิเนียมดังกล่าว ซึ่งเฟสต่าง ๆ ที่

เกิดขึ้นภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมมีผลต่อการควบคุมโครงสร้างทางจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการปรับปรุงคุณสมบัติของโลหะผสม รวมถึงยังส่งผลต่อคุณสมบัติเชิงกลของโลหะผสมอะลูมิเนียมด้วย จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาถึงการวิเคราะห์และจำแนกชนิดของเฟสต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงผลของการเปลี่ยนแปลงบริมาณของธาตุผสมต่าง ๆ ที่มีผลต่อโครงสร้างจุลภาคที่เกิดขึ้น เพื่อให้มีผลการวิเคราะห์ถึงชนิดของเฟสที่เกิดขึ้นมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้สำหรับทำงานวิจัย

ในการศึกษางานวิจัยนี้จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์, สารเคมี และเครื่องมือต่าง ๆ ใน การวิเคราะห์ตรวจสอบโครงสร้างและศึกษาสารประกอบต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในชิ้นงานทดสอบ

- อุปกรณ์ และสารเคมีที่ใช้สำหรับเตรียมผิวชิ้นงานเพื่อศึกษาโครงสร้างจุลภาค ได้แก่

● กระดาษทรายเบอร์ 180, 220, 320, 400, 600, 800, 1000, 1200, 2500
และ 4000

- ผงเพชรขนาด 1 และ 3 ไมครอน
- สารละลาย Keller's agent (water:95 ml + HCl:1.5 ml + HNO₃:2.5 ml + HF:1 ml)
- กรดฟลูออบอิริก (HBF₄)

- กล้องจุลทรรศน์แสง (Optical Microscope, OM) ใช้ศึกษาโครงสร้างและการ กระจายตัวของสารประกอบโดยรวมของชิ้นงาน

- กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการดู (Scanning Electron Microscope, SEM) ใช้ศึกษาลักษณะของสารประกอบต่างๆ รวมทั้งโครงสร้างขนาดเล็ก และโครงสร้างยูเทคติก

- เครื่องวัดการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ (X-Ray Diffractometer, XRD) เพื่อ ตรวจสอบหาชนิดของสารประกอบที่เกิดขึ้นภายในชิ้นงาน

- กล้องจุลทรรศน์อินดิวิเคราะห์และการสะท้อนและเลี้ยวเบนของรังสีอิเล็กตรอน (Electron Probe Microscope Analysis, EPMA) ใช้ศึกษาการกระจายตัวของธาตุต่าง ๆ ภายใน โครงสร้าง และวิเคราะห์ส่วนประกอบทางเคมีของเฟสต่าง ๆ

- เครื่องวิเคราะห์ทางความร้อนของวัสดุ (Differential Thermal Analyzer, DTA)
ใช้ในการตรวจสอบช่วงอุณหภูมิของการเกิดปฏิกิริยาภายในโครงสร้างของชิ้นงาน

3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย

1. เตรียมชิ้นงานที่ผ่านกระบวนการหล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC) ซึ่งสภาวะการหล่อแสดงดังตารางที่ 3.1 โดยชิ้นงานที่ผ่านกระบวนการหล่อเป็นรูปร่างทรงกระบอกมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 203 มิลลิเมตร และนำมาตัดแบ่งชิ้นงานให้เป็นทรงกระบอกสูง 150 มิลลิเมตร และมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 มิลลิเมตร

ตารางที่ 3.1 สภาวะที่ใช้ในการหล่อด้วยเทคนิค LFEC

Casting Temperature (°C)	730
Casting speed (mm/min)	80
Magnetic field (turns)	80
Frequency (Hz)	25
Current intensity (A)	150

ตารางที่ 3.2 ส่วนประกอบทางเคมีของโลหะอะลูมิเนียมที่ศึกษาจำนวน 7 ชิ้น

ชิ้นที่	ส่วนประกอบทางเคมี (wt %)						
	Zn	Mg	Cu	Zr	Si	Fe	Al
1	10.0	2.5	2.3	0.14	0.05	0.05	Bal.
2	10.0	2.5	1.5	0.14	0.05	0.05	Bal.
3	10.0	2.5	1.0	0.14	0.05	0.05	Bal.
4	10.0	1.0	2.3	0.14	0.05	0.05	Bal.
5	10.0	1.5	2.3	0.14	0.05	0.05	Bal.
6	6.4	3.0	1.4	0.14	0.05	0.05	Bal.
7	8.0	2.5	2.5	0.14	0.05	0.05	Bal.

โดยชิ้นงานที่นำมาใช้ในการทดลองมีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกันดังตารางที่ 3.2 และทำเตรียมชิ้นงานหล่อแต่ละส่วนผสมทางเคมีให้มีรูปร่างเป็นทรงกระบอกสูง 10 มิลลิเมตร และมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 มิลลิเมตร เพื่อนำชิ้นงานดังกล่าวไปศึกษาต่อไป

2. กระบวนการกรอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization)

- นำชิ้นงานของแต่ละส่วนประกอบทางเคมีที่เตรียมไว้ นำมาผ่านกระบวนการกรอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) ที่อุณหภูมิ 460°C โดยเป็นอุณหภูมิที่เกิดเฟสส่วนใหญ่ เพื่อให้เกิดการละลายของเฟสภายในโครงสร้างเข้าสู่โครงสร้างพื้น โดยใช้ระยะเวลาแตกต่างกัน ดังนี้ 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที หลังจากนั้นจุ่มลงน้ำอย่างรวดเร็ว (Water quench) รวมชิ้นงานที่ผ่านกระบวนการกรอบให้เป็นเนื้อเดียวกันทั้งหมด 35 ชิ้น

3. การตรวจสอบโครงสร้างจุลภาค

- นำชิ้นงานหลังจากการหล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC) จำนวน 7 ชิ้น ที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน รวมถึงชิ้นงานที่ผ่านกระบวนการกรอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) มาเตรียมผิวชิ้นงานเพื่อทำการตรวจสอบโครงสร้างจุลภาคตามมาตรฐานพื้นผิวชิ้นงานด้วยการขัดกระดาษเบอร์ 180, 220, 320, 400, 600, 800, 1000, 1200, 2500 และ 4000 ตามลำดับ หลังจากนั้นนำมาขัดพื้นผิวอย่างละเอียดด้วยผงเพชรขนาด 3 ไมครอน และ 1 ไมครอน ตามลำดับ

- นำชิ้นงานทั้งหมดที่ผ่านการเตรียมผิวชิ้นงาน กัดผิวน้ำชิ้นงานด้วย Keller's agent (water: 95 ml + HCl: 1.5 ml + HNO_3 : 2.5 ml + HF: 1 ml) [5] ซึ่งเจือจางความเข้มข้นลง 10 เท่าด้วยน้ำกลั่น (เวลาในการกัดผิว 3 วินาที) หลังจากนั้นนำไปส่องดูโครงสร้างด้วยกล้องจุลทรรศน์แสง (Optical microscope, OM) เพื่อตรวจดูโครงสร้างจุลภาคโดยรวมของชิ้นงาน และสำหรับการตรวจสอบโครงสร้างของย่างละเอียดด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการดู (Scanning Electron Microscope, SEM) ทั้งในรูปแบบของ Secondary Electron Image และ Backscatter Electron Image ชิ้นงานที่ใช้ในการตรวจสอบจะไม่ผ่านขั้นตอนการกัดกรด

4. การวัดขนาดของเกรนภายในโครงสร้าง

- นำชิ้นงานทั้งหมดที่ผ่านการเตรียมผิวชิ้นงานกัดด้วยกรดฟลูอิโอดิฟฟิวเวอริก (HBF_4) [5] ซึ่งได้จากการผสมสารเคมีดังนี้คือ กรดบอริก (H_3BO_3) กับกรดไฮโดรฟลูอิโอดิฟฟิวเวอริก (HF) ในอัตราส่วน 1 ต่อ 4 มอล ตามลำดับ ซึ่งจะได้ผลลัพธ์เป็นกรดฟลูอิโอดิฟฟิวเวอริก ซึ่งปฏิกิริยาเป็นดังนี้

จากนั้น นำกรดฟลูออบอริก (HBF_4) ที่ได้ไปเจือจางด้วยน้ำกลันในอัตราส่วน 17 : 1000 มิลลิลิตรตามลำดับ (HBF_4 17 มิลลิลิตร ต่อ น้ำกลัน 1,000 มิลลิลิตร) และจึงนำมา กัดผิวน้ำขึ้นงานเป็นเวลา 2 นาที ล้างด้วยน้ำและเป่าให้แห้ง

- นำชิ้นงานที่ผ่านการกัดกรดที่ผิวน้ำขึ้นงานไปวัดขนาดเกรนภายใต้กล้องจุลทรรศน์แสง (Optical Microscope, OM)

- วัดขนาดของเกรนด้วยวิธีวัดจำนวนเกรนบนเส้นตรง [13] โดยอาศัยสมมุติฐานที่ว่าถ้าปร่องของเกรนมีลักษณะกลม หรือเรียกว่า เกรนด้านเท่า (Equiaxed Grain) ซึ่งมีวิธีการวัดสามารถอธิบายได้ดังนี้

1) ลากเส้นตรงอย่างสู่ม 1 เส้นลงบนภาพโครงสร้างจุลภาคที่ถ่ายด้วยกล้องจุลทรรศน์แสง (Optical Microscope, OM) ที่กำลังขยายได ๆ โดยวัดความยาวเส้นตรงและนับจำนวนเกรนที่เส้นตรงนั้นตัดผ่าน

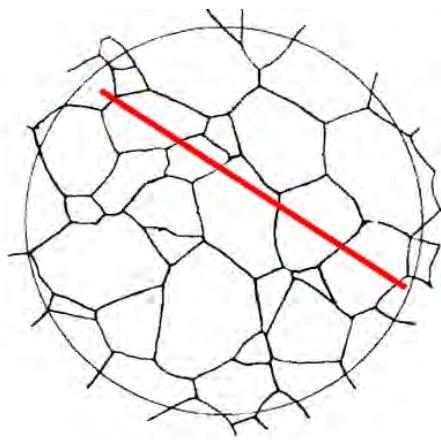
2) คำนวณหาค่าจำนวนเกรนต่อหนึ่งหน่วยความยาวของเส้นทดสอบ (N_L) จากสมการที่ 3.2

$$N_L = \frac{\text{จำนวนเกรนบนเส้นทดสอบ}}{(\text{ความยาวจริงของเส้นทดสอบ} \div \text{กำลังขยายของภาพ})} \quad (\text{สมการที่ } 3.2)$$

3) จากสมมุติฐานทางเรขาคณิตที่ว่าเกรนทุกเกรนมีขนาดเท่ากันและใกล้เคียงทรงกลมมากที่สุด เราสามารถคำนวณขนาดเฉลี่ยของเกรน (เส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยหรือ D) จากสมการที่ 3.3

$$D = \frac{3}{2N_L} \quad (\text{สมการที่ } 3.3)$$

ตัวอย่าง ลากเส้นผ่านโครงสร้างจุลภาคที่ถ่ายด้วยกำลังขยาย 500 เท่า ซึ่งนับเกรนที่เส้นตรงลากผ่านได้ 6 เกรน โดยที่ความยาวเส้นตรงนี้วัดได้ 3.0 ซม.

ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างการวัดขนาดกรนแบบเส้นตรง

จำนวนกรนต่อหนึ่งหน่วยความยาวของเส้นทดสอบ (N_L)

$$N_L = \frac{6}{(3.0/500)} \\ = 1000 \quad \text{กรน/ซม.}$$

ดังนั้น ขนาดเฉลี่ยของกรน (เส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ยหรือ D) จะได้

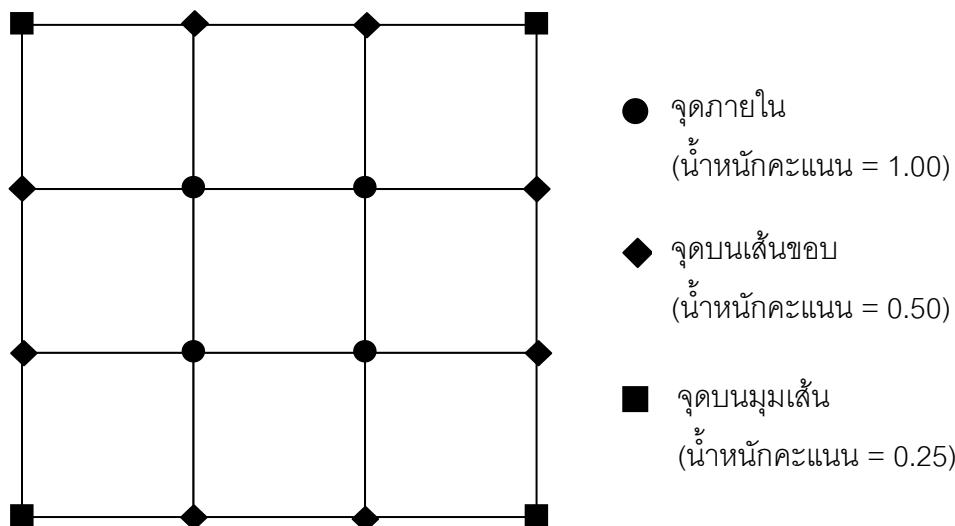
$$D = \frac{3}{2(1000)} \\ = 0.0015 \quad \text{ซม.} \quad \dots\dots\dots \text{ตอบ}$$

5. การตรวจหาปริมาณโครงสร้างยุทेकติกของชิ้นงาน

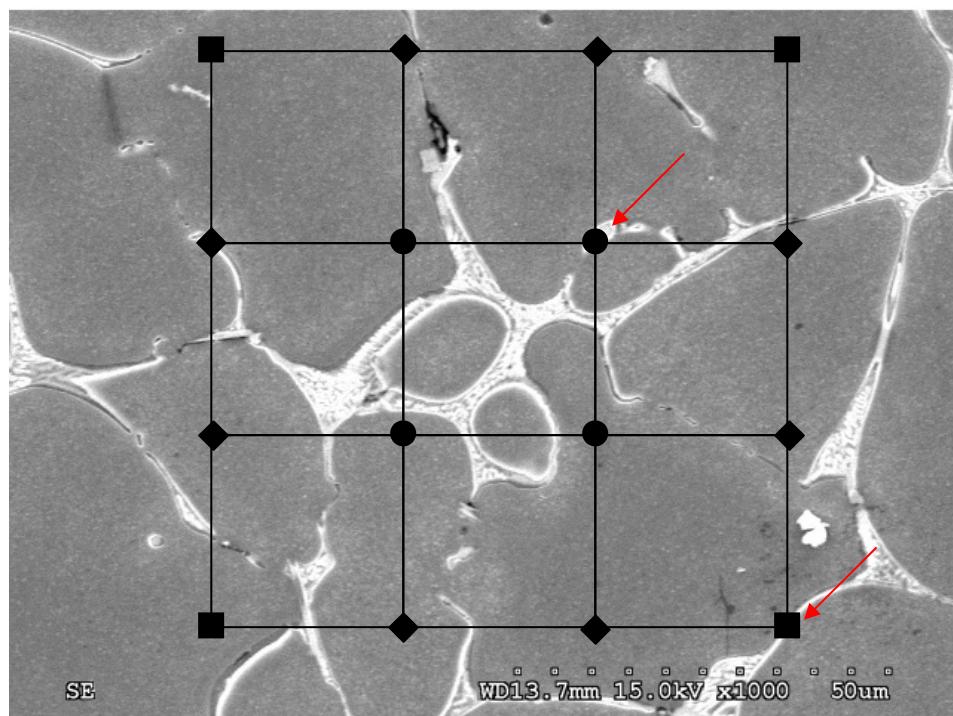
- นำชิ้นงานทั้งหมดที่ผ่านการเตรียมผิวชิ้นงาน ตรวจหาปริมาณสัดส่วนพื้นที่ของโครงสร้างยุทेकติกด้วยวิธี Quantitative Analysis แบบ Point Counting ในบริเวณต่าง ๆ กัน ภายใต้กล้องจุลทรรศน์เล็กtronแบบส่องการดู (SEM) ด้วยกำลังขยาย 1,000 เท่า

- โดยวิธีตรวจวัดปริมาณโครงสร้างยุทेकติกแบบ Point Counting มีขั้นตอนดังนี้

1) สร้างรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 4×4 ตารางเซนติเมตร จำนวน 9 ช่อง และระบุ จุดย่ออยลงบนภาพภายในพื้นที่สี่เหลี่ยม ดังภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.2 การกำหนดจุดของแพน加分ที่ใช้ในการวัดปริมาณของโครงสร้างยูเทคติก

ภาพที่ 3.3 ตัวอย่างการแสดงการตรวจวัดปริมาณโครงสร้างยูเทคติก

2) กำหนดน้ำหนักของค่าແນນแต่ละจุดของแพน加分ที่อธิบายดังภาพที่ 3.2 โดย เมื่อวางแผน加分ลงบนโครงสร้างจุลภาคที่แสดงภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องการดู (SEM) จุดที่กำหนดดาวงทับบนโครงสร้างยูเทคติกให้นับค่าແນນเป็น 1 ดังลูกศรสีแดงแสดงในภาพที่ 3.3 และนำผลค่าແນນที่นับได้ไปคูณกับน้ำหนักของค่าແນນแต่ละจุด และนำค่าແນນที่นับในแต่ละ

ครั้งมาหารด้วย 9 (คือ คะแนนรวมทั้งหมดของจุดในหนึ่งครั้ง) โดยค่าที่คำนวณได้เป็นสัดส่วนพื้นที่โครงสร้างยูเทคติกต่อโครงสร้างพื้น

- ในการตรวจวัดปริมาณโครงสร้างยูเทคติกจะใช้ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานมาคำนวณจำนวนครั้งในการใช้วัดปริมาณยูเทคติก ในงานวิจัยนี้ใช้ประมาณ 100 ครั้งในการวัด แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยของสัดส่วนพื้นที่โครงสร้างยูเทคติกต่อโครงสร้างพื้น และแปลงค่าเป็นร้อยละของพื้นที่โครงสร้างยูเทคติก

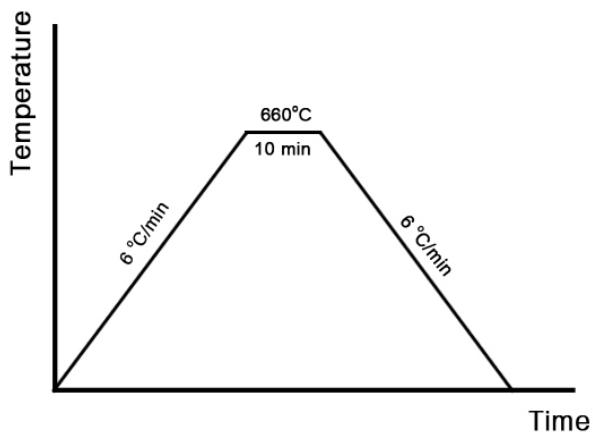
6. นำชิ้นงานไปทำการตรวจสอบด้วยเครื่องวัดการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ (X-Ray Diffractometer, XRD) เพื่อศึกษาสารประกอบที่เกิดขึ้นในแต่ละชิ้นงาน

7. นำชิ้นงานไปทำการตรวจสอบด้วยกล้องจุลทรรศน์ชนิดวิเคราะห์แนวการสะท้อนและเลี้ยวเบนของรังสีอิเล็กตรอน (Electron probe microscope analysis, EPMA) เพื่อศึกษาการกระจายตัวของธาตุต่างๆ ในบริเวณของโครงสร้างภายในของชิ้นงาน และตรวจวัดส่วนประกอบทางเคมีของเฟสต่าง ๆ

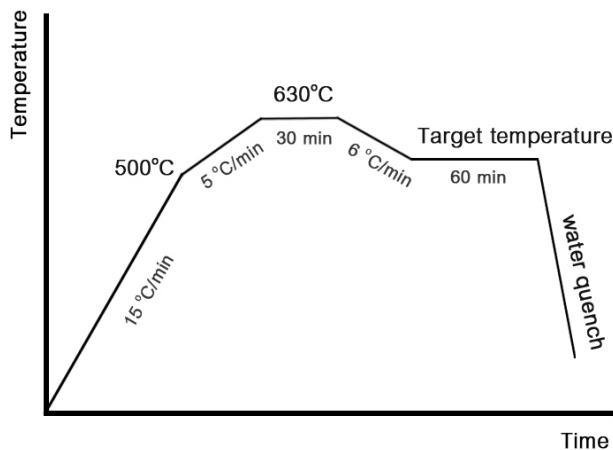
8. การศึกษาลำดับการเกิดเฟสต่าง ๆ ภายในชิ้นงาน

- นำชิ้นงานทั้งหมดไปตรวจสอบช่วงอุณหภูมิของการเกิดปฏิกิริยาต่าง ๆ ภายในโครงสร้างของชิ้นงานระหว่างการแข็งตัวของน้ำโลหะด้วยเครื่องวิเคราะห์ทางความร้อนของวัสดุ (Differential Thermal Analyzer, DTA) โดยตั้งโปรแกรมการทำงานของเครื่องมือตามแผนภูมิแสดงดังภาพที่ 3.4

- ศึกษาสารประกอบที่เกิดขึ้นในช่วงอุณหภูมิที่สนใจจากการตรวจสอบด้วยเครื่องวิเคราะห์ทางความร้อนของวัสดุ (Differential Thermal Analyzer, DTA) ด้วยวิธีการ Interrupt Solidification เป็นการตรวจสอบสารประกอบที่เกิดขึ้นด้วยการอบชิ้นงานตามแผนภูมิแสดงดังภาพที่ 3.5 โดยนำชิ้นงานเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส เพิ่มอุณหภูมิจนถึง 630 องศาเซลเซียส ด้วยอัตรา 5 องศาเซลเซียสต่อนาที และคงชิ้นงานไว้ที่อุณหภูมิ 630 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 30 นาที หลังจากนั้นทำการลดอุณหภูมิจนถึงอุณหภูมิที่สนใจ และคงชิ้นงานที่อุณหภูมิตั้งกล่าวเป็นเวลา 60 นาที หลังจากนั้นนำชิ้นงานออกจากเตาแล้วทำการจุ่มลงน้ำอย่างรวดเร็ว และนำชิ้นงานดังกล่าวไปวิเคราะห์เฟสที่เกิดขึ้นภายในโครงสร้างของชิ้นงาน

ภาพที่ 3.4 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับเวลาของการทำงานของเครื่องวิเคราะห์ทางความร้อนของวัสดุ (Differential Thermal Analyzer, DTA)

ภาพที่ 3.5 แผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับเวลาของวิธีการ Interrupt solidification

- นำผลที่ได้จากการทดลองไปเปรียบเทียบกับผลจากการคำนวณด้วยโปรแกรม Thermo-Calc ที่คำนวณการแข็งตัวของน้ำโดยใช้สมการ Scheil's Equation

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์การทดลอง

4.1 โครงสร้างของโลหะอะลูมิเนียมภาคภัยหลังกระบวนการหล่อ

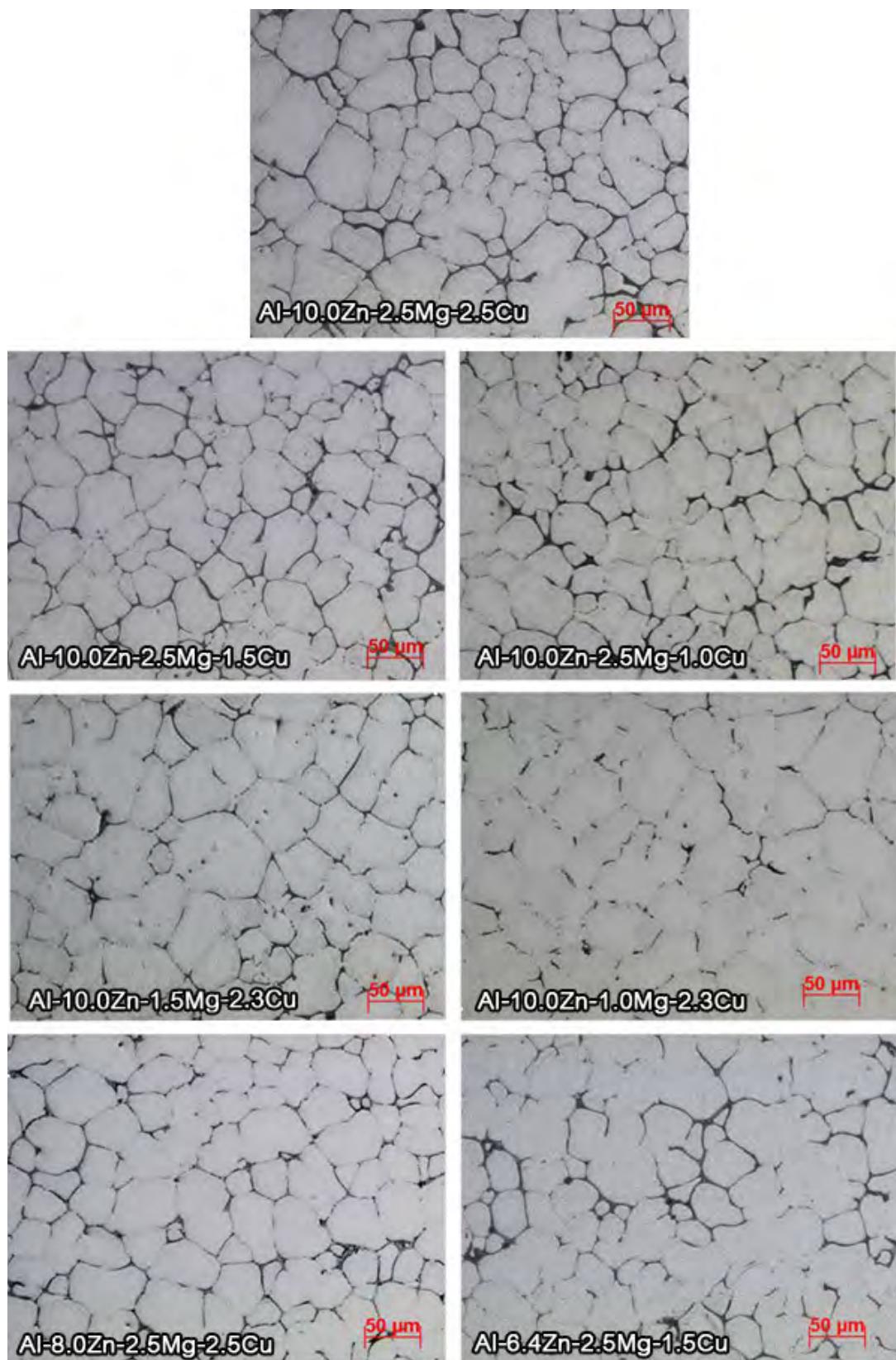
4.1.1 การศึกษาโครงสร้างจุลภาคภัยหลังกระบวนการหล่อ

ในการศึกษาโครงสร้างภัยหลังกระบวนการหล่อจะศึกษาโครงสร้างจุลภาค, ขนาดเกรนภัยในโครงสร้าง และบริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภัยในโครงสร้างภัยหลังกระบวนการหล่อของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีบริมาณสังกะสี, แมกนีเซียม และทองแดงแตกต่างกัน

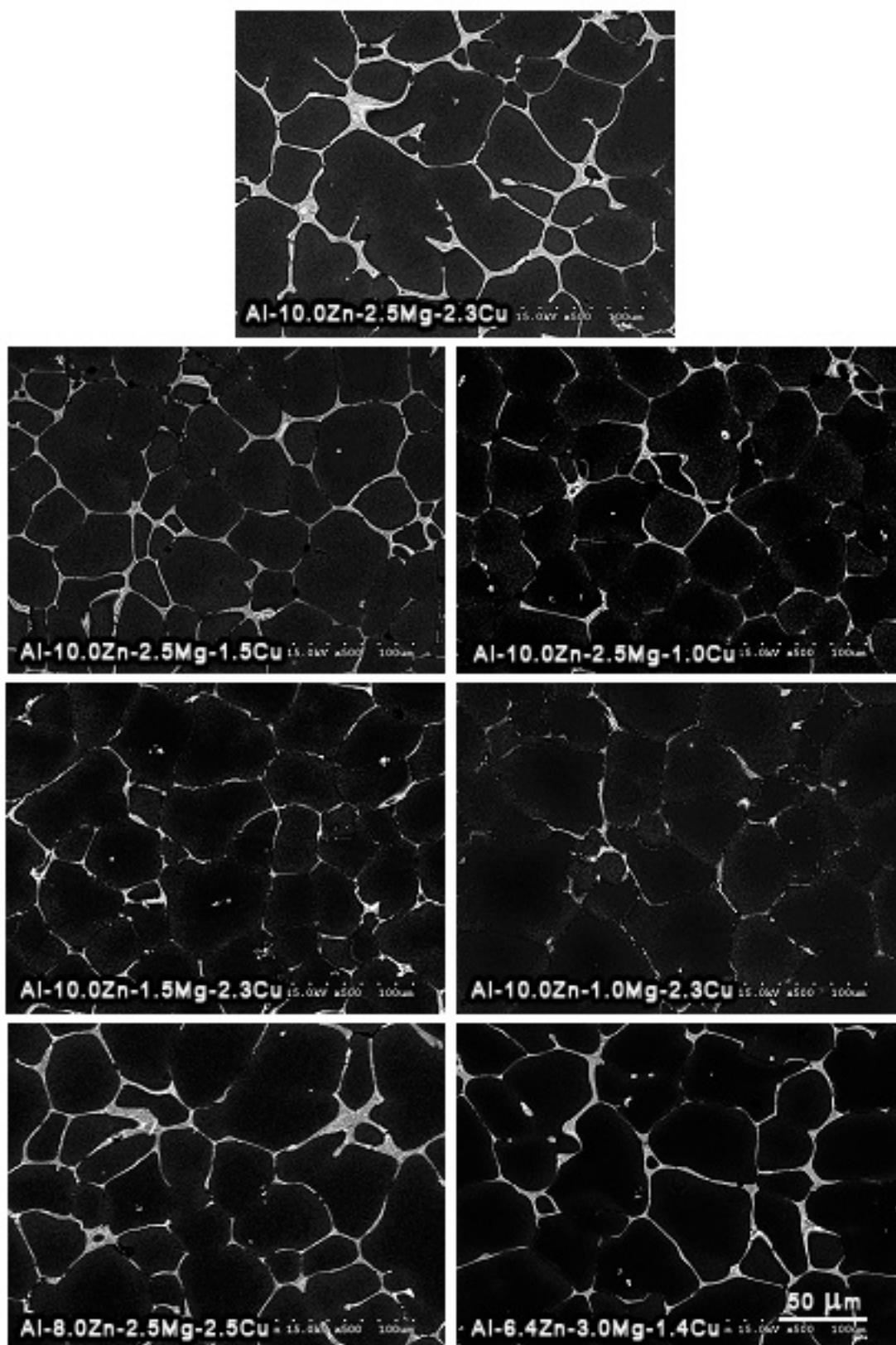
4.1.1.1 โครงสร้างจุลภาคภัยหลังกระบวนการหล่อ

โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมภัยหลังกระบวนการหล่อด้วยเทคนิค LFEC ที่ศึกษาภัยได้กล้องจุลทรรศน์แสงแสลงดังภาพที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงขนาดเกรนภัยในโครงสร้างมีขนาดละเอียดและมีขนาดที่ใกล้เคียงกันทุกส่วนประกอบทางเคมี และโครงสร้างจุลภาคภัยหลังกระบวนการหล่อที่ศึกษาภัยได้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องสว่างแบบวิธี Backscattered Electron Image ด้วยกำลังขยาย 500 เท่า โดยบริเวณสีเข้มเป็นสารละลายของแข็งของอะลูมิเนียม และบริเวณสีอ่อนเป็นโครงสร้างยูเทคติก โดยสารประกอบส่วนใหญ่ภัยในโครงสร้างเกิดจากปฏิกิริยา yutectic ซึ่งสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของโครงสร้างจุลภาคที่มีผลมาจากการส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่เปลี่ยนไป โดยเมื่อบริมาณธาตุสมลดลง โครงสร้างยูเทคติกลดลงด้วย ซึ่งสามารถสังเกตได้จากภาพที่ 4.1 โดยเฉพาะเมื่อปริมาณของแมกนีเซียมลดลงสามารถสังเกตเห็นโครงสร้างยูเทคติกลดลงอย่างเด่นชัด

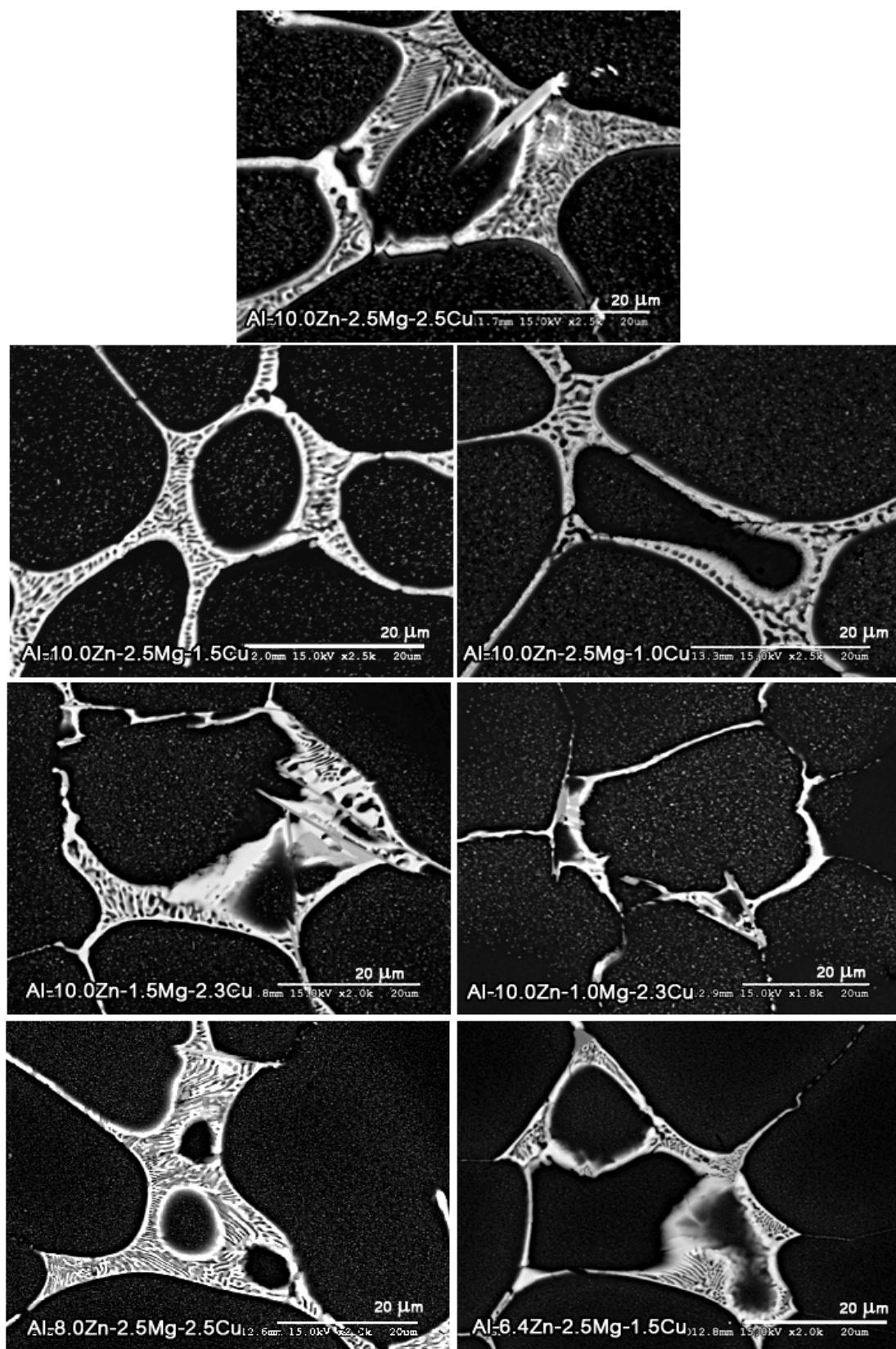
และภาพที่ 4.3 แสดงลักษณะโครงสร้างยูเทคติกที่กำลังขยายสูงของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน ซึ่งเห็นได้ว่าโครงสร้างยูเทคติกส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง Lamellar สำหรับชนิดของเฟสที่เป็นส่วนประกอบของโครงสร้างจะออกล่างในหัวข้อดังไป

ภาพที่ 4.1 โครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกันที่ถ่ายด้วยกล้องจุลทรรศน์แสง

ภาพที่ 4.2 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อ
ของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน

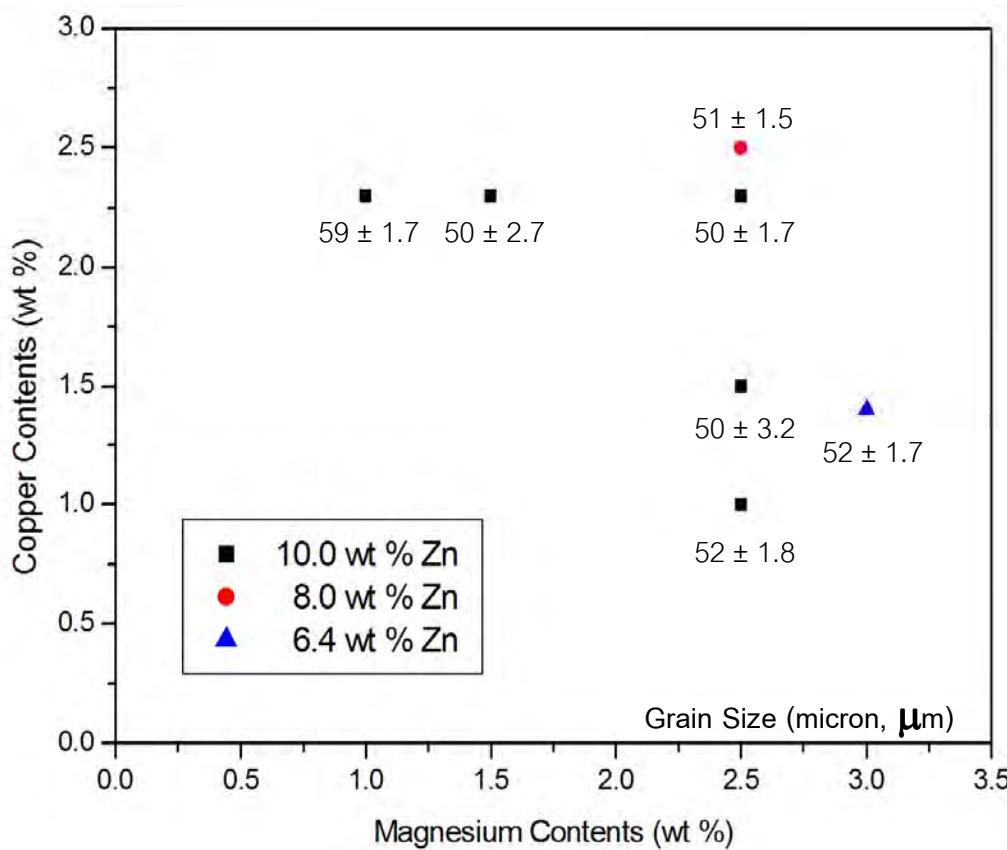
ภาพที่ 4.3 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงแสดงโครงสร้างจุลภาคภายใน
กระบวนการหล่อของโลหะสมอละลูมีเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน

4.1.1.2 ขนาดเกรนภายในโครงสร้างหลังกระบวนการหล่อ

ในการศึกษาขนาดเกรนภายในโครงสร้างให้วิธีการวัดแบบเส้นตรงดังที่กล่าวในบทที่ 3 ขนาดเกรนภายในโครงสร้างแสดงดังตารางที่ 4.1 และการเปรียบเทียบขนาดเกรนกับส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียมแสดงดังภาพที่ 4.4 ซึ่งสามารถสังเกตเห็นว่าขนาดเกรนภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ผ่านการหล่อด้วยเทคนิค LFEC นี้มีขนาดเกรนโดยเฉลี่ย 50 ไมครอน ซึ่งส่วนใหญ่มีขนาดเกรนที่ใกล้เคียงกัน แต่เมื่อลดปริมาณของธาตุแมกนีเซียมลงเป็น 1.0 % โดยน้ำหนัก ขนาดเกรนจะเพิ่มขึ้นเป็น 59 ไมครอน ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าขนาดเกรนภายในโครงสร้างของโลหะจะขึ้นอยู่กับเทคนิคของกระบวนการหล่อโลหะมากกว่าส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียม เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่มเดียวกันที่หล่อด้วยเทคนิค Direct Chill (DC) [14] ซึ่งพบว่าเกรนจะมีขนาดเกรนแตกต่างกัน มีขนาดเกรนตั้งแต่ 20-120 ไมครอน จากตำแหน่งขอบชิ้นงานถึงใจกลางชิ้นงานตามลำดับ โดยโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ที่หล่อด้วยเทคนิค Low Frequency Electromagnetic Casting (LFEC) มีขนาดเกรนใกล้เคียงกันทั่วชิ้นงาน [15] ดังนั้นเทคนิคของการหล่อเมื่อผลในการควบคุมขนาดของเกรนมากกว่าปัจจัยด้านส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียม

ตารางที่ 4.1 ขนาดเกรนภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน

ชิ้นที่	ส่วนประกอบทางเคมี (wt %)				ขนาดเกรนภายในโครงสร้าง (μm)
	Zn	Mg	Cu	Al	
1	10.0	2.5	2.3	Bal.	50 ± 1.7
2	10.0	2.5	1.5	Bal.	50 ± 3.2
3	10.0	2.5	1.0	Bal.	52 ± 1.8
4	10.0	1.5	2.3	Bal.	50 ± 2.7
5	10.0	1.0	2.3	Bal.	59 ± 1.7
6	8.0	2.5	2.5	Bal.	51 ± 1.5
7	6.4	3.0	1.4	Bal.	52 ± 1.7

ภาพที่ 4.4 แผนภูมิเปรียบเทียบขนาดเกรนภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน

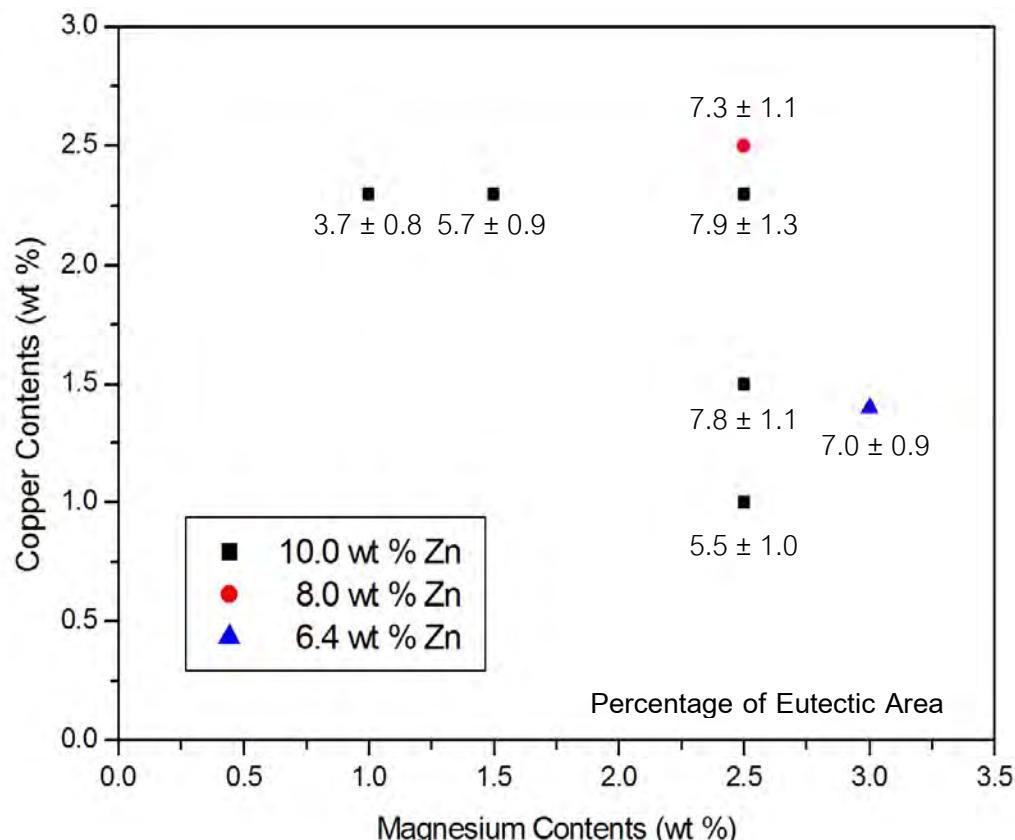
4.1.1.3 ปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภายในหลังกระบวนการหล่อ

การวัดปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกใช้วิธีการวัดแบบ Point counting ซึ่งหน่วยในการวัดปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกเป็นร้อยละโดยพื้นที่ (Percentage of area) โดยผลการวัดปริมาณโครงสร้างยูเทคติกแสดงดังตารางที่ 4.2 และการเปรียบเทียบปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกกับส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียมแสดงดังภาพที่ 4.5 จากผลการวัดปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกสามารถกล่าวได้ว่าปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกลดลงตามปริมาณของชาตุผสมภายในโลหะผสม ซึ่งสอดคล้องกับภาพของโครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน โดยปริมาณของชาตุแมgnีเซียมในโลหะผสมอะลูมิเนียมลดลง ทำให้โครงสร้างยูเทคติกลดลงอย่างเห็นเด่นชัดเมื่อเปรียบเทียบกับการลดลงของปริมาณทองแดงและสังกะสี ซึ่งน้ำหนักอะตอมของแมgnีเซียม, ทองแดง และสังกะสีเท่ากับ 24.31, 63.55 และ 65.39 กรัมต่ออะตอม ตามลำดับ ซึ่งน้ำหนักอะตอมของแมgnีเซียมน้อยกว่าทองแดงและสังกะสีมาก เมื่อลดปริมาณของชาตุผสมในปริมาณของร้อยละโดยน้ำหนักที่เท่ากันแล้วปริมาณของอะตอมของแมgnีเซียมจะลดลงมากกว่าการลดปริมาณของชาตุทองแดงและ

สังกะสี จึงทำให้ปริมาณของโครงสร้างยูเทกติกลดลงอย่างเด่นชัดเมื่อลดปริมาณของธาตุแมกนีเซียมลง

ตารางที่ 4.2 ปริมาณของโครงสร้างยูเทกติกภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน

ชั้นที่	ส่วนประกอบทางเคมี (wt %)				ปริมาณของโครงสร้างยูเทกติก (Percentage of Eutectic area)
	Zn	Mg	Cu	Al	
1	10.0	2.5	2.3	Bal.	7.9 ± 1.3
2	10.0	2.5	1.5	Bal.	7.8 ± 1.1
3	10.0	2.5	1.0	Bal.	5.5 ± 1.0
4	10.0	1.5	2.3	Bal.	5.7 ± 0.9
5	10.0	1.0	2.3	Bal.	3.7 ± 0.8
6	8.0	2.5	2.5	Bal.	7.3 ± 1.1
7	6.4	3.0	1.4	Bal.	7.0 ± 0.9

ภาพที่ 4.5 แผนภูมิเปรียบเทียบปริมาณของโครงสร้างยูเทกติกภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน

ในการวัดขนาดของเกรนและวัดปริมาณโครงสร้างยูเทคติกจะใช้สูตรทางสถิติเพื่อคำนวนช่วงของค่าการวัดเพื่อความถูกต้องของค่าการวัดมากขึ้น โดยใช้สูตร 95 % Confidence Limits หมายถึงช่วงค่าการวัดดังกล่าวมีความถูกต้อง 95%

4.1.2 การศึกษาเฟสทุติยภูมิภายในโครงสร้างภายหลังกระบวนการหล่อ

ในการวิเคราะห์เฟสทุติยภูมิ (Secondary phase) ภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ที่มีส่วนประกอบหลักของอะลูมิเนียม (Al), สังกะสี (Zn), แมกนีเซียม (Mg) และทองแดง (Cu) ภายในโครงสร้างจะมีรูปแบบเป็นส่วนประกอบเด็กน้อยได้แก่ เหล็ก (Fe) และซิลิโคน (Si) ซึ่งชั้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ใช้ในการวิจัยนี้มีส่วนประกอบของเหล็กและซิลิโคนอย่างละ 0.05 % โดยนำหนักโดยการศึกษาและวิเคราะห์เฟสทุติยภูมิภายในโครงสร้างจะพิจารณาจากเฟส η ($MgZn_2$), T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$), S (Al_2CuMg), θ (Al_2Cu), Al_7Cu_2Fe , Mg_2Si และ Al_3Zr ซึ่งเพสต่าง ๆ เหล่านี้เป็นพื้นฐานของการวิเคราะห์สารประกอบภายในโครงสร้าง โดยเพสต่าง ๆ เหล่านี้ได้มาจากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาเพสภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX และเพสได้อະแగນของธาตุผสมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิเคราะห์เฟสที่เกิดขึ้นในโครงสร้างภายหลังกระบวนการหล่อ จำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีเทคนิคแตกต่างกันในการวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องมือ X-Ray Diffractometer (XRD) และ Electron Probe Microscope Analyzer (EPMA) เป็นเครื่องมือหลักในการวิเคราะห์เฟสภายในโครงสร้าง นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบเพสต่าง ๆ ในเบื้องต้นภายในกล้องจุลทรรศน์ อิเล็กตรอนแบบส่องกล้อง (SEM) ด้วยวิธีจ่ายภาพแบบ Backscatter Electron Image (BSE) ซึ่งหลักการของการจ่ายภาพแบบนี้สามารถจำแนกเพสต่าง ๆ ได้ในเบื้องต้น เพราะภาพที่ได้ออกมาจะแปรผลมาจากปริมาณของ Backscattered Electron โดยธาตุที่มีเลขอะตอมสูงกว่าจะให้ภาพที่สว่างกว่าธาตุที่มีเลขอะตอมต่ำกว่า โดยลำอิเล็กตรอนจะวิ่งเข้าชนนิวเคลียสของอะตอม โดยธาตุที่มีเลขอะตอมสูงกว่าขนาดของนิวเคลียสจะใหญ่กว่าธาตุที่มีเลขอะตอมต่ำกว่า ซึ่งโอกาสที่อิเล็กตรอนจะวิ่งชนนิวเคลียสของธาตุที่มีเลขอะตอมสูงมีโอกาสมากกว่า และทำให้มี Backscattered electron วิ่งกลับเข้าสู่ตัวรับสัญญาณในจำนวนที่มากกว่าจึงเป็นสาเหตุทำให้สัญญาณภาพของเพสที่มีค่าเลขอะตอมสูงกว่ามีความสว่างมากกว่าเพสที่มีเลขอะตอมต่ำกว่า

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของเลขอะตอมของนิวเคลียสของเพสที่จะวิเคราะห์เฟสภายในโครงสร้างโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-Zn-Mg-Cu แสดงดังตารางที่ 4.3 พบว่าเฟส α (Al) จะมีเลข

อะตอมที่ต่ำซึ่งจะเห็นภาพที่มีดเมื่อเปรียบเทียบกับเฟสส่วนใหญ่ในภาพ BSE ของโครงสร้างจุดภาคที่แสดงดังภาพที่ 4.2 และเฟส η ($MgZn_2$) ที่มีค่าเฉลี่ยของเลขอะตอมสูงสุดดังนั้นในภาพ BSE จะสามารถเห็นเฟสนี้ที่มีความสว่างที่สุด

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของเลขอะตอมของเฟสชนิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ชนิดของเฟสภายในโครงสร้าง

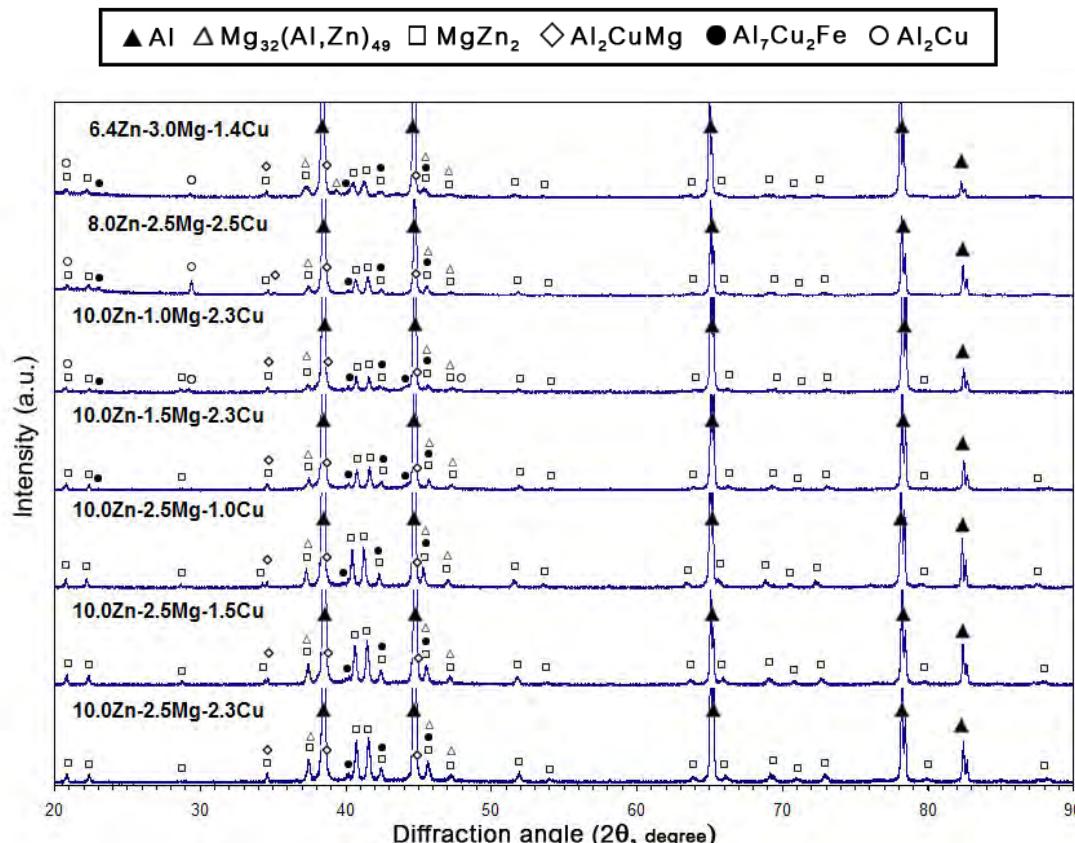
Phase	Average of Atomic Number	Phase	Average of Atomic Number
$MgZn_2$	24.0	Al_7Cu_2Fe	17.5
Al_3Zr	19.8	Al_2CuMg	16.8
$Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$	19.2	Al	13.0
Al_2Cu	18.3	Mg_2Si	12.7

4.1.2.1 X-Ray Diffractometer (XRD)

จากการนำชิ้นงานไปตรวจสอบด้วยเครื่อง X-Ray Diffractometer (XRD) เพื่อตรวจสอบชนิดของเฟสที่อยู่ภายในโครงสร้างของชิ้นงานที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน โดยกำหนดความเร็วของการสแกนของรังสีเอกซ์ (Scan speed) เท่ากับ 0.5 องศาต่อนาที จากภาพที่ 4.6 แสดง X-Ray Diffraction Patterns ของชิ้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกันภายในหลังกระบวนการหล่อ จากผลจากการวิเคราะห์จาก X-Ray Diffraction Patterns พบร่วมกับชิ้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียม สามารถตรวจพบเฟส Al ซึ่งเป็นโลหะหลักของชิ้นงาน และตรวจพบเฟส η ($MgZn_2$) ในโครงสร้างของชิ้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียมทุกชิ้นงาน ซึ่งแสดงว่าชิ้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียมมีเฟส η ($MgZn_2$) เป็นเฟสหลักของโครงสร้างยูเทกติกที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง Lamellar

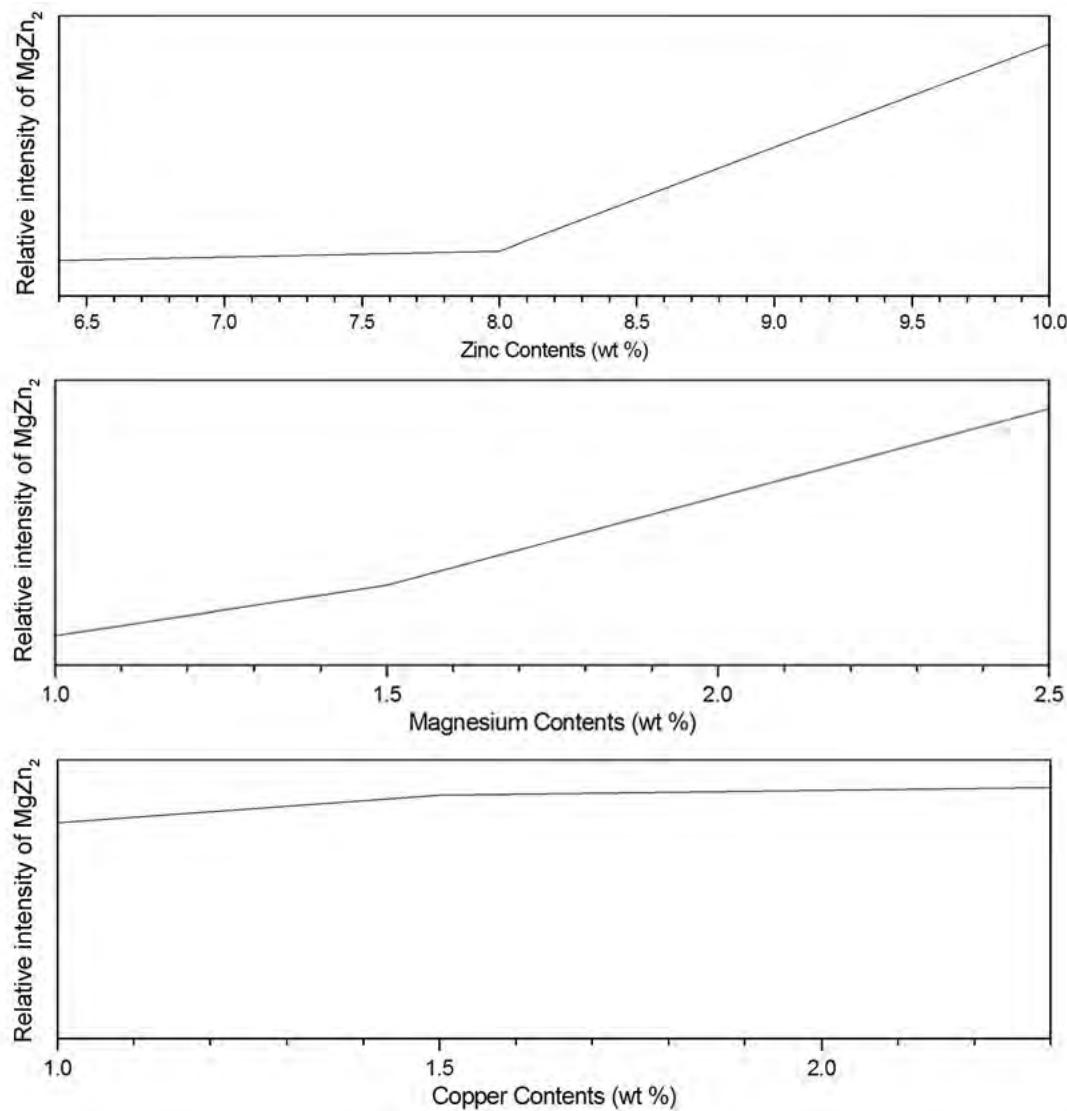
นอกจากนี้จาก Diffraction Patterns ยังตรวจสอบพบเฟส Θ (Al_2Cu), Al_7Cu_2Fe , S (Al_2CuMg) และ T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) ในโครงสร้างของชิ้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียม โดยเฟส Al_7Cu_2Fe สามารถตรวจพบในทุกชิ้นงาน ซึ่งเฟส S (Al_2CuMg) สามารถตรวจพบในทุกชิ้นงาน เช่นกัน แต่พีค (Peak) ของเฟส S (Al_2CuMg) บางชิ้นงานเป็นพีคเดียว พบในชิ้นงาน $Al-10.0Zn-2.5Mg-1.5Cu$, $Al-10.0Zn-2.5Mg-1.0Cu$ และ $Al-8.0Zn-2.5Mg-2.5Cu$ แต่สำหรับชิ้นงานที่เหลือพบเฟส S (Al_2CuMg) เป็นพีคซึ่ง共กับเฟส η ($MgZn_2$) ส่วนเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) พบเจอกันในทุกชิ้นงาน โดยชิ้นงาน $Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu$ พบร่องรอยของเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) ซึ่งมีอัตราส่วนของ

แมgnีเชียมต่อสังกะสีสูงสุด นอกจากนั้นพบพีคของเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) เป็นพีคช้อนกับเฟส Η ($MgZn_2$) และเฟส Θ (Al_2Cu) พบเฉพาะในชิ้นงาน Al-10.0Zn-1.0Mg-2.5Cu, Al-8.0Zn-2.5Mg-2.5Cu และ Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu สำหรับโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีปริมาณสังกะสี 10.0 wt % โดยชิ้นงาน Al-10.0Zn-1.0Mg-2.5Cu ตรวจพบเฟส Θ (Al_2Cu) ในชิ้นงานเดียวของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีปริมาณสังกะสี 10.0 wt % เพราะมีอัตราส่วนของปริมาณทองแดงต่อแมgnีเชียมสูงที่สุด และเมื่อลดปริมาณของสังกะสีลงสามารถตรวจพบเฟส Θ (Al_2Cu) เช่นเดียวกัน สำหรับการตรวจสอบเฟสภายใต้ XRD นี้ การไม่พบพีคของเฟสใน Diffraction Patterns ไม่ได้หมายความถึงการไม่มีเฟสดังกล่าวภายในโครงสร้าง อาจมีปริมาณปริมาณของเฟสที่น้อยมากจึงไม่สามารถตรวจพบได้ และสำหรับการตรวจพบเฟสในรูปของพีคที่ช้อนกันต้องตรวจสอบด้วยเครื่องมืออื่น ๆ ประกอบด้วย

ภาพที่ 4.6 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มี

ส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกันภายหลังกระบวนการหล่อ

ภาพที่ 4.7 การเปรียบเทียบปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) เซิงคุณภาพของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมี (สังกะสี, ทองแดง และแมกนีเซียม) แตกต่างกัน

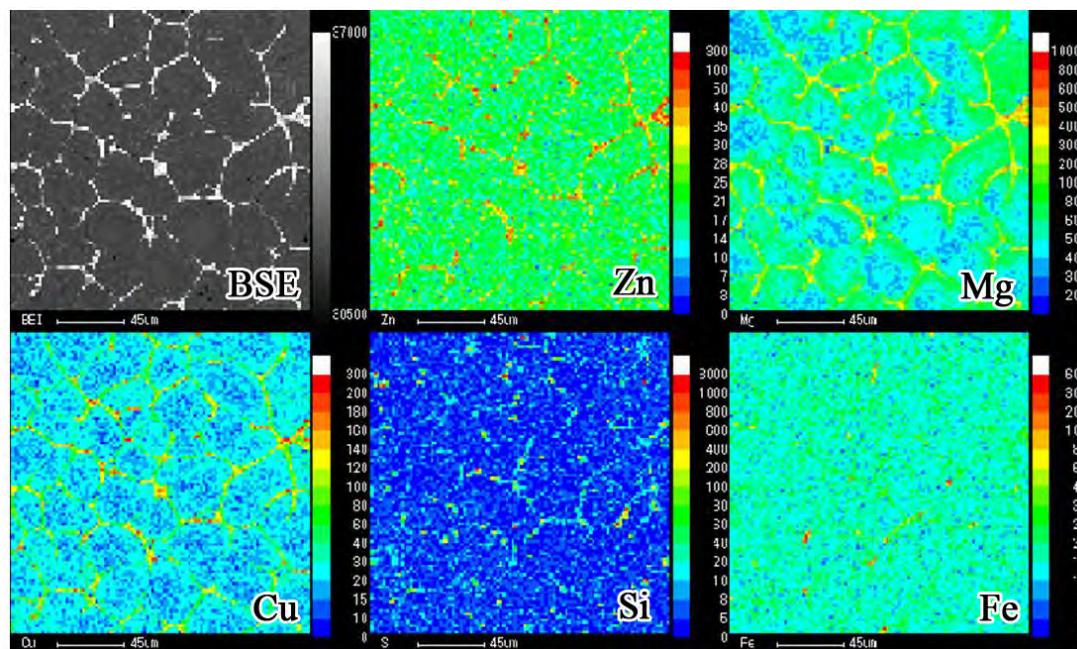
ในการเปรียบเทียบปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) เซิงคุณภาพแสดงดังภาพที่ 4.7 โดยปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) จำกัดนิยามโดยใช้ Relative Intensities จาก Diffraction patterns ดังสมการที่ 4.1 โดยค่า Intensity ของพีคที่ปรากฏใน X-ray diffraction patterns จะขึ้นอยู่กับปริมาณของเฟสนั่นหมายในโลหะผสม แต่ความสัมพันธ์ระหว่าง Intensity กับปริมาณของเฟสไม่ได้มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรง เพราะยังมีเฟกเตอร์ Absorption coefficient ของสารผสมซึ่งยังมีผลต่อค่า Intensity ของพีคด้วย [16] โดยในที่นี้เพื่อเปรียบเทียบปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) จะถือว่าค่า Absorption coefficient ของชิ้นงานที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกันมีค่าใกล้เคียงกัน เพราะจาก Diffraction patterns ของชิ้นงานมีลักษณะที่คล้ายกัน

$$\text{Relative intensity of MgZn}_2 \equiv C_{\text{MgZn}_2}^{201} / C_{\text{Al}}^{111} \times 100\% \quad (\text{สมการที่ 4.1})$$

จากภาพที่ 4.7 การเปรียบเทียบปริมาณของเฟส η (MgZn_2) เซิงคุณภาพของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมี (สังกะสี, ทองแดง และแมกนีเซียม) แตกต่างกันโดยเมื่อปริมาณของสังกะสี, ทองแดง และแมกนีเซียม ในโลหะผสมอะลูมิเนียมมีปริมาณที่ลดลงทำให้ปริมาณของเฟส η (MgZn_2) ลดลง

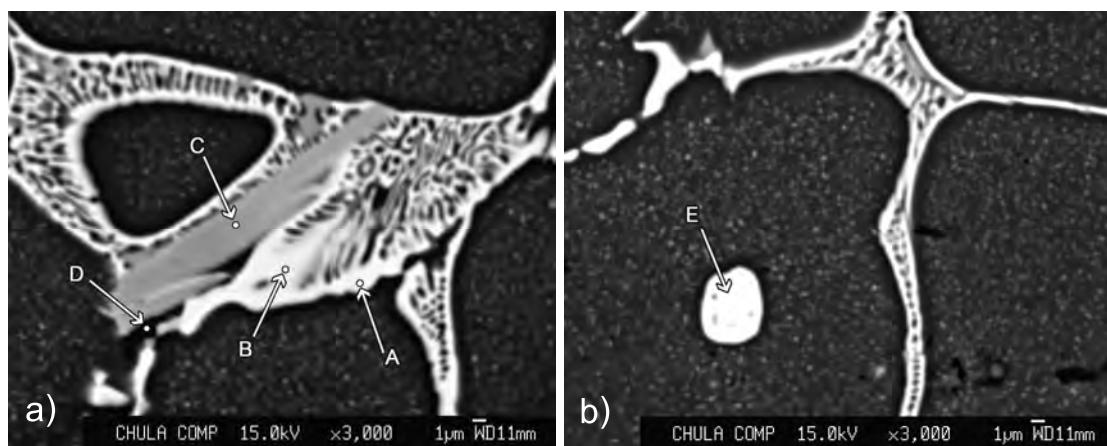
4.1.2.2 Electron Probe Microscope Analyzer (EPMA)

ในการตรวจสอบเฟสด้วยเครื่อง Electron Probe Microscope Analyzer (EPMA) โดยกำหนด Accelerating Voltage เท่ากับ 10 kV, Sample Current เท่ากับ 0.07 μA และ Electron Beam Diameter เท่ากับ 1 μm

ภาพที่ 4.8 X-Ray Maps ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu

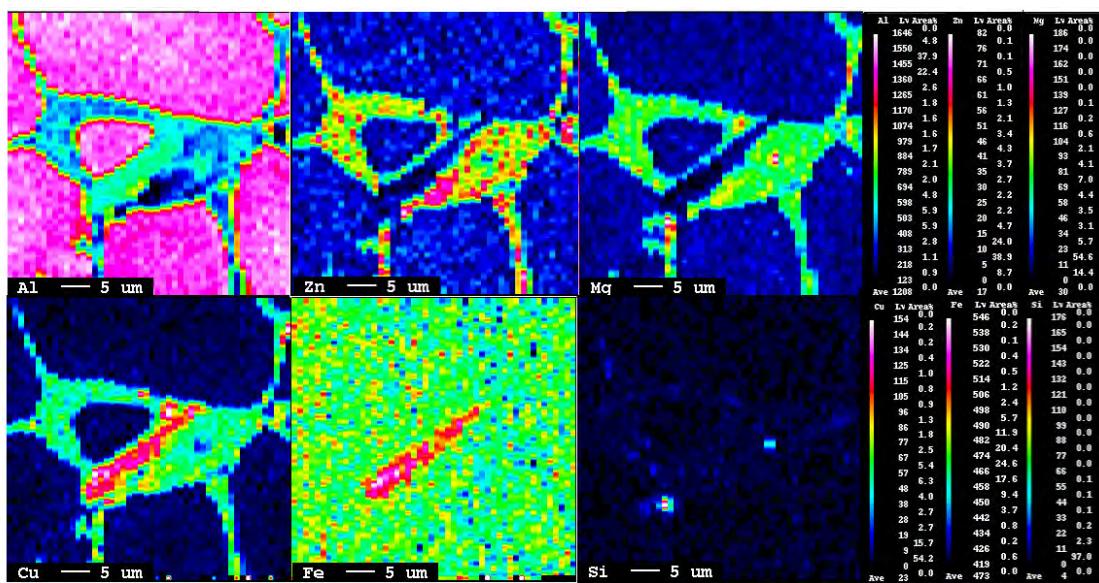
จากการตรวจสอบเฟสในโครงสร้างด้วย XRD พบร่วมเฟส η (MgZn_2) เป็นเฟสทุติยภูมิ (Secondary phase) หลักของโครงสร้างยูเทคติก จากนั้นนำไปตรวจสอบการกระจายตัวของธาตุต่าง ๆ ภายในโครงสร้างด้วยเครื่อง EPMA ด้วยเทคนิค Mapping Analysis พบร่วมสังกะสี, ทองแดง และแมกนีเซียม มีปริมาณหนาแน่นอยู่บริเวณขอบเกณฑ์ซึ่งเป็นบริเวณของโครงสร้างยูเทคติก ดังภาพที่ 4.8 ซึ่งแสดงว่าเฟส η (MgZn_2) มีทองแดงและลายอยู่ในเฟสดังกล่าวด้วย

	Chemical composition of Phase (at %)				
	A	B	C	D	E
Al	37.72	56.91	73.54	54.04	28.87
Zn	26.69	17.66	1.65	1.77	28.76
Cu	9.85	7.41	15.61	15.79	11.82
Mg	25.62	17.97	1.22	12.05	30.48
Fe	0.03	0.00	7.79	3.06	0.01
Si	0.08	0.05	0.19	13.21	0.03
Zr	0.00	0.00	0.00	0.05	0.01

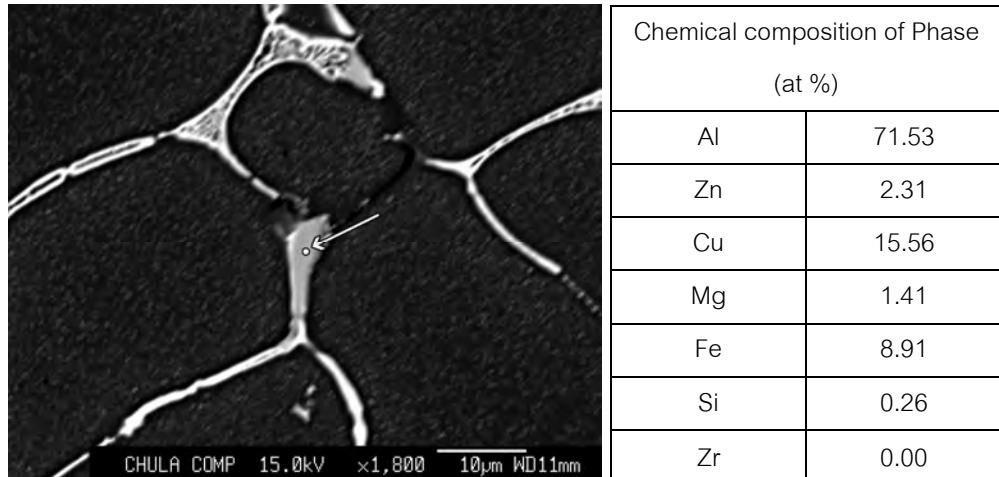
ภาพที่ 4.9 Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์ Spot Analysis

โครงสร้างยูเทคติกของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu

ภาพที่ 4.10 X-Ray Maps โครงสร้างยูเทคติกที่กำลังขยายสูงของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu

จากภาพที่ 4.9 สามารถเห็นได้ว่าโครงสร้างยูเทคติกมีลักษณะเป็นโครงสร้าง Lamellar ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าเฟสสีขาวที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง Lamellar เป็นเฟส η ($MgZn_2$) สลับกับกับเฟสปูร์มภูมิของ α (Al) และเมื่อตรวจสอบเฟส η ($MgZn_2$) ด้วยวิธี Spot Analysis ดังภาพที่ 4.9 (จุด A และ B) พบว่าอัตราส่วนโดยอะตอมโดยประมาณของ Mg : (Zn + Cu) เท่ากับ 1 : 1.4 จากผลดังกล่าวพบว่าเฟสดังกล่าวมีทองแดง ละลายอยู่ดังที่กล่าวข้างต้น และนอกจากนั้นสามารถสังเกตเห็นว่าเฟส η ($MgZn_2$) ยังมีลักษณะคล้ายทรงกลมแยกตัวออกจากโครงสร้าง Lamellar ดังภาพที่ 4.9 (b) จุด E ซึ่งพบว่าอัตราส่วนโดยอะตอมของ Mg : (Zn + Cu) เท่ากับ 1 : 1.4 เช่นเดียวกับเฟส η ($MgZn_2$) ที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง Lamellar

ภาพที่ 4.11 Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์ Spot Analysis
เฟส Al_7Cu_2Fe ของโลหะผสมอะลูминием Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu

นอกจากนี้ยังพบเฟส Al_7Cu_2Fe ดังภาพที่ 4.9 (a) จุด C โดยผลการวิเคราะห์ด้วยวิธี Spot Analysis ได้แสดงถึงปริมาณของเหล็ก (Fe) ในเฟสดังกล่าวที่มีปริมาณความเข้มข้นมาก และ X-ray maps แสดงการกระจายตัวของเหล็กและทองแดงที่มีความหนาแน่นมากในบริเวณดังกล่าว โดยเฟส Al_7Cu_2Fe เป็นเฟสสีเทา มีลักษณะเป็นแท่งเหลี่ยมยาว (จากการวิจัยที่ผ่านมา เรียกว่าลักษณะของเฟส Al_7Cu_2Fe นี้ว่า "Facet shape") โดยวางตัวอยู่บนโครงสร้าง Lamellar นอกจากนี้ยังพบลักษณะของเฟส Al_7Cu_2Fe เฟสสีเทาเข้มที่วางอยู่บนเฟส η ($MgZn_2$) ที่เฟสนี้ลักษณะเป็นเส้นขอบต่อเนื่องดังภาพที่ 4.11 และจาก X-Ray Maps ของโครงสร้างยูเทคติกที่กำลังขยายสูงแสดงดังภาพที่ 4.10 พบว่ามีตำแหน่งที่มีธาตุซิลิกอน

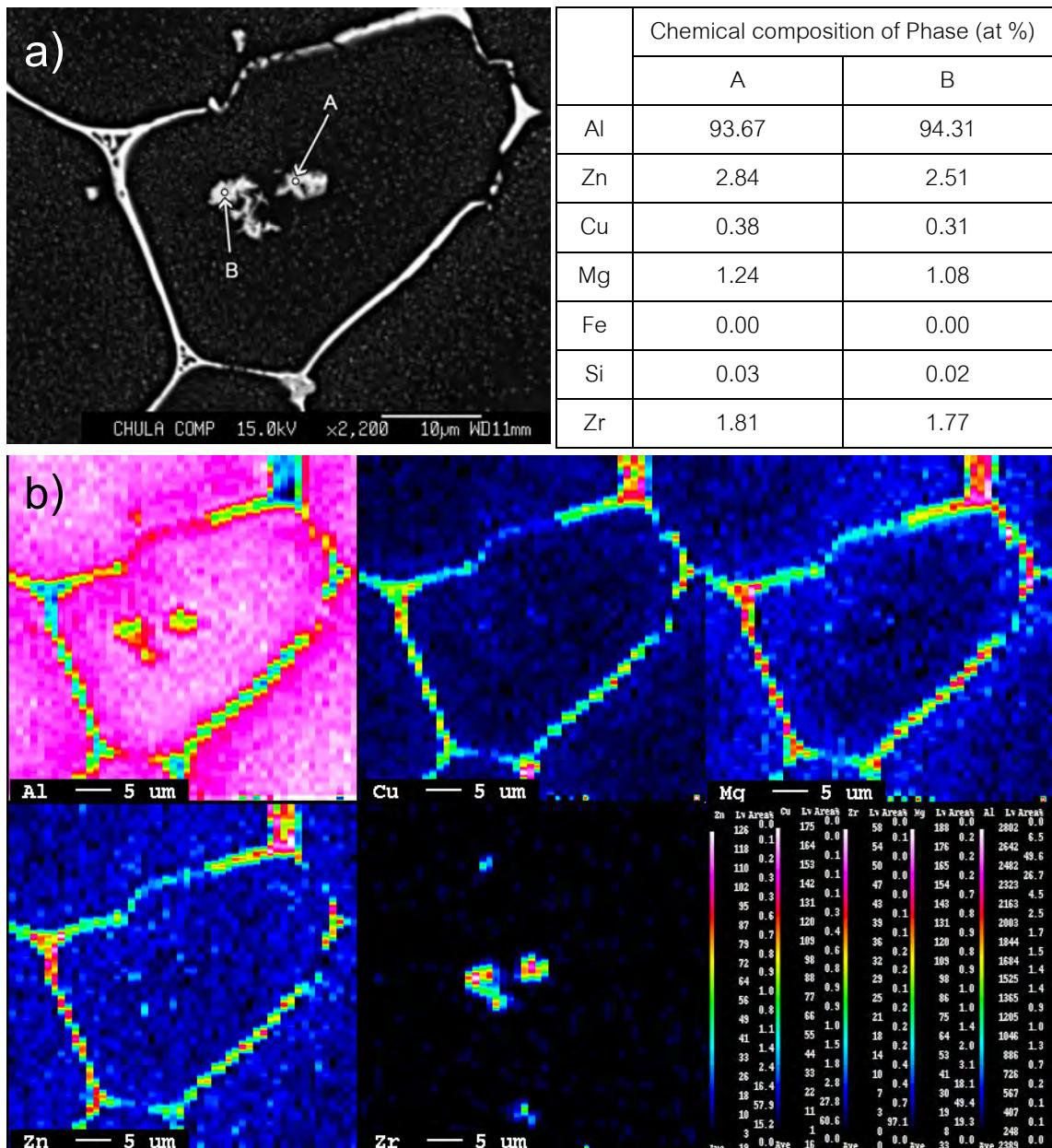
ที่มีความเข้มข้นสูง และสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้วยวิธี Spot Analysis พบร่วมปริมาณของซิลิกอนสูงถึง 13.21 at % ซึ่งสูงกว่าตำแหน่งอื่น ๆ แสดงว่าตำแหน่งดังกล่าวเป็นเฟส Mg_2Si ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะเป็นสีดำภายในโครงสร้าง

เฟส Al_3Zr สามารถพบในโครงสร้างของโลหะสมอະลูมิเนียมเข่นเดียวกัน โดยมีลักษณะเป็นรูปร่างคล้ายดาวกระจายแยกตัวออกจากโครงสร้างยูเทคติกที่เชื่อมตัวต่อกันแสดงดังภาพที่ 4.12 จุด A และ B โดยผลวิเคราะห์ด้วยวิธี Spot Analysis พบร่วมเฟสดังกล่าวมีปริมาณประมาณ 1.8 at % ซึ่งสอดคล้องกับ X-Ray Maps ว่าบริเวณที่มีลักษณะรูปร่างคล้ายดาวกระจายมีปริมาณของอะลูมิเนียมและเซอร์โคเนียมหนาแน่นมากเมื่อเทียบกับการกระจายตัวของธาตุอื่น ๆ ในบริเวณดังกล่าว

จากภาพที่ 4.13 (a) สามารถสังเกตลักษณะของเฟส S (Al_2CuMg) จากวงกลมสีแดง (ตำแหน่ง A และ B) ซึ่งเป็นเฟสสีเทาเข้มกระจายตัวอยู่ตามโครงสร้างยูเทคติกที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง Lamellar โดยแทรกตัวอยู่ในโครงร่างตาข่ายที่มีเฟส T ($MgZn_2$) เป็นส่วนประกอบหลัก เมื่อพิจารณา X-Ray Maps ภาพที่ 4.13 (b) พบร่วมบริเวณของเฟส S (Al_2CuMg) จะมีความหนาแน่นของสังกะสีน้อยกว่าที่ตำแหน่งอื่น ๆ ของโครงสร้างยูเทคติก แต่มีปริมาณของทองแดงที่หนาแน่นมากกว่าตำแหน่งอื่น และจากผลการวิเคราะห์ด้วยวิธี Spot Analysis พบร่วมอัตราส่วนโดยคําตอบของ Mg : (Cu + Zn) เท่ากับ 1 : 0.9 – 1.1 และจาก X-Ray Maps ภาพที่ 4.13 (b) พบร่วมเฟส Mg_2Si ปรากฏอยู่ในบริเวณที่มีปริมาณของซิลิกอนหนาแน่นมาก

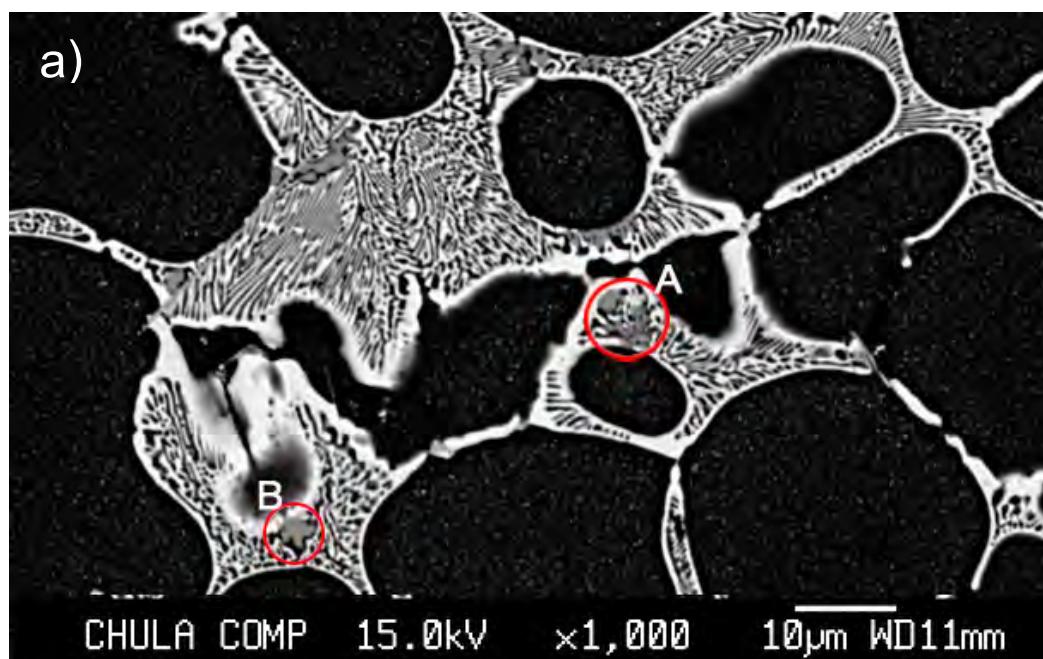
ในการพิจารณาเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) ซึ่งจาก X-ray diffraction patterns ของโลหะสมอະลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อ สามารถพิศวกรรมของเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) เป็นพีคเดี่ยวในโลหะสมอະลูมิเนียม $Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu$ ซึ่งมีอัตราส่วนของแมgnีเซียมต่อสังกะสี (Mg : Zn) สูงสุดในโลหะสมอະลูมิเนียมที่ใช้ในการศึกษา แต่สำหรับชิ้นงานอื่นมีความเป็นไปได้ที่จะมีเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) แต่อาจมีปริมาณน้อย โดยเมื่อนำไปตรวจสอบโครงสร้างด้วยกล้องอิเล็กตรอนแบบส่องภาพ (SEM) ด้วยเทคนิคการฉายภาพแบบ Backscattered electron image (BSE) แสดงดังภาพที่ 4.14 ซึ่งสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของสีบริเวณโครงสร้าง Lamellar โดยที่บริเวณที่สีสว่างกว่าเป็นเฟส T ($MgZn_2$) (ภาพที่ 4.14 ตำแหน่ง A) และบริเวณที่สีเข้มกว่าเป็นเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) (ภาพที่ 4.14 ตำแหน่ง B) โดยใช้หลักการการแยกชนิดของเฟสตามคําตอบของเฟสดังที่กล่าวมาข้างต้น และเมื่อนำไปตรวจสอบด้วยวิธี Mapping พบร่วมบริเวณเฟสสีสว่างและสีเข้มดังกล่าว มีความหนาแน่นของการกระจายของธาตุ

สังกะสี, แมกนีเซียม และทองแดงอยู่ร่วมกันดังภาพที่ 4.15 ซึ่งการเกิดเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) แทนที่เฟส η ($MgZn_2$) เพราะสัดส่วนของบริมาณแมกนีเซียมต่อสังกะสีสูงที่เป็นส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียม [1]

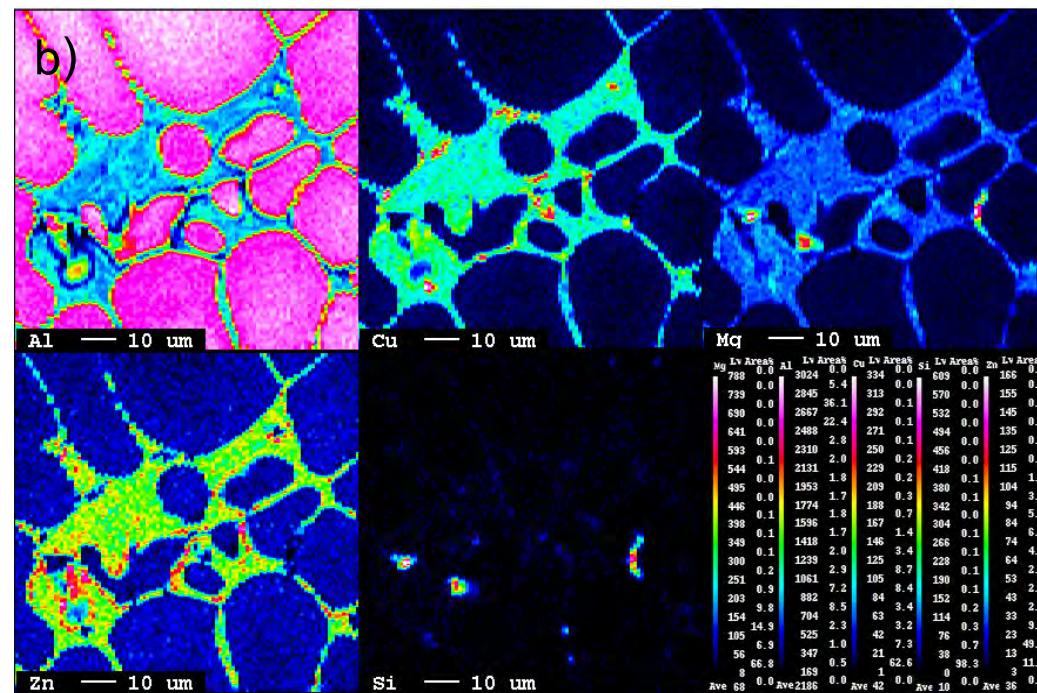

ภาพที่ 4.12 (a) Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์ Spot Analysis

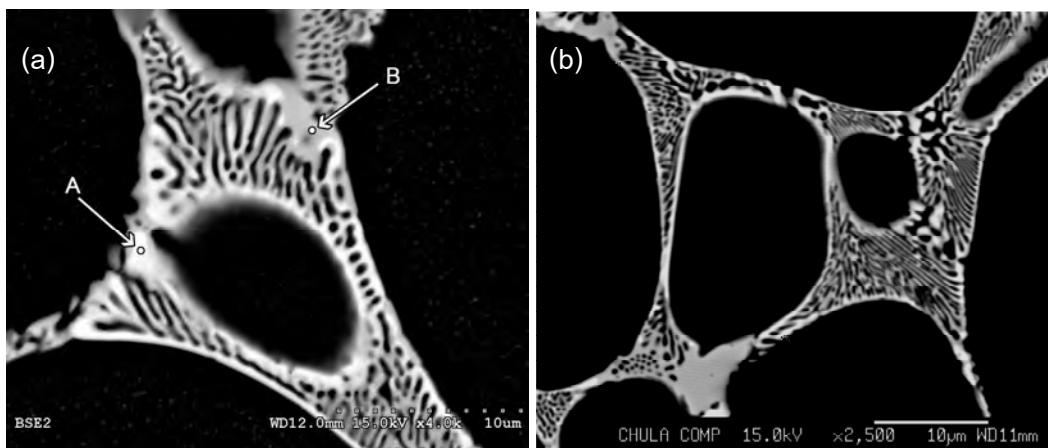
ของเฟส Al_3Zr และ (b) X-Ray Maps ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu

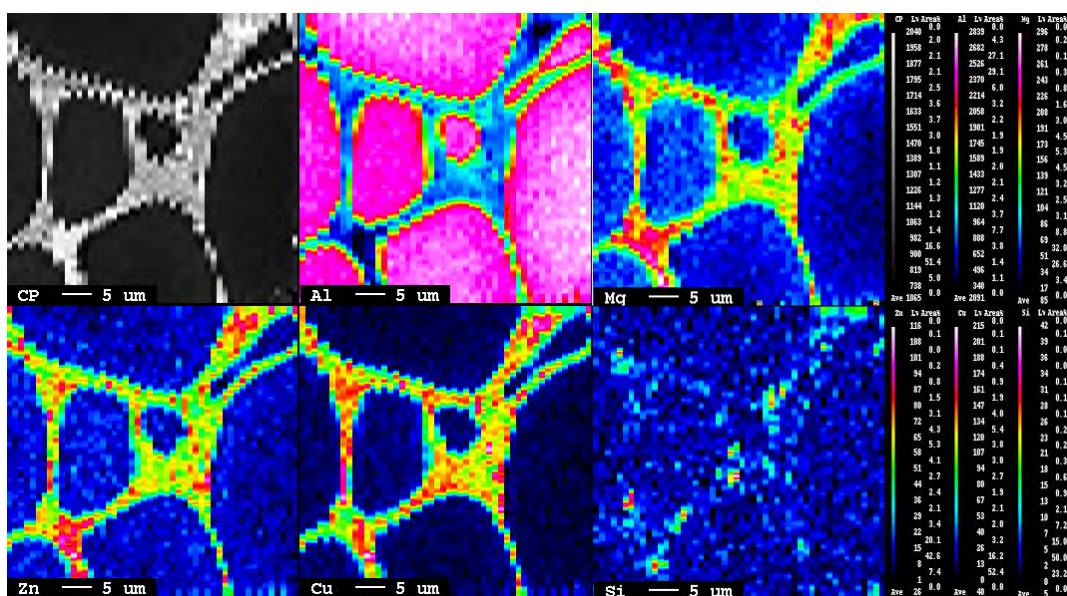
	Chemical composition of Phase (at %)						
	Al	Zn	Mg	Cu	Fe	Si	Zr
A	61.05	3.21	18.63	17.00	0.00	0.11	0.01
B	54.84	1.85	22.79	19.89	0.00	0.63	0.00

ภาพที่ 4.13 (a) Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์ Spot Analysis ของเฟส S (Al_2CuMg) และ (b) X-Ray Maps ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu

ภาพที่ 4.14 (a) โครงสร้าง Lamellar ที่ประกอบด้วยเฟส η ($MgZn_2$) และ T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) ของโลหะสมอละลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu
 (b) โครงสร้างยูเทคติกที่ใช้ในการตรวจสืบด้วยวิธี Mapping

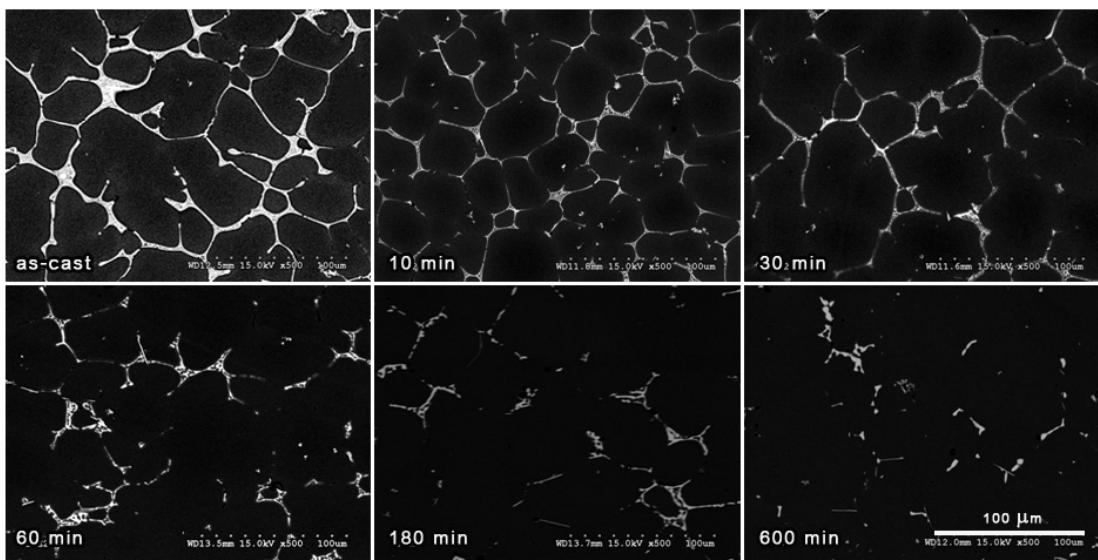
เด่นชัดในโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu โดยเป็นส่วนประกอบของโครงสร้าง Lamellar ร่วมกับเฟส η ($MgZn_2$) และ เฟส α (Al)

4.2 โครงสร้างของโลหะอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

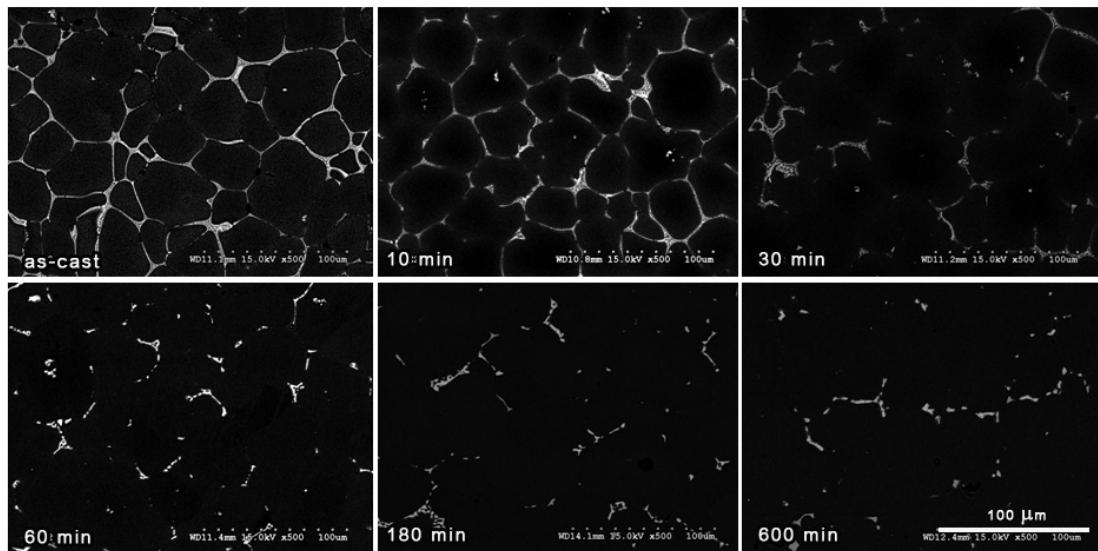
ในการศึกษาโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวใช้เครื่องมือและเทคนิคคล้ายกับการศึกษาโครงสร้างภายหลังกระบวนการหล่อ ได้แก่ กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องภาพ (Scanning Electron Microscope, SEM) แบบวิธี Backscatter Electron Image, เครื่องวัดการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ (X-Ray Diffractometer, XRD) และกล้องจุลทรรศน์ชนิดวิเคราะห์แนวการสะท้อนและเลี้ยวเบนของรังสีอิเล็กตรอน (Electron Probe Microscope Analysis, EPMA)

4.2.1 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจุลภาคภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

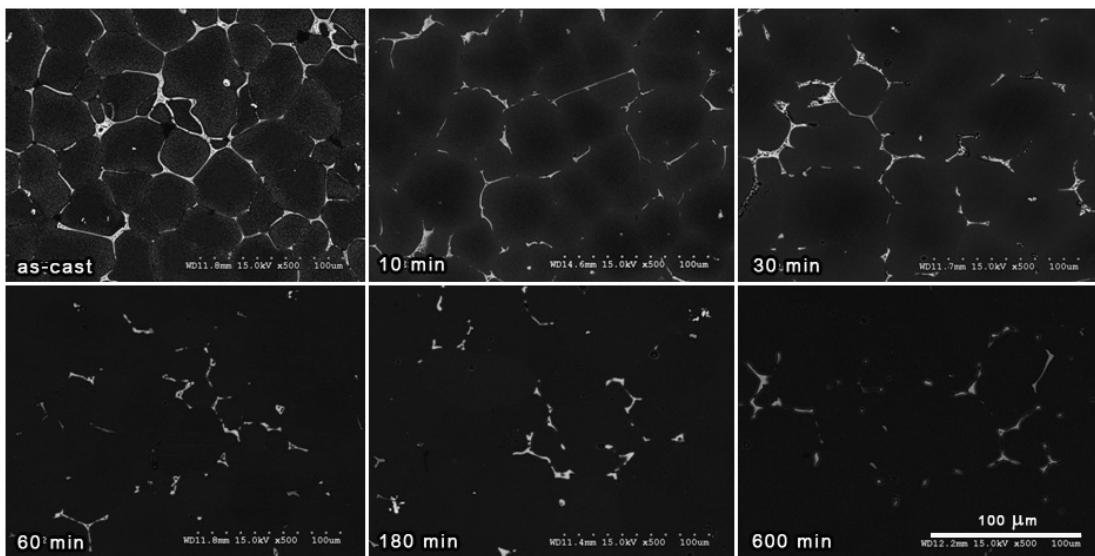
กระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว (Homogenization) ทำการอบที่อุณหภูมิ 460 °C เป็นเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที ซึ่งโครงสร้างจะเปลี่ยนไปตามระยะเวลา ของการอบให้เป็นเนื้อเดียวดังภาพที่ 4.16 – 4.22 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างจุลภาคภายหลังกระบวนการหล่อและกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวเป็นระยะเวลาแตกต่างกันของชิ้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน โดยโครงสร้างจะเปลี่ยนไปตามระยะเวลาของกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว โดยโครงสร้างจะเปลี่ยนไปตามระยะเวลา 600 นาที สามารถสังเกตว่าโครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu, Al-10.0Zn-2.5Mg-1.5Cu, Al-10.0Zn-2.5Mg-1.0Cu, Al-8.0Zn-2.5Mg-2.5Cu และ Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu ยังมีโครงสร้างจุลภาคคงอยู่ภายในโครงสร้าง แต่ปริมาณลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างภายหลังกระบวนการหล่อ สำหรับโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.5Mg-2.3Cu และ Al-10.0Zn-1.0Mg-2.3Cu โครงสร้างจะเปลี่ยนไปเป็นเหลี่ยมคล้ายกับเฟส Al_7Cu_2Fe ของโครงสร้างภายหลังกระบวนการหล่อ สำหรับการวิเคราะห์เฟสภายใต้แสงไฟในโครงสร้างหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวจะกล่าวในหัวข้อถัดไป

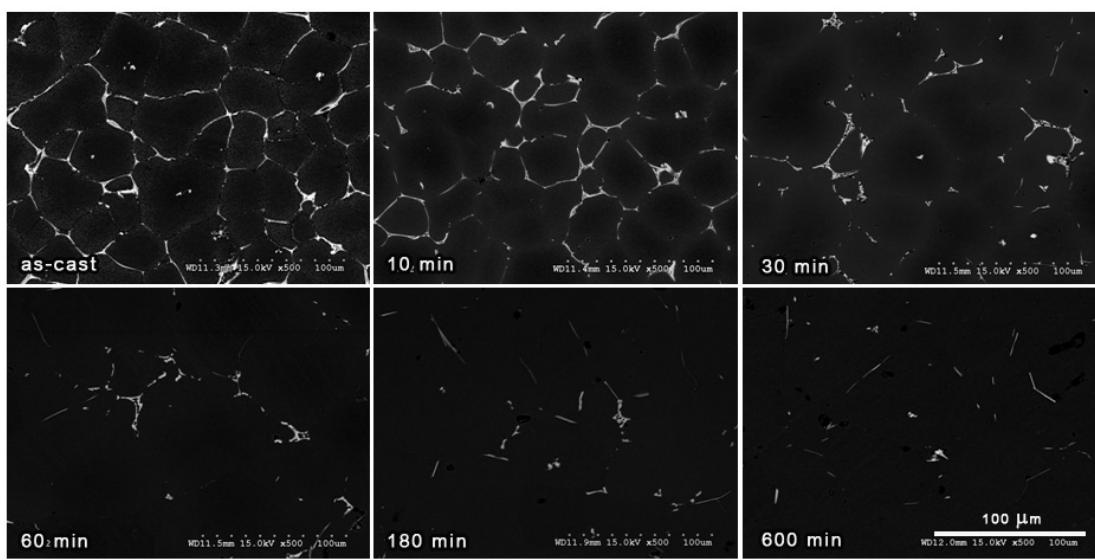
ภาพที่ 4.16 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อ
และภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu
เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที

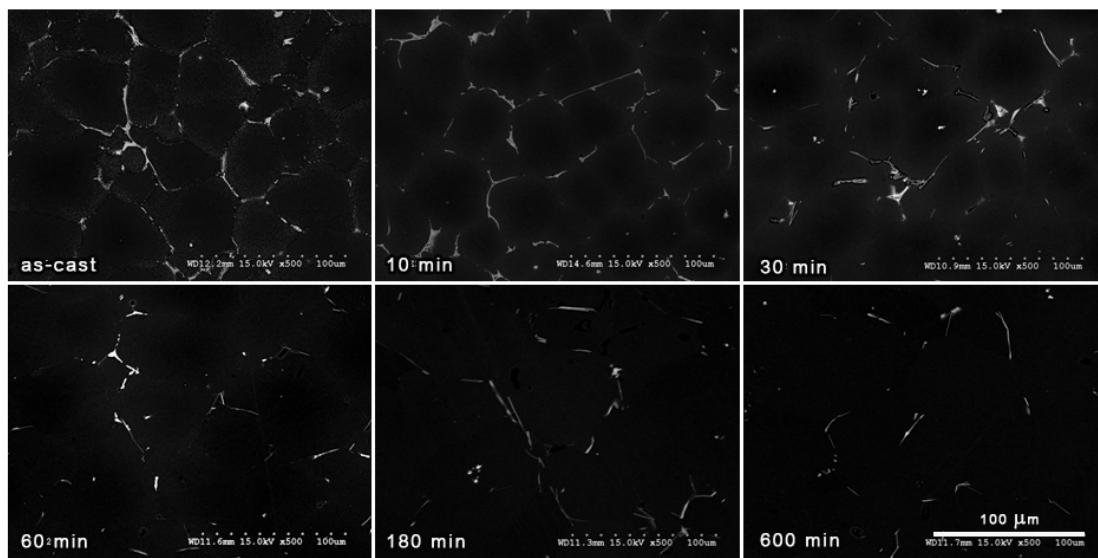
ภาพที่ 4.17 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อ
และภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1.5Cu
เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที

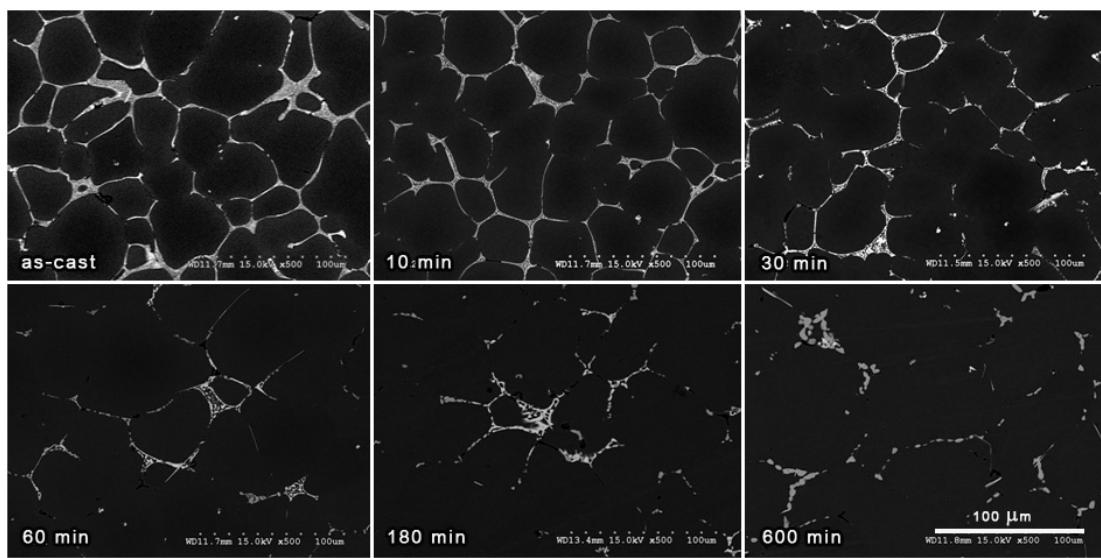
ภาพที่ 4.18 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อ
และภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1.0Cu
เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที

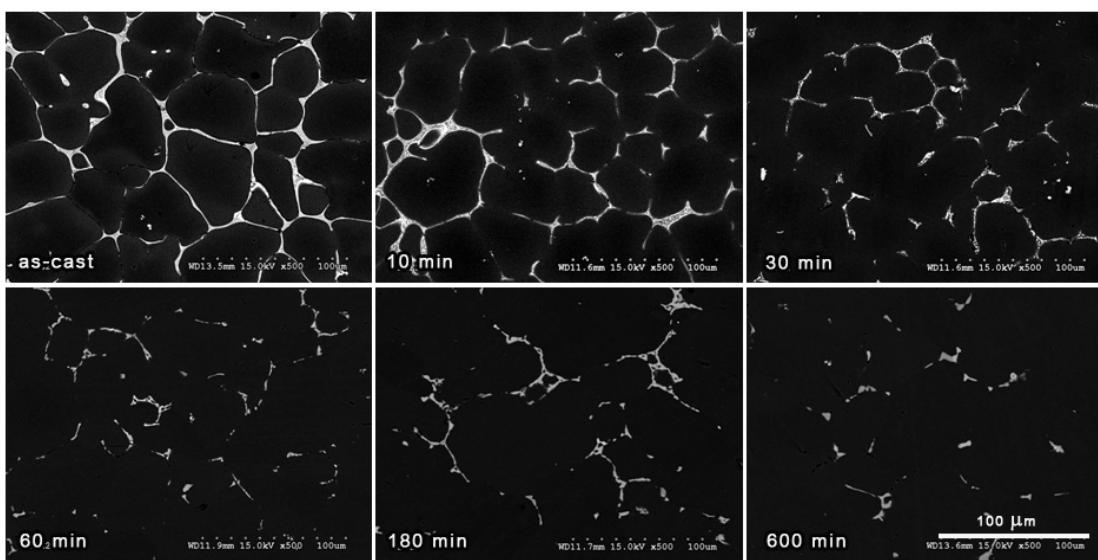
ภาพที่ 4.19 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อ
และภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.5Mg-2.3Cu
เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที

ภาพที่ 4.20 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายหลังกระบวนการหล่อ
และภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดีயาของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.0Mg-2.3Cu
เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที

ภาพที่ 4.21 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายหลังกระบวนการหล่อ
และภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียาของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-8.0Zn-2.5Mg-2.5Cu
เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที

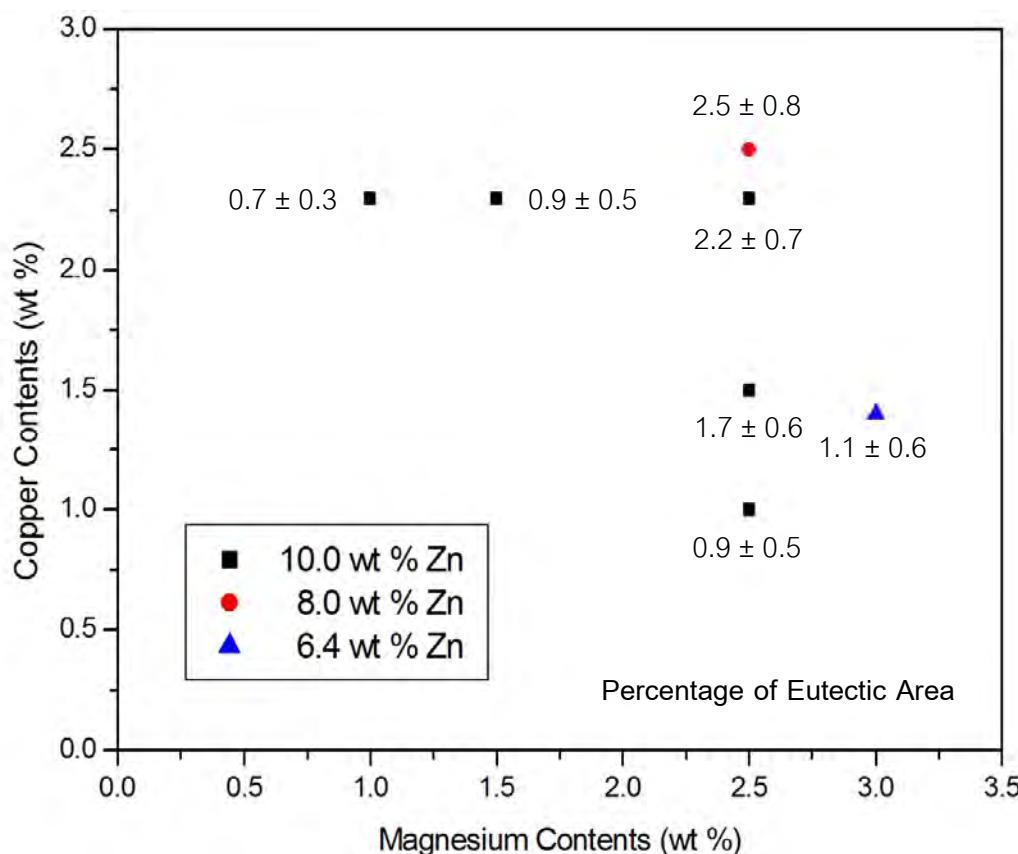
ภาพที่ 4.22 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อและภายในหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดีயาของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu เป็นระยะเวลา 10, 30, 60, 180 และ 600 นาที

ตารางที่ 4.4 ปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียาเป็นระยะเวลา 600 นาที ที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน

ชั้นที่	ส่วนประกอบทางเคมี (wt %)				ปริมาณของโครงสร้างยูเทคติก (Percentage of Eutectic area)
	Zn	Mg	Cu	Al	
1	10.0	2.5	2.3	Bal.	2.2 ± 0.7
2	10.0	2.5	1.5	Bal.	1.7 ± 0.6
3	10.0	2.5	1.0	Bal.	0.9 ± 0.5
4	10.0	1.5	2.3	Bal.	0.9 ± 0.5
5	10.0	1.0	2.3	Bal.	0.7 ± 0.3
6	8.0	2.5	2.5	Bal.	2.5 ± 0.8
7	6.4	3.0	1.4	Bal.	1.1 ± 0.6

ในการวัดปริมาณโครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างภายในหลังกระบวนการหล่อจะวัดปริมาณโครงสร้างยูเทคติกของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดียาเป็นระยะเวลา 600 นาทีเท่านั้น โดยผลการวัดปริมาณโครงสร้างยูเทคติกแสดงดังตารางที่ 4.4 และการเปรียบเทียบปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกกับส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสม

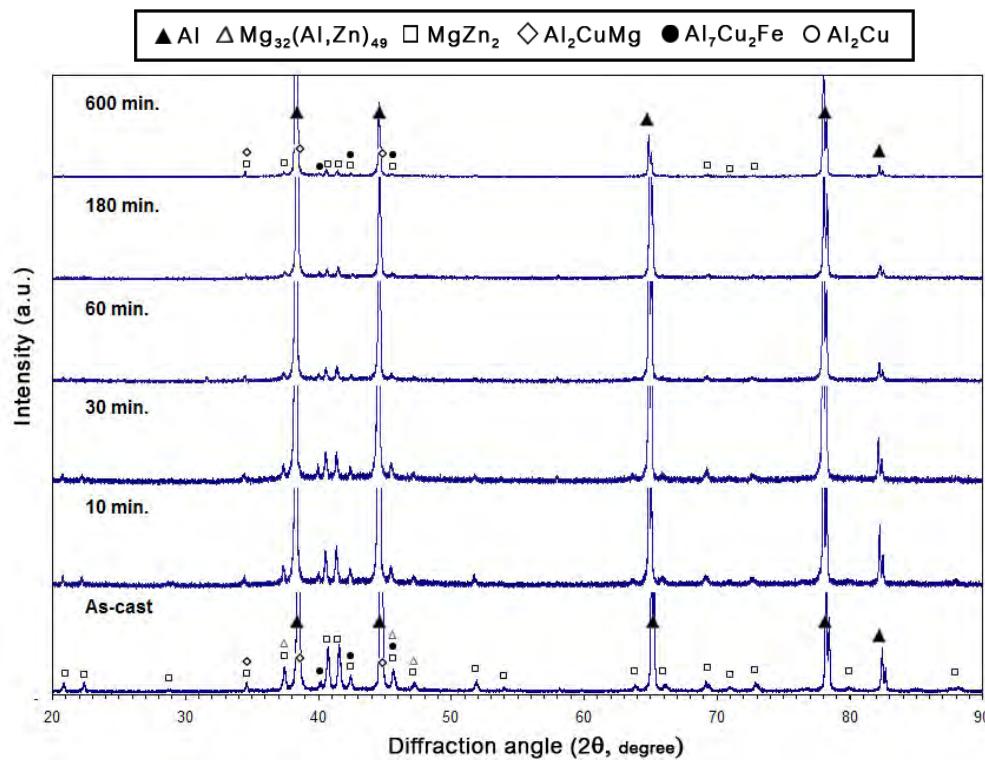
อะลูมิเนียมแสดงดังภาพที่ 4.23 สำหรับช่วงของปริมาณยูเทคติกที่ได้จากการวัดคำนวนจากสมการทางสถิติเรื่องช่วงความมั่นใจของข้อมูลที่กล่าวในภาคผนวก ๖ โดยปริมาณโครงสร้างยูเทคติกที่ยังเหลืออยู่ภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อเดียวเป็นระยะเวลา 600 นาที มีความสัมพันธ์กับส่วนประกอบทางเคมีของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ใกล้เคียงกับสภาพหลังกระบวนการหล่อ เมื่อปริมาณของธาตุผสมของโลหะผสมอะลูมิเนียมลดลง (สังกะสี, แมกนีเซียม และทองแดง) ปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกมีแนวโน้มลดลงด้วย แต่สำหรับโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1.5Cu มีปริมาณโครงสร้างยูเทคติกมากกว่า Al-10.0Zn-2.5Mg-2.5Cu อาจเป็นเพราะความผิดพลาดของการวัด เพราะโครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างภายนอกหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อเดียวเป็นระยะเวลา 600 นาที มีปริมาณที่น้อยและมีรูปร่างไม่เชื่อมโยงกันต่อกัน จึงยากต่อการวัดปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกได้

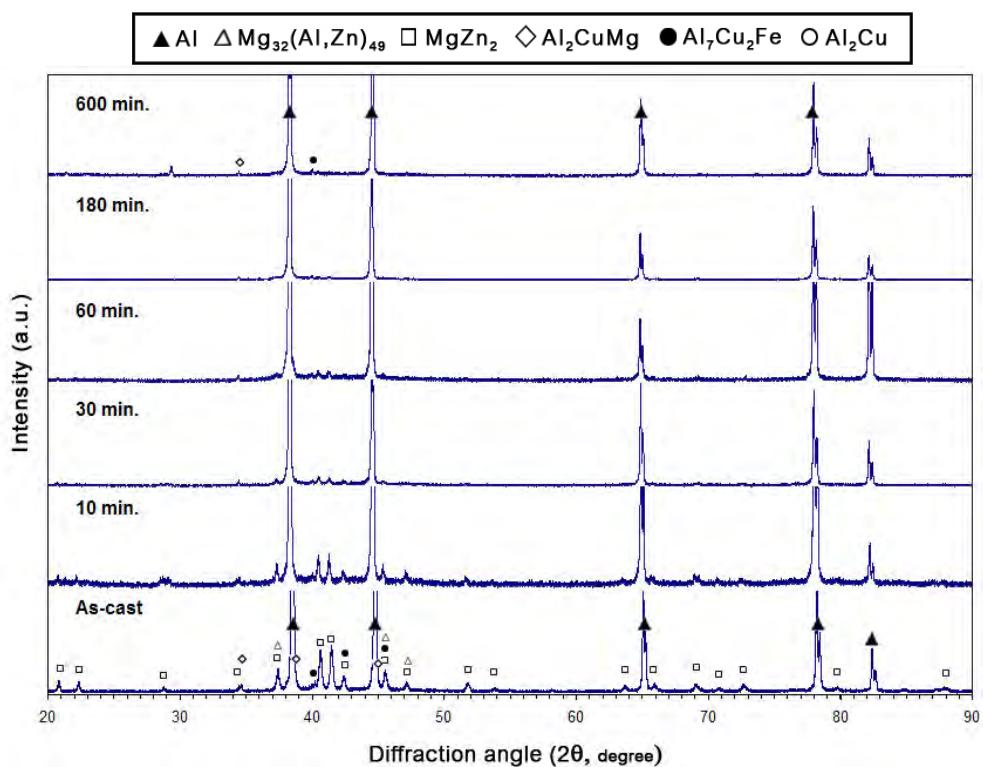
ภาพที่ 4.23 แผนภูมิเบริญบเทียบเพียงปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อเดียวเป็นระยะเวลา 600 นาที ที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน

4.2.2 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงสารประกอบภายในโครงสร้างภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

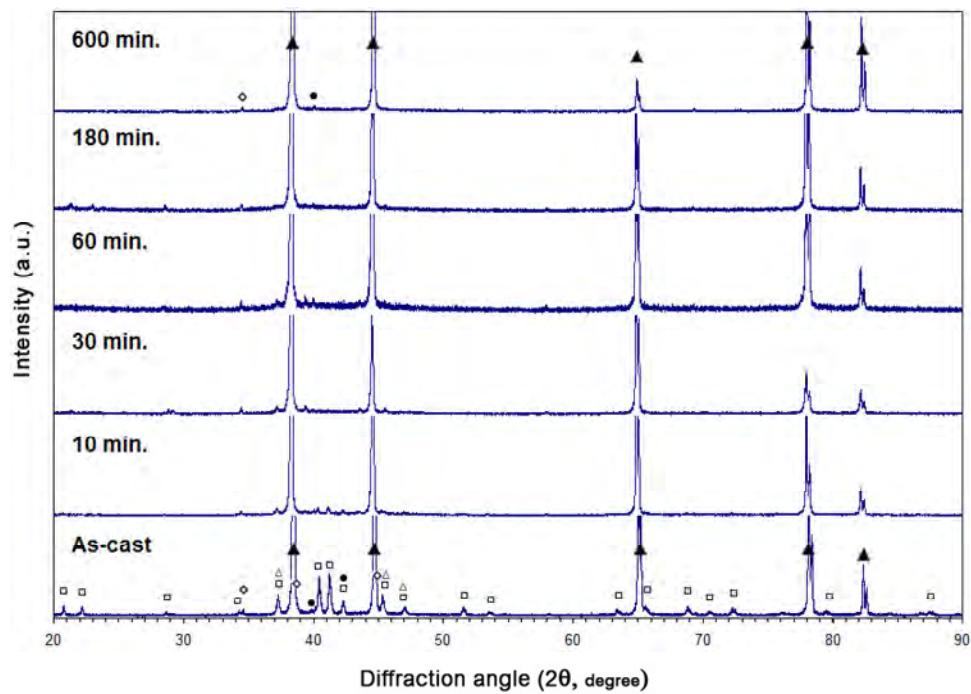
ภาพที่ 4.24 – 4.30 แสดง Diffraction Patterns ของโลหะสมอະลูมิเนียมที่มีส่วนประกอบทางเคมีแตกต่างกัน ซึ่งเห็นได้ว่าเมื่อระยะเวลาของกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวเพิ่มขึ้นความสูงพีคของเฟสทุติยภูมิ (Secondary phase) ลดลง

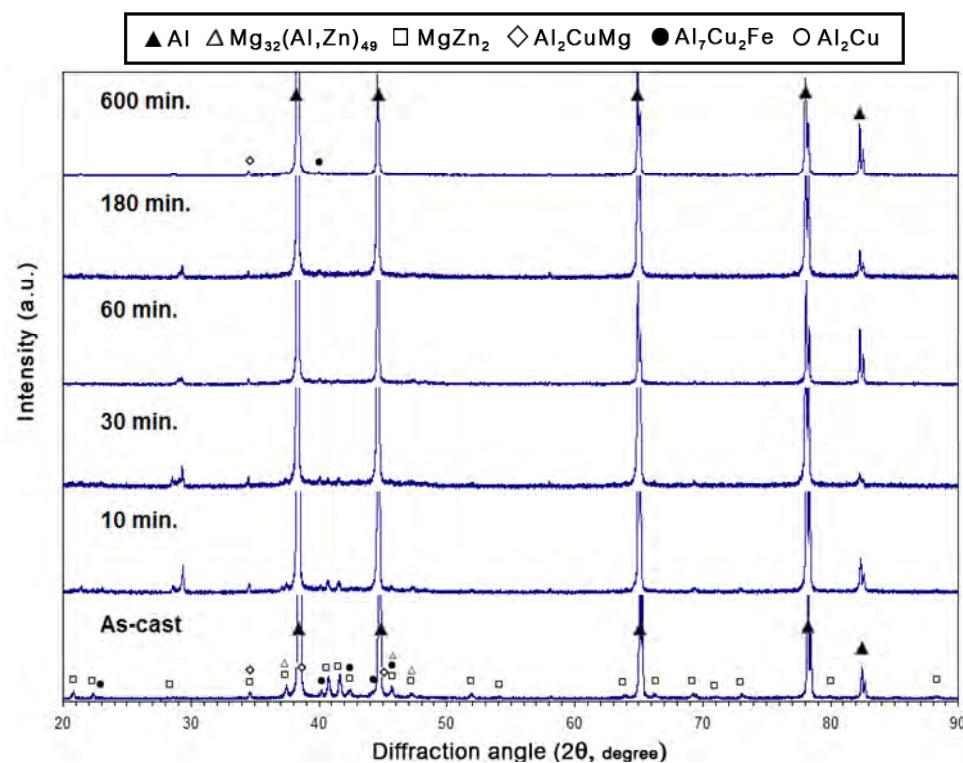
ภาพที่ 4.24 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ภายหลังกระบวนการหล่อและภายนอกกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

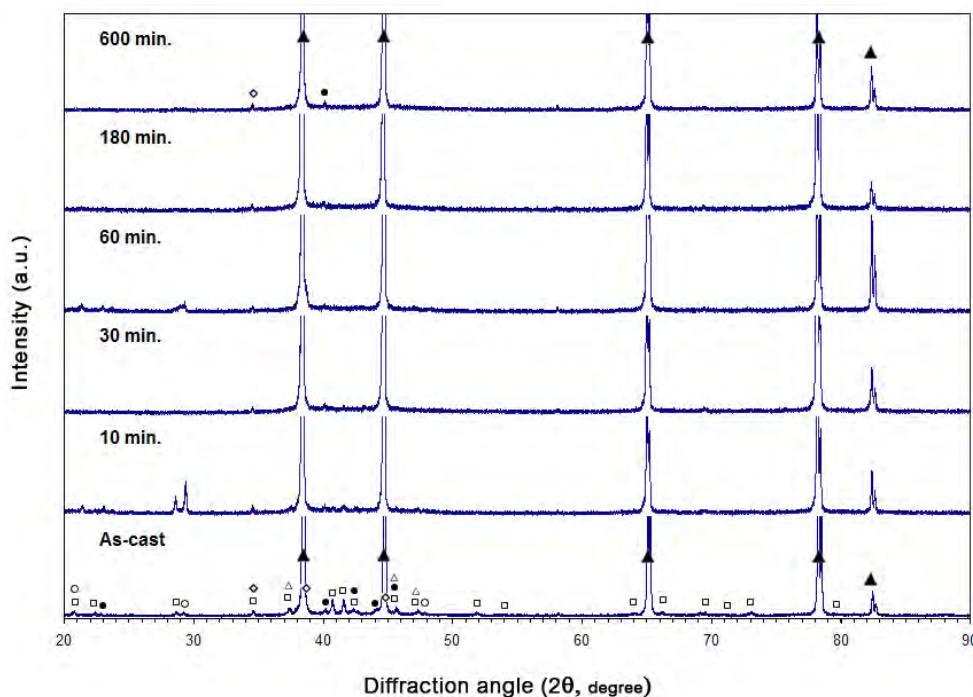
ภาพที่ 4.25 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1.5Cu
ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

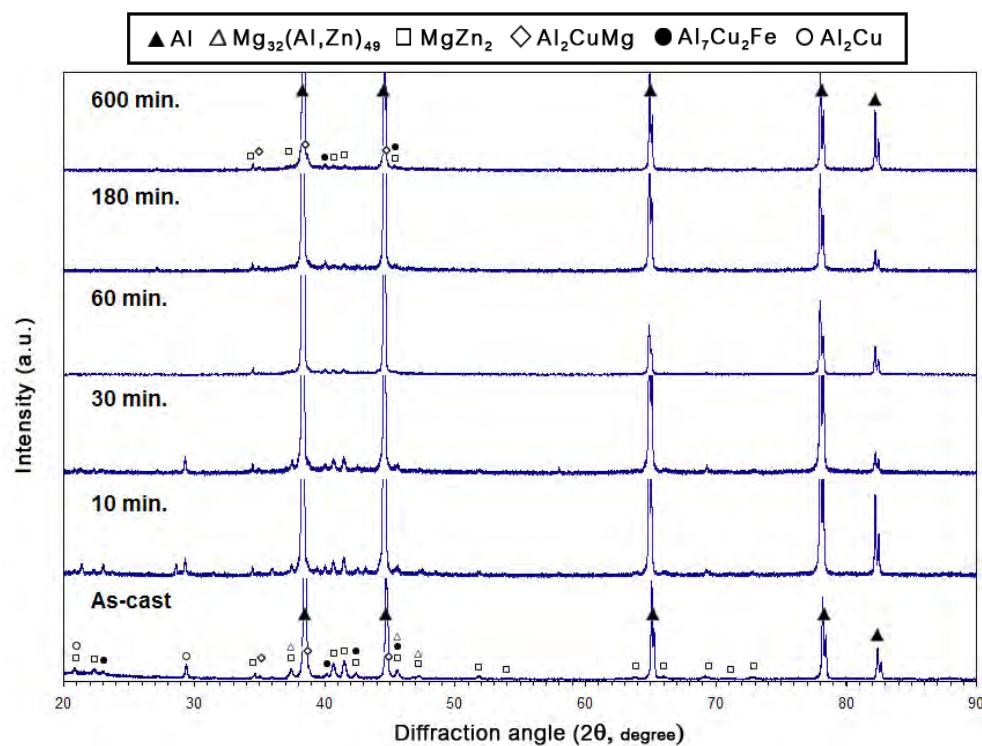
ภาพที่ 4.26 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-1.0Cu
ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

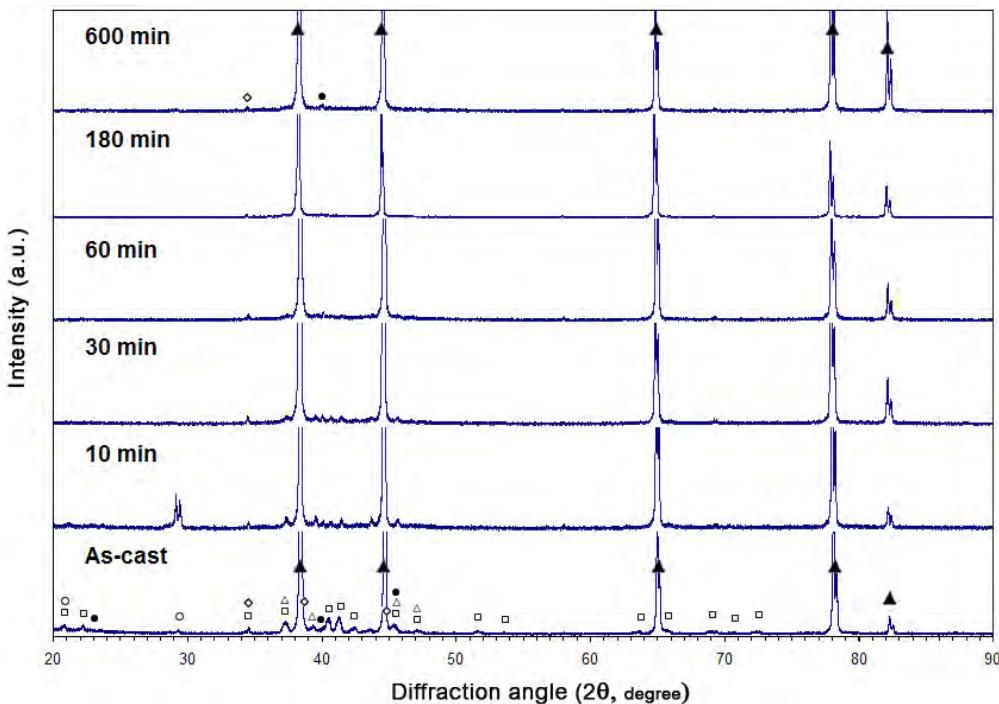
ภาพที่ 4.27 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะสมอค่าลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.5Mg-2.3Cu
ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

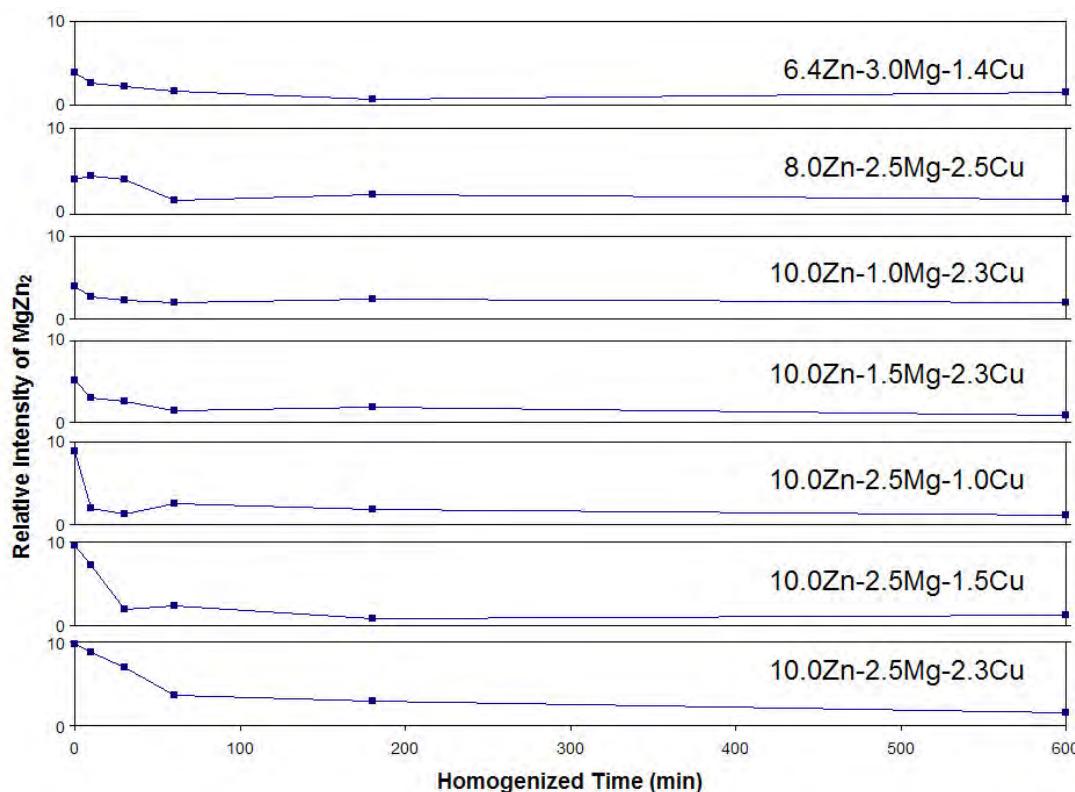
ภาพที่ 4.28 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะสมอค่าลูมิเนียม Al-10.0Zn-1.0Mg-2.3Cu
ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

ภาพที่ 4.29 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-8.0Zn-2.5Mg-2.5Cu
ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

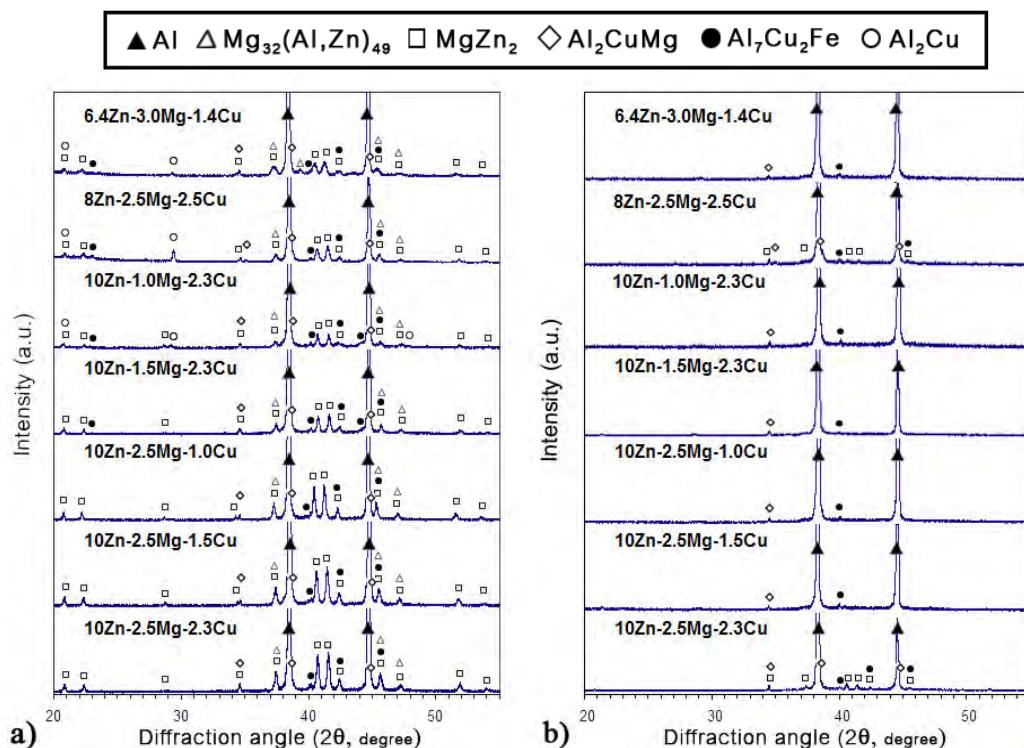

ภาพที่ 4.30 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu
ภายหลังกระบวนการหล่อและภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

ภาพที่ 4.31 การเปรียบเทียบปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) เชิงคุณภาพของโลหะสมอະลูมิเนียม
เมื่อระยะเวลาของกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีயาแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เฟสในหัวข้อที่ผ่านมาพบว่าเฟส η ($MgZn_2$) เป็นเฟสหลักภายในโครงสร้างยูเทคติก และจาก Diffraction Patterns ของโลหะสมอະลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อและภายนอกกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียา ซึ่งพีคของเฟสอื่น ๆ ที่ปรากฏใน X-ray diffraction patterns มีความสูงพีคที่ต่ำ และตำแหน่งของพีค มีการซ้อนทับ จึงยากต่อการนำข้อมูลจาก X-ray diffraction patterns มาเปรียบเทียบปริมาณของเฟสที่เปลี่ยนแปลงเมื่อผ่านกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียาเป็นระยะเวลาต่าง ๆ ดังนั้นจึงนำ Relative Intensity ของพีคของเฟส η ($MgZn_2$) คำนวณจากสมการที่ 4.1 โดยพีคดังกล่าวมีความสูงพีค และ Diffraction patterns ที่ชัดเจน โดยเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) เชิงคุณภาพของโลหะสมอະลูมิเนียมเมื่อผ่านกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียาที่ระยะเวลาการอบต่าง ๆ ดังภาพที่ 4.31 โดยปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) ซึ่งทุก ๆ ชิ้นงานที่ผ่านกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียา ปริมาณของเฟส η ($MgZn_2$) มีแนวโน้มที่ลดลงตามระยะเวลาของกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียา ซึ่งสามารถตรวจสอบโครงสร้างจุลภาคของโลหะสมอະลูมิเนียมว่าเฟสดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงตามผลการเปรียบเทียบดังที่กล่าวมาแล้ว

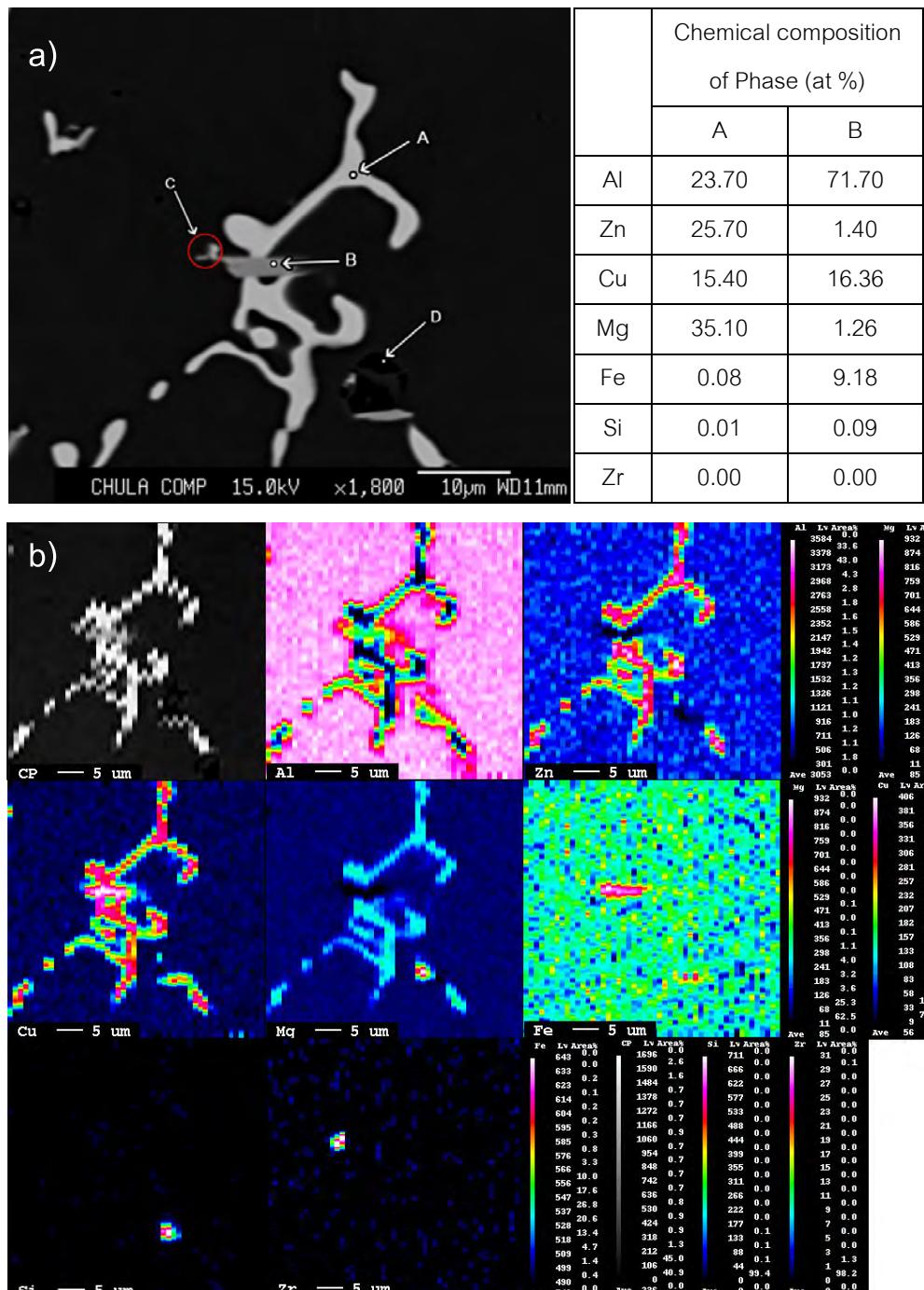
ภาพที่ 4.32 การเปรียบเทียบ X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม

a) ภายหลังกระบวนการภาระ b) ภายหลังกระบวนการครอบให้เป็นเนื้อดีๆ เป็นระยะเวลา 600 นาที

จากการเปรียบเทียบ Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อและภายนอกที่เป็นเนื้อเดียวเป็นระยะเวลา 600 นาที ดังภาพที่ 4.32 ซึ่งเห็นได้ว่า Diffraction Patterns โลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อและภายนอกที่เป็นเนื้อเดียวเป็นระยะเวลา 600 นาที ของ Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu และ Al-8.0Zn-2.5Mg-2.5Cu พบร่องรอยของเฟส η ($MgZn_2$) ซึ่งโลหะผสมอะลูมิเนียมที่เหลือไม่พบร่องรอยของ η ($MgZn_2$) ซึ่งอาจมีปริมาณน้อยมากทำให้ไม่สามารถตรวจพบเจ้อได้ แต่สำหรับเฟส Al_7Cu_2Fe และ S (Al_2CuMg) พบร่องรอย Diffraction Patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อและภายนอกที่เป็นเนื้อเดียวเป็นระยะเวลา 600 นาทีทักษิณงาน

จากการวิเคราะห์เฟสภายในโครงสร้างด้วยเครื่อง Electron Probe Microscope Analysis (EPMA) พบว่าภายในโครงสร้างภายในหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีய์ที่ใช้ระยะเวลาในการอบ 600 นาที มีเฟส γ ($MgZn_2$) โดยมีปริมาณที่น้อยกว่าสถานะภายในหลังกระบวนการหล่อโดยจากการวิเคราะห์แบบ Spot analysis (ดังภาพที่ 4.33 a) ตำแหน่ง A) ซึ่งมีอัตราส่วนของ Mg : (Zn + Cu) เท่ากับ 1 : 1.17 ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราส่วนของเฟส γ ($MgZn_2$) ในโครงสร้างภายในหลังกระบวนการหล่อ นอกจากนี้สามารถพบรูปแบบเฟส Al_2Cu_2Fe และดังดังภาพที่ 4.33 a) ตำแหน่ง

B ที่มีลักษณะเป็นแท่งยาว โดยจาก X-ray maps แสดงดังภาพที่ 4.33 b) ทำให้ทราบว่าบริเวณดังกล่าวมีปริมาณของธาตุ Fe ที่มีความหนาแน่นมาก นอกจากนี้ยังพบเฟส Al_3Zr และ Mg_2Si ดังภาพที่ 4.34 a) ตำแหน่ง C และ D ตามลำดับ

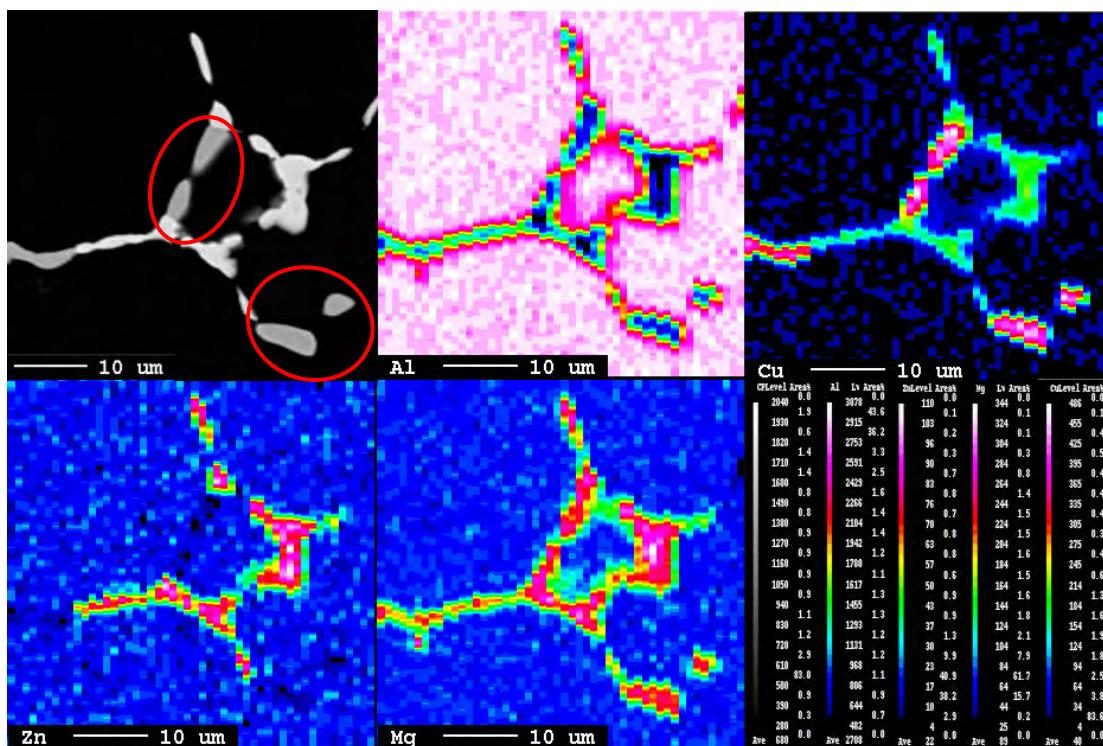

ภาพที่ 4.33 a) Backscatter Electron Image และผลการวิเคราะห์เฟสด้วยวิธี Spot Analysis

b) X-Ray Maps ของโครงสร้างยูเก็ติกของโลหะสมอัลูมิเนียม $\text{Al}-10.0\text{Zn}-2.5\text{Mg}-2.3\text{Cu}$

ภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียวกันระยะเวลา 600 นาที

สำหรับเฟส S (Al_2CuMg) ที่พบใน X-ray diffraction patterns ของโลหะสมอະลูมิเนียมมีอย่างหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีயาเป็นระยะเวลา 600 นาที ซึ่งในการศึกษาโครงสร้างของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องภาพ (SEM) ด้วยเทคนิคการฉายภาพแบบ Backscattered Electron Image (BSE) รวมกับการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Mapping analysis ใน การวิเคราะห์การกระจายตัวของธาตุต่าง ๆ ดังภาพที่ 4.34 สามารถเห็นเฟส S (Al_2CuMg) (ภาพที่ 4.34 แสดงด้วยวงกลมสีแดง) อย่างชัดเจน โดยมีลักษณะเป็นสีเทาและมีความหนาแน่นของธาตุสังกะสีต่ำ ซึ่งอยู่ใกล้กับเฟสสีขาวซึ่งเป็นเฟส η (MgZn_2)

ภาพที่ 4.34 X-Ray Maps ของโครงสร้างยูทิคิกของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu ภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดียาเป็นระยะเวลา 600 นาที

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการแพร่ (Diffusion Coefficient; m^2/s) ของธาตุต่าง ๆ ในเนื้อพื้นของโลหะอະลูมิเนียม (สถานะของแข็ง) ที่ขึ้นกับอุณหภูมิด้วยสมการที่ 4.2 [17]

$$D_s = D_0 \exp(-Q/RT) \quad (\text{สมการที่ 4.2})$$

เมื่อ D_s คือ Self-diffusion coefficient (m^2/s)

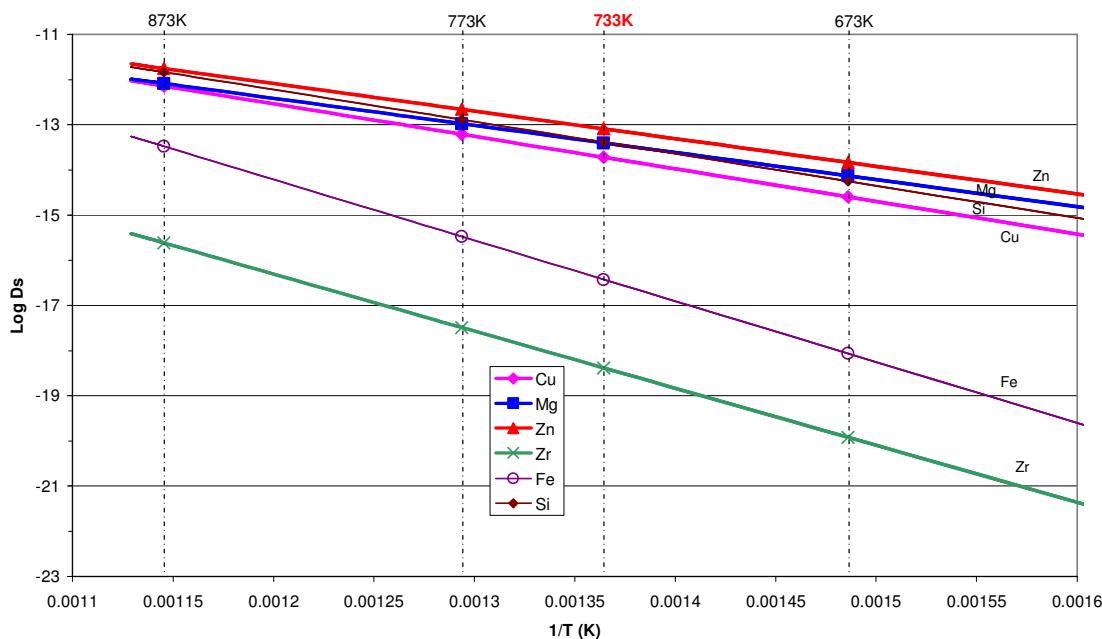
D_0 คือ Frequency factor (m^2/s)

Q គឺ Activation energy (J)

R คือ ค่าคงที่ 8.314 J/K

T គេូអុនហ្មានិ (K)

สมการที่ 4.2 สามารถหาความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์กิจกรรมแพร์ของราตุต่าง ๆ กับคุณหมู่มิติ่าง ๆ ดังภาพที่ 4.35 [18]

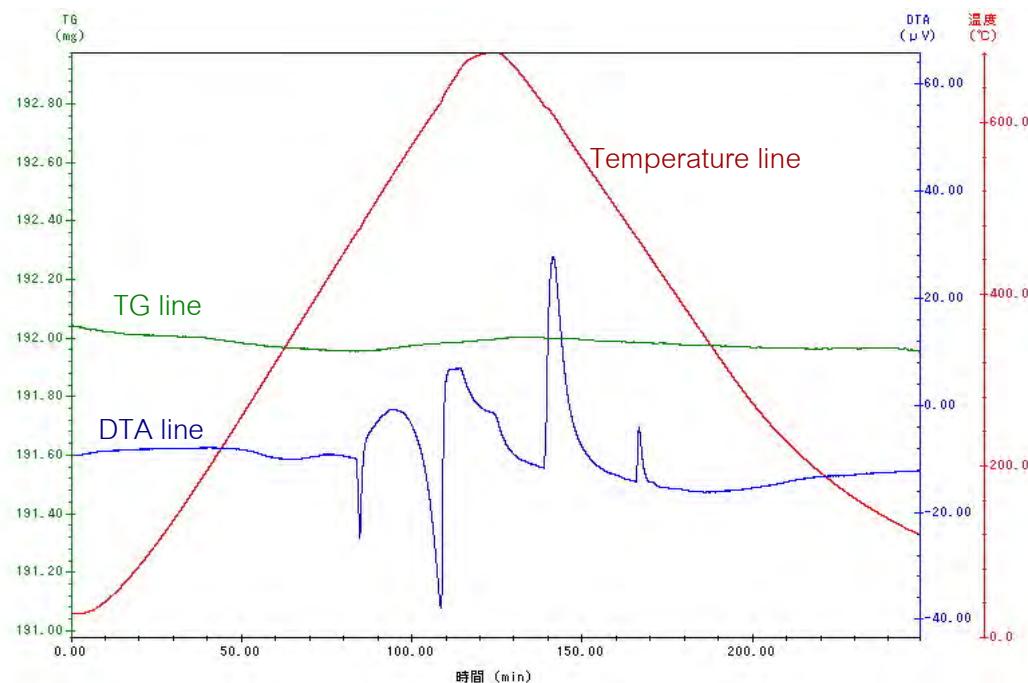

ภาพที่ 4.35 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของธาตุต่าง ๆ ในอะลูมิเนียมกับอุณหภูมิในช่วงของการแพร่ [18]

พิจารณาที่อุณหภูมิ 733 K (460 °C) เป็นอุณหภูมิที่ใช้ในกระบวนการรอบให้เนื้อดีเยา ซึ่งจะเห็นว่า Zn, Mg, Si, Cu, Fe และ Zr มีค่า D_s มากไปน้อยตามลำดับ โดยค่า D_s ที่มากหมายถึงรากตันน์ ๆ สามารถแพร่เข้าสู่โลหะอะลูมิเนียมได้เร็ว ซึ่งเฟส Al_7CuFe ที่ยังคงพบอยู่ในโครงสร้างหลังกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อดีเยา และมีปริมาณที่ลดลงน้อยกว่าการลดลงของปริมาณเฟส γ (MgZn_2) เพราะ Fe มีค่า D_s ต่ำกว่ารากตันน์ ๆ ยกเว้น Zr แสดงว่า Fe เกิดการแพร่ในโลหะอะลูมิเนียมมากกว่ารากตันน์ ซึ่งเป็นเหตุผลว่าเฟส γ (MgZn_2) เกิดการแพร่ในโลหะอะลูมิเนียมได้เร็ว กว่าจีละลายเข้าสู่เนื้อพื้นได้เร็วกว่าเฟส $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$ และนอกจากนี้โครงสร้างภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อดีเยาพบเฟส Al_3Zr ซึ่ง Zr มีค่า D_s ต่ำสุดเมื่อเทียบกับรากตันน์ ๆ ที่ใช้ในการพิจารณา

4.3 การวิเคราะห์ลำดับการเกิดเฟส

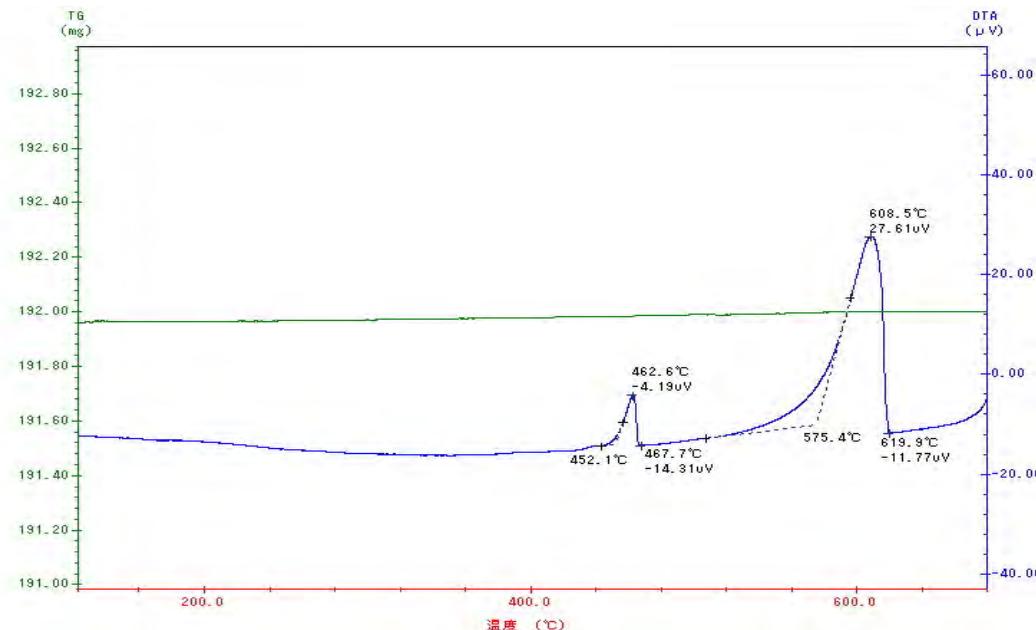
การศึกษาในหัวข้อนี้เป็นการศึกษาเพื่อตรวจสอบว่ามีเฟสที่วิเคราะห์เกิดขึ้นจริงภายในโครงสร้าง โดยทำการศึกษาลำดับการเกิดเฟสของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ในขั้นตอนแรกนำชิ้นงานไปตรวจสอบอุณหภูมิของการเกิดปฏิกิริยาภายในโครงสร้างด้วยเครื่อง Differential Thermal Analyzer (DTA) ซึ่งผลการวิเคราะห์อุณหภูมิของการเกิดปฏิกิริยาภายในโครงสร้างแสดงดังภาพที่ 4.36 และการวิเคราะห์ช่วงอุณหภูมิของการเกิดปฏิกิริยาจะพิจารณาเฉพาะช่วงของการแข็งตัว (Solidification profile) ดังภาพที่ 4.37

ภาพที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์สมบัติทางความร้อนของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ด้วยเครื่องมือ DTA

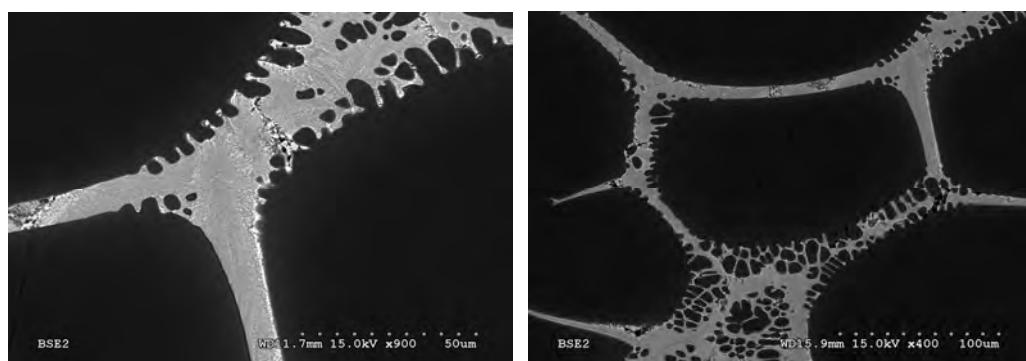
จากภาพที่ 4.37 พบร่วมช่วงของการเกิดปฏิกิริยาภายในโครงสร้างที่สามารถสังเกตได้คือ อุณหภูมิประมาณ 600°C และ 462°C โดยที่อุณหภูมิประมาณ 600°C เป็นอุณหภูมิของเส้น Solidus (เป็นเส้นที่บวกกว่าที่ต่ำແணงต่ำกว่าเส้นนี้ระบบจะมีสภาพเป็นของแข็งทั้งหมด) โดยเมื่อหลังจากอุณหภูมนี้จะเริ่มเกิดการแข็งตัวของโลหะสมอະลูมิเนียม และอุณหภูมิประมาณ 462°C เป็นอุณหภูมิของการเกิดปฏิกิริยาทางเคมี เพื่อยืนยันและตรวจสอบช่วงอุณหภูมิดังกล่าวจึงทำ Interrupted Solidification โดยการนำชิ้นงานไปอบโดยแซ่ไฟที่อุณหภูมิ 630°C เป็นระยะเวลา 30 นาที เพื่อให้ชิ้นงานเกิดการหลอมเหลว แล้วเย็นตัวลงอุณหภูมิที่สนใจ

เพื่อศึกษาการเกิดเฟสในช่วงอุณหภูมิตั้งแต่ 0 °C เป็นระยะเวลา 60 นาที โดยอุณหภูมิที่ใช้ในการศึกษาการเกิดเฟสคือ 400, 450, 515 และ 590 °C

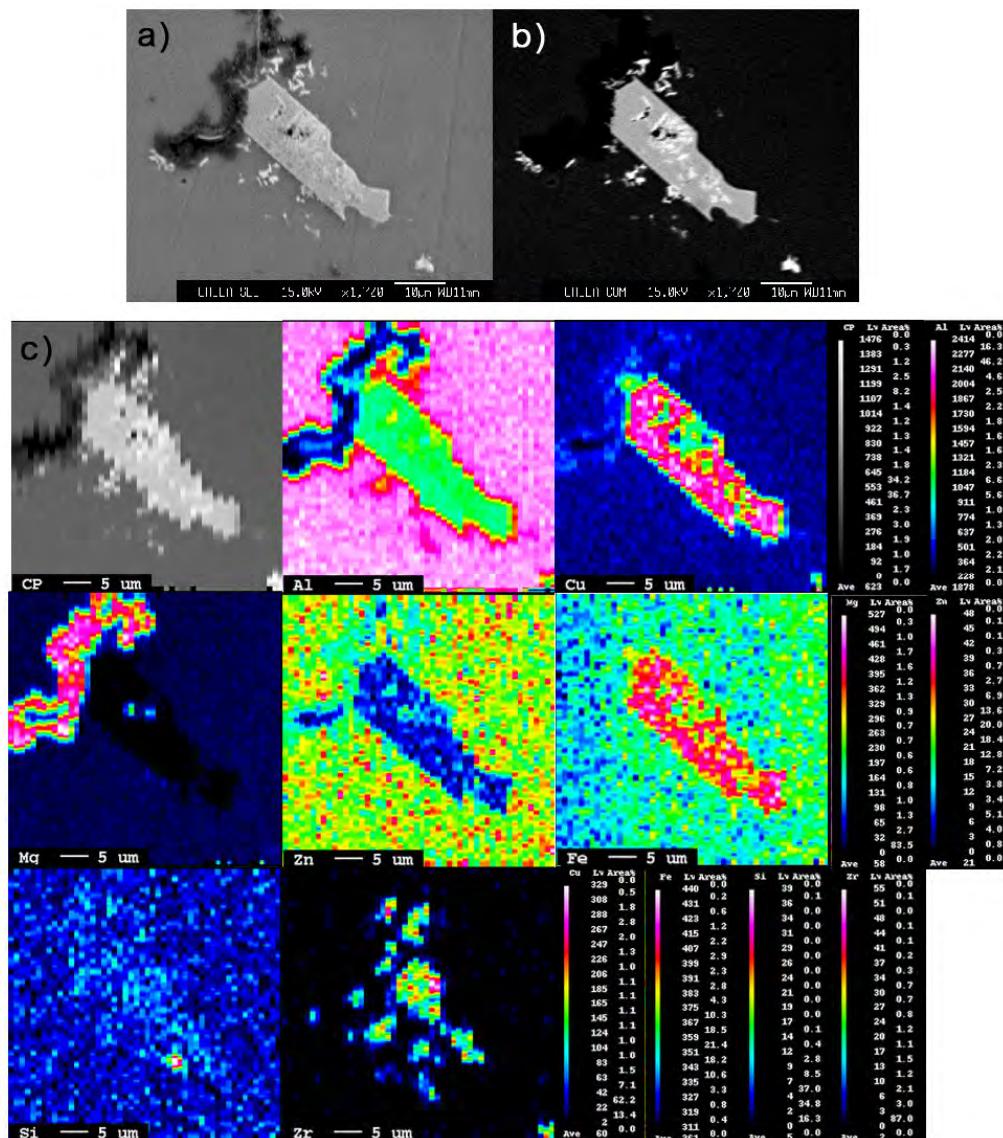
ภาพที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์สมบัติทางความร้อนช่วงการแข็งตัวของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ด้วยเครื่องมือ DTA

การตรวจสอบและวิเคราะห์เฟสของชิ้นงานในการทดลองนี้จะใช้ภาพที่ถ่ายด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่อง gwad (SEM) ด้วยเทคนิคการฉายภาพแบบ Backscattered electron และ Electron Probe Microscope Analyzer (EPMA)

ภาพที่ 4.38 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 590 °C

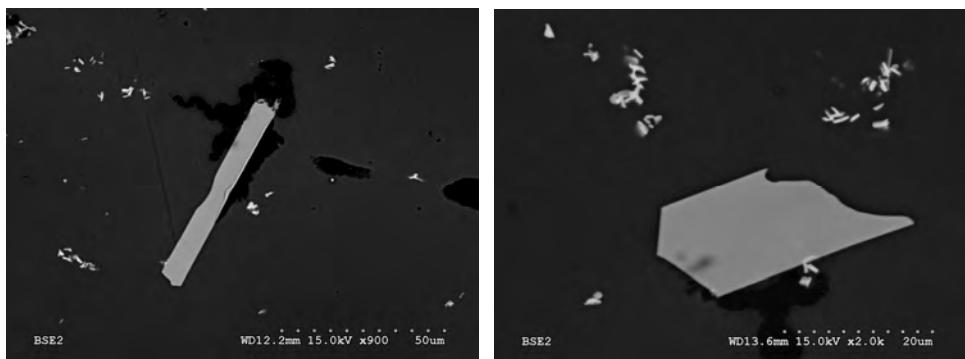
โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่อุณหภูมิ 590°C จะพบเพส α (Al) กับเพสของเหลว (Liquid) เพราะเป็นอุณหภูมิระหว่างเส้น Liquidus และ Solidus ซึ่งเป็นอุณหภูมิต่ำกว่าจุดหลอมเหลวไม่มาก ซึ่งเกิดความสมดุลระหว่างเพส α (Al) กับเพสของเหลว (Liquid) ดังภาพที่ 4.37

ภาพที่ 3.39 a) Secondary Electron Image, b) Backscattered Electron Image

c) X-Ray Maps ของเฟสภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu
ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 515°C

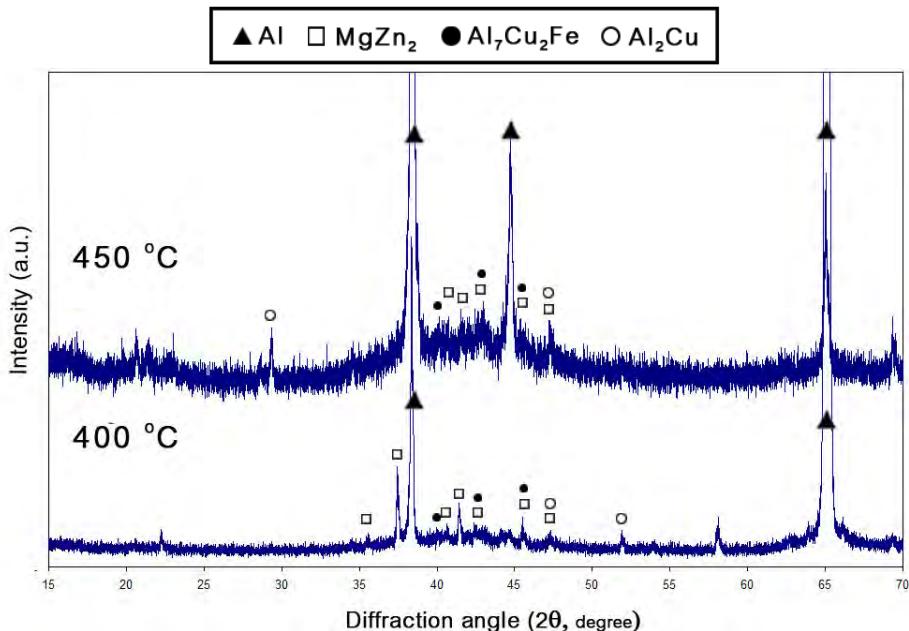
ในโครงสร้างที่อุณหภูมิ 515°C พบร่องรอยของเฟล์ฟีดเพลส $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$ โดยการนำชิ้นงานไปตรวจส่องด้วยเทคนิค Mapping analysis ดังภาพที่ 4.39 โดยเพลส $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$ มีลักษณะเป็นแท่งเหลี่ยมกระเจาอยู่ในเนื้อพื้น นอกจากนี้ยังพบเพลสที่มีลักษณะเป็นดาวกระเจาอยู่ตามเนื้อพื้นซึ่งเป็นเฟล์ฟีดเพลส Al_3Zr ดังแสดงใน X-ray maps ภาพที่ 4.39 c) และภาพที่ 4.40 แสดงเพลส $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$ ลักษณะต่าง ๆ ภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม $\text{Al}-10.0\text{Zn}-2.5\text{Mg}-2.3\text{Cu}$ ที่ศึกษาการเกิดเพลสที่อุณหภูมิ 515°C

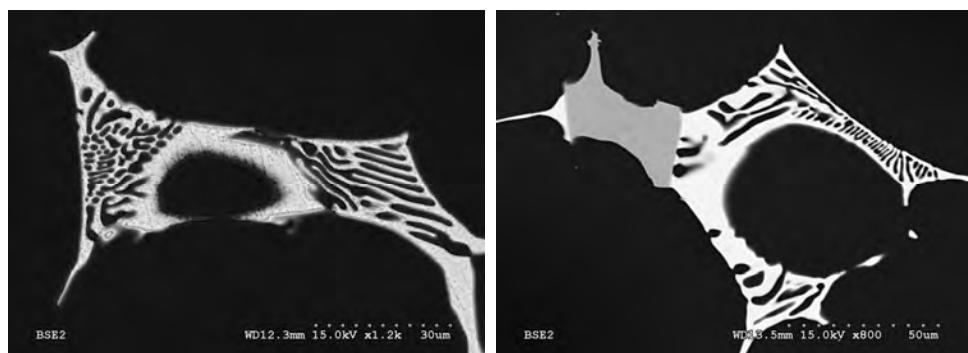
ภาพที่ 4.40 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงของโลหะผสมอะลูมิเนียม $\text{Al}-10.0\text{Zn}-2.5\text{Mg}-2.3\text{Cu}$ ที่ศึกษาการเกิดเพลสที่อุณหภูมิ 515°C

และการศึกษาโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม $\text{Al}-10.0\text{Zn}-2.5\text{Mg}-2.3\text{Cu}$ ที่ศึกษาการเกิดเพลสที่อุณหภูมิ 450 และ 400°C มีเพลสที่เกิดขึ้นในลักษณะที่ใกล้เคียง จาก X-ray diffraction patterns ของโลหะผสมอะลูมิเนียม $\text{Al}-10.0\text{Zn}-2.5\text{Mg}-2.3\text{Cu}$ ที่ศึกษาการเกิดเพลสที่อุณหภูมิ 400 และ 450°C มีพีคของเพลส α (Al), η (MgZn_2), $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$ และ θ (Al_2Cu) โดยพีคที่ปรากฏใน X-ray diffraction patterns ดังภาพที่ 4.41 มีพีคที่ไม่ชัดเจนเนื่องจากชิ้นงานที่ผ่านการทดลอง Interrupted solidification มีลักษณะเป็นรูและเป็นโพรงทั่วชิ้นงานจึงทำให้เกิดปัญหาด้านการหักเหของรังสีเอกซ์ที่ใช้ในการตรวจสอบชิ้นงาน โดยการตรวจส่องโครงสร้างภายในของโลหะผสมอะลูมิเนียม $\text{Al}-10.0\text{Zn}-2.5\text{Mg}-2.3\text{Cu}$ ที่ศึกษาการเกิดเพลสที่อุณหภูมิ 450 และ 400°C มีโครงสร้าง Lamellar ที่ส่วนใหญ่เป็นเพลส η (MgZn_2) ลับกับเพลส α (Al) ดังภาพที่ 4.42 และ 4.43 และเมื่อนำชิ้นงานไปตรวจส่องด้วยเครื่อง EPMA ด้วยเทคนิค Mapping analysis ดังภาพที่ 4.44 พบร่องรอยของเพลส η (MgZn_2) ที่มีรากฐานสังกะสี, แมกนีเซียม และทองแดง ละลายอยู่ด้วยกันที่บริเวณโครงสร้าง Lamellar โดยวางตัวลับกับเพลส α (Al) (ภาพที่ 4.44 a) ตำแหน่ง A) และพบเพลส $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$ ในตำแหน่ง B ภาพที่ 4.44 a) เป็นบริเวณที่มีรากฐาน Fe หนาแน่นมากเมื่อเปรียบเทียบกับบริเวณอื่น นอกจากนี้ยังพบเพลส θ (Al_2Cu) ที่มีลักษณะเป็นทรงกลมแยกตัว

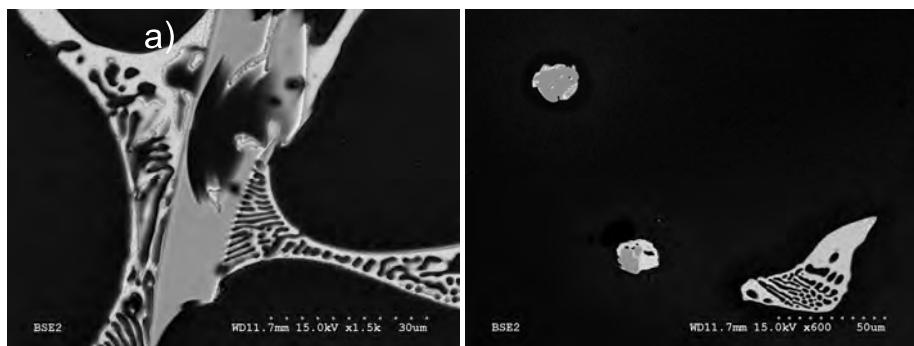
ออกมาอยู่ภายในเกรน อุ่นร่วมกับเฟส η ($MgZn_2$) และ เฟส Al_7Cu_2Fe ภายในโครงสร้างที่ อุณหภูมิ $400^{\circ}C$ ดังภาพที่ 4.45 โดยเฟส θ (Al_2Cu) จะมีปริมาณของธาตุ Al และ Cu หนาแน่น อยู่ภายในเฟสเห็นได้จาก X-ray maps และมีเฟสสีสว่างกว่าเป็นเฟส η ($MgZn_2$) และเฟสภายใน วงรีสีเดงดังภาพที่ 4.45 เป็นเฟส Al_7Cu_2Fe ที่มีสีเข้มซึ่งมีปริมาณของธาตุ Fe หนาแน่น

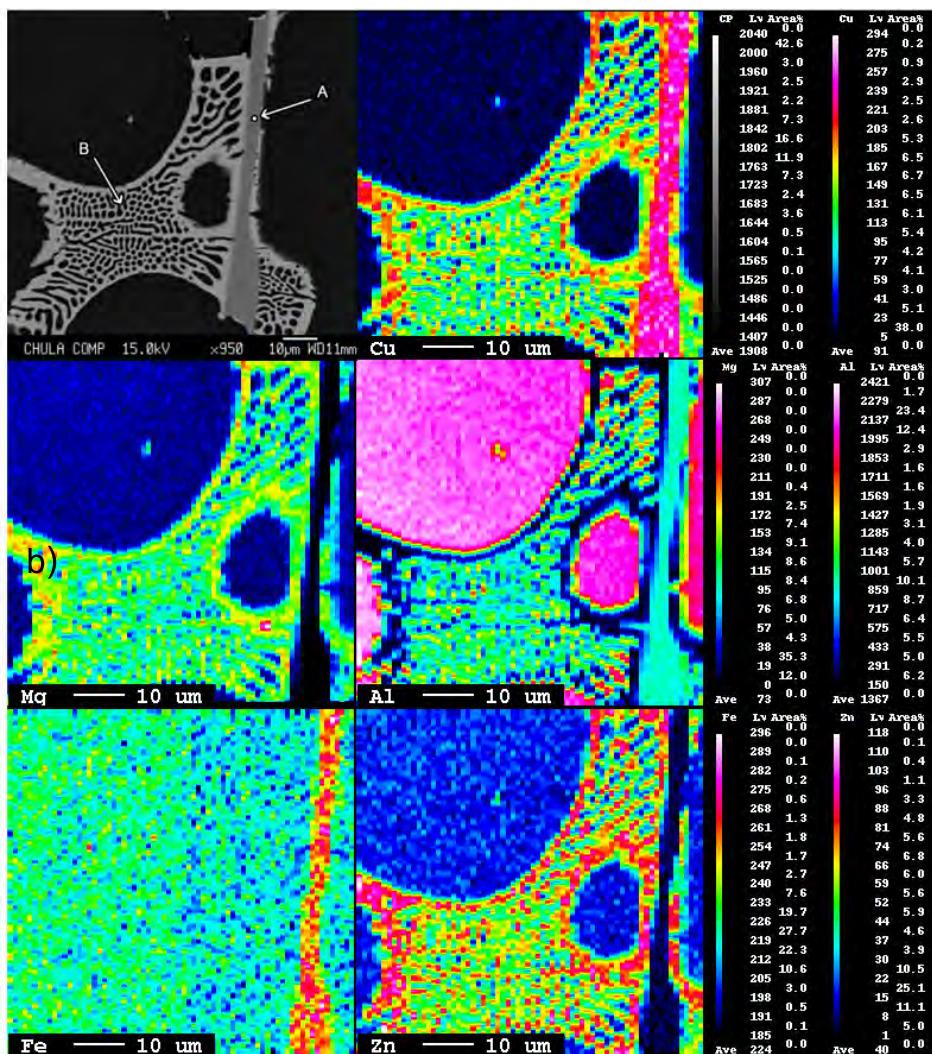
ภาพที่ 4.41 X-Ray Diffraction Patterns ของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 400 และ $450^{\circ}C$

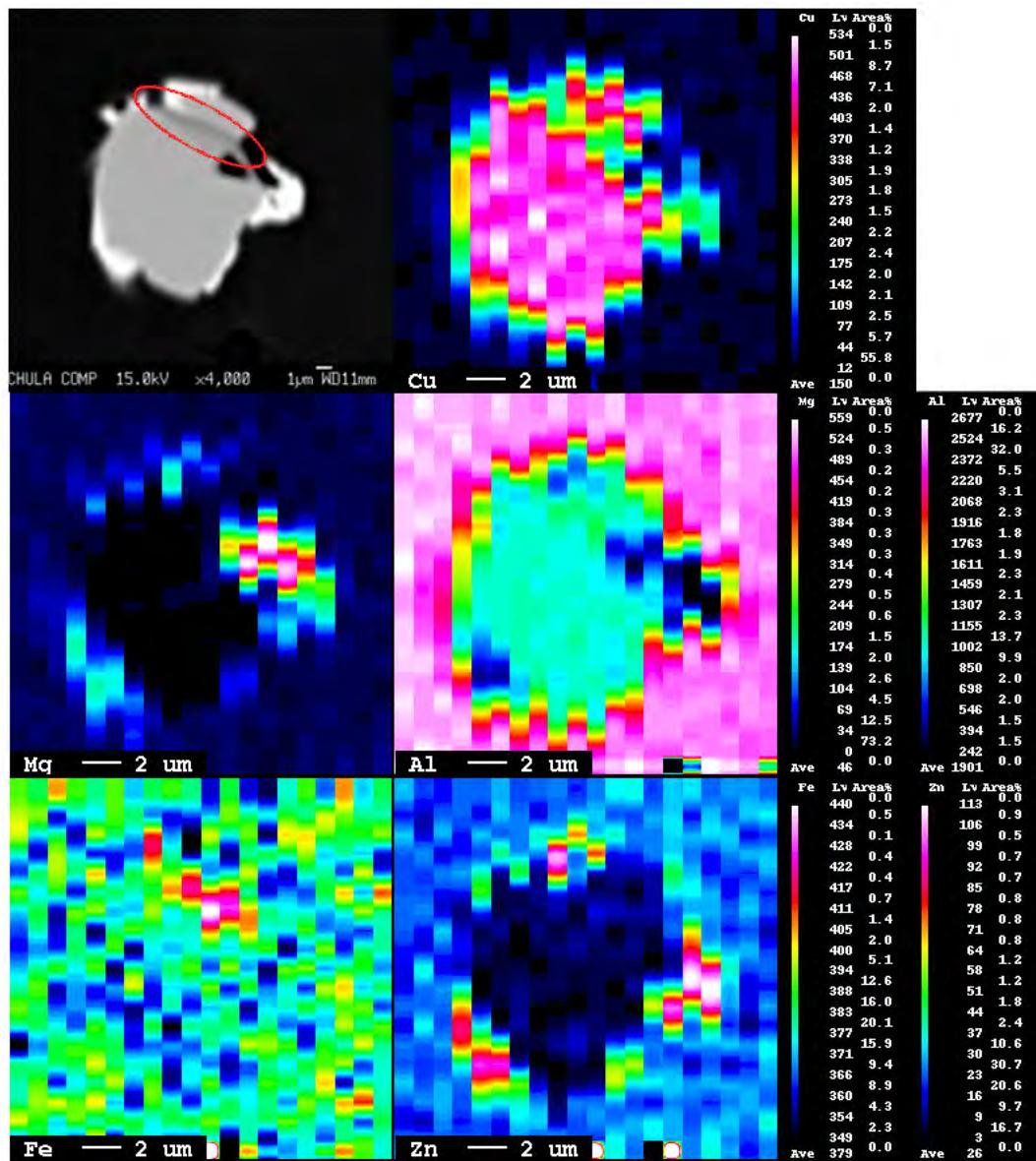
ภาพที่ 4.42 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ $450^{\circ}C$

ภาพที่ 4.43 Backscattered Electron Image ที่กำลังขยายสูงของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 400 °C

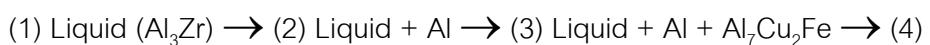
ภาพที่ 4.44 a) Backscattered Electron Image b) X-Ray Maps ของโครงสร้างyx เทคติกภายใน โครงสร้างของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 400 °C

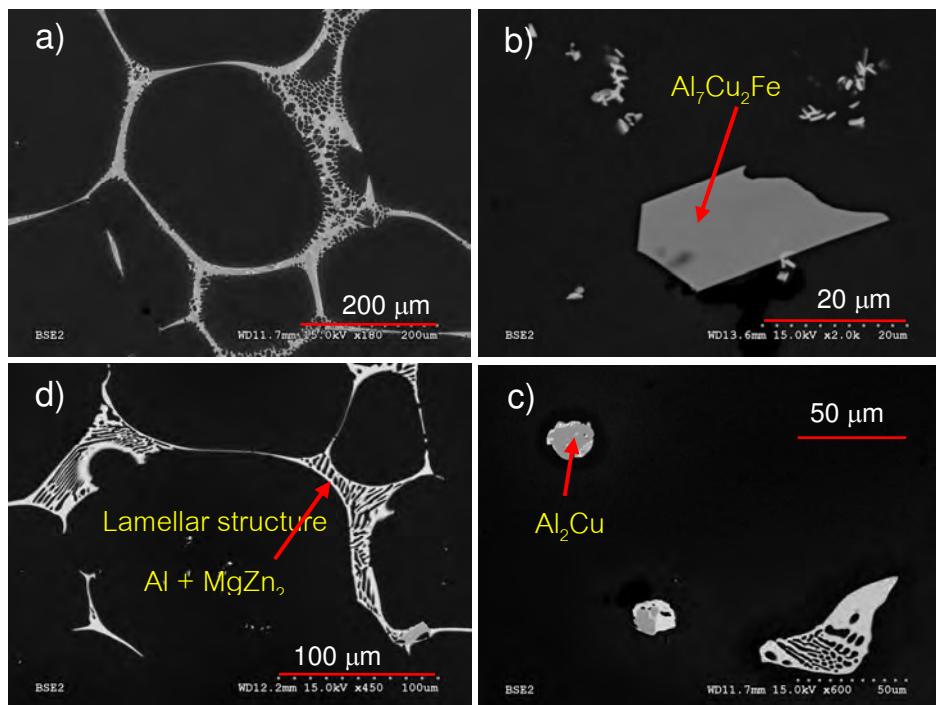
ภาพที่ 4.45 X-Ray Maps ของเฟสภายในโครงสร้างของโลหะสมอະลูมิเนียม

Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่ศึกษาการเกิดเฟสที่อุณหภูมิ 400 °C

จากการศึกษาลำดับการเกิดเฟสตัวยิรี Interrupted Solidification พบร่วมโครงสร้างของโลหะสมอະลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ที่อุณหภูมิแตกต่างกันมีลักษณะโครงสร้างจุลภาคที่แตกต่างกันดังภาพที่ 4.46 ซึ่งสามารถสรุปลำดับการเกิดเฟสดังนี้

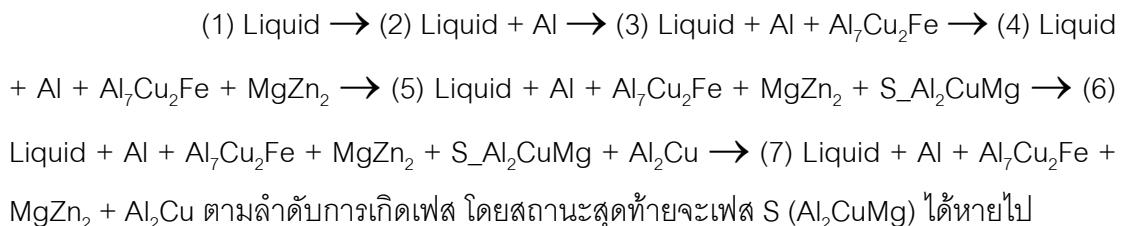

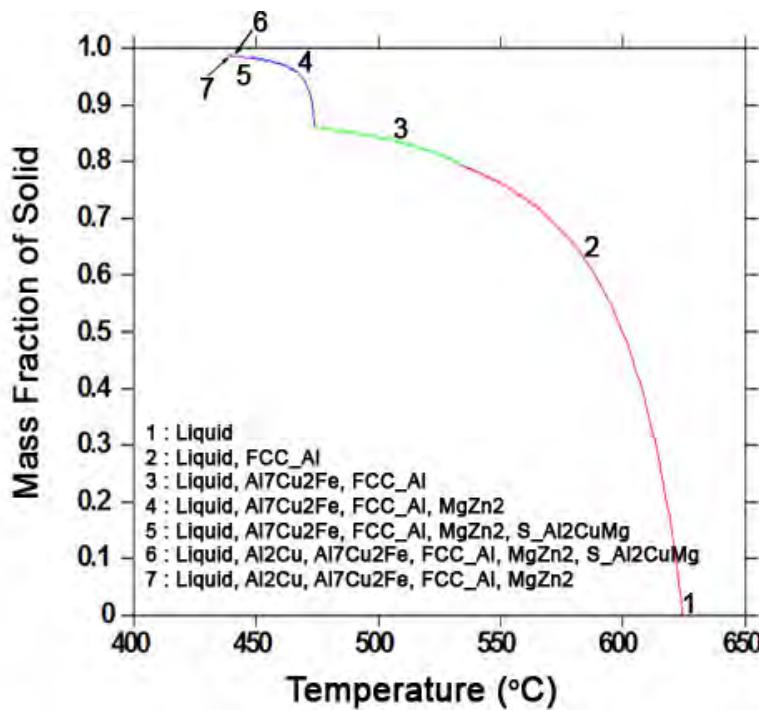
โดยเฟส Al_3Zr เป็นเฟสปฐมภูมิ (Primary phase) ที่เกิดขึ้นก่อนเฟสอื่น ๆ เพราะโครงสร้างจุลภาคภายในหลังกระบวนการหล่อตัวโดยเทคนิคแบบ LFEC พบร่วมเฟส Al_3Zr ปรากฏอยู่บริเวณตรงกลางเกรน แต่ในการพิจารณาลำดับการเกิดเฟสในหัวข้อนี้จะไม่พิจารณาเฟส Al_3Zr ใน การเบริยบเพียงกับการคำนวณด้วยโปรแกรม Thermo Calc. เพราะโปรแกรม Thermo Calc. ไม่มีข้อมูลของเฟส Al_3Zr ในการคำนวณ

ภาพที่ 4.46 Backscattered Electron Image แสดงโครงสร้างจุลภาคของโลหะสมอະลูมิเนียม $\text{Al}-10.0\text{Zn}-2.5\text{Mg}-2.3\text{Cu}$ ที่อุณหภูมิ a) $590\text{ }^{\circ}\text{C}$, b) $515\text{ }^{\circ}\text{C}$, c) $450\text{ }^{\circ}\text{C}$ และ d) $400\text{ }^{\circ}\text{C}$

และจากการคำนวณลำดับการเกิดเฟสด้วยโปรแกรม Thermal Calc ด้วยสมการ Scheil's Equation โดยผลการคำนวณลำดับการเกิดเฟสแสดงดังภาพที่ 4.47 โดยมีลำดับการเกิดเฟสดังนี้

ภาพที่ 4.47 ลำดับการเกิดเฟสจากการคำนวณด้วยโปรแกรม Thermal Calc คำนวณจากสมการ Scheil's Equation ของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu

โดยเมื่อเปรียบเทียบกับการทดลองด้วยวิธี Interrupted Solidification พบร่วมกับการทดลอง Scheil's Equation ที่ได้รับการคำนวณด้วยโปรแกรม Thermal Calc มีเฟส S (Al_2CuMg) โดยการทดลอง Interrupted solidification ไม่พบเฟส S (Al_2CuMg) โดยอาจเกิดเฟสดังกล่าวขึ้นแต่มีปริมาณที่น้อยจึงไม่สามารถตรวจพบได้ภายในโครงสร้าง ซึ่งในการทดลองมีเฟส Θ (Al_2Cu) เกิดขึ้นด้วย ซึ่งจากการตรวจสอบเฟสภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ภายหลังกระบวนการหล่อด้วยเทคนิค LFEC ไม่สามารถพบรูปเฟส Θ (Al_2Cu) เพราะมีปริมาณน้อย และบริเวณที่ใช้ในการตรวจสอบเป็นบริเวณที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของชิ้นงานภายหลังการหล่อ แต่การทำ Interrupted Solidification ยืนยันว่าเกิดเฟส Θ (Al_2Cu) ภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียม Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu ด้วย

โดยผลการศึกษาลำดับการเกิดเฟส พบร่วมกับ Al , $\text{Al}_7\text{Cu}_2\text{Fe}$, η (MgZn_2), Θ (Al_2Cu), Al_3Zr และ Mg_2Si ซึ่งมีค่านิดของเฟสที่เกิดขึ้นเหมือนกับเฟสที่เกิดขึ้นในชิ้นงานภายหลังกระบวนการหล่อด้วยเทคนิค LFEC แต่ชิ้นงานภายหลังกระบวนการหล่อด้วยเทคนิค LFEC ยังพบเฟส S (Al_2CuMg) และ T ($\text{Mg}_{32}(\text{Al},\text{Zn})_{49}$) ด้วย

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

1. ปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างโลหะผสมอะลูมิเนียม ภายหลังกระบวนการหล่อจะมีปริมาณลดลงตามปริมาณของธาตุผสมของโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ลดลง โดยปริมาณของแมgnีเซียมส่งผลกระทบต่อปริมาณของโครงสร้างยูเทคติกมากกว่าสังกะสีและทองแดง

2. โครงสร้างยูเทคติกภายในโครงสร้างของโลหะผสมอะลูมิเนียมมีลักษณะเป็นโครงสร้าง Lamellar โดยมีเฟส η ($MgZn_2$) ที่มีทางเดงละลายอยู่ภายในเฟส เป็นเฟสหลักของโครงสร้างยูเทคติก วางตัวสลับกับเฟส α (Al) นอกจากนี้เฟส η ($MgZn_2$) ยังมีลักษณะเป็นเฟสที่แยกตัวออกมามีลักษณะเป็นทรงกลม สำหรับเฟส S (Al_2CuMg) และ Al_7Cu_2Fe มีการกระจายตัวอยู่ตามโครงสร้างยูเทคติกในโลหะผสมอะลูมิเนียมทุกส่วนประกอบทางเคมี โดยเฟส Al_7Cu_2Fe มีลักษณะเป็นแท่งเหลี่ยมวางตัวอยู่บนโครงสร้างยูเทคติก เฟส θ (Al_2Cu) สามารถเจอในโลหะผสมอะลูมิเนียมทุกส่วนประกอบทางเคมีแต่เมื่อปริมาณที่น้อยมาก โดยปริมาณของเฟส θ (Al_2Cu) ขึ้นอยู่กับปริมาณของทองแดงในโลหะผสมอะลูมิเนียม และเฟส T ($Mg_{32}(Al,Zn)_{49}$) สามารถเจอดีนั้นด้วยโลหะผสมอะลูมิเนียม $Al-6.4Zn-3.0Mg-1.4Cu$ (wt %) ซึ่งมีอัตราส่วนของแมgnีเซียมต่อสังกะสีสูงสุดในโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ใช้ในงานวิจัยนี้

3. โครงสร้างจุลภาคของโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว พบร่วมโครงสร้างยูเทคติกจะมีปริมาณลดลงตามระยะเวลาของกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อเดียว โดยโครงสร้างยูเทคติกจะมีลักษณะไม่เข้มต่อซึ้งกันและกัน โดยเฟส η ($MgZn_2$) มีปริมาณลดลงอย่างเห็นเด่นชัดในโลหะผสมอะลูมิเนียมที่ผ่านกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อเดียวเป็นระยะเวลา 600 นาที แต่สำหรับเฟส Al_7Cu_2Fe ยังคงอยู่ภายในโครงสร้าง แต่มีลักษณะที่เล็กและบางเมื่อเทียบกับสถานะภายหลังกระบวนการหล่อ นอกจากนี้ยังสามารถพบเฟส S (Al_2CuMg) ภายในโครงสร้างภายหลังกระบวนการอบให้เป็นเนื้อเดียว

4. ลำดับการเฟสของโลหะผสมอะลูมิเนียม $Al-10.0Zn-2.5Mg-2.3Cu$ (wt%) ที่ผ่านการทดลองด้วยวิธี Interrupted Solidification พบร่วมมีลำดับการเกิดเฟสดังนี้ (1) Liquid \rightarrow (2) Liquid + Al \rightarrow (3) Liquid + Al + Al_7Cu_2Fe \rightarrow (4) Liquid + Al + Al_7Cu_2Fe + $MgZn_2$ \rightarrow (5) Liquid + Al + Al_7Cu_2Fe + $MgZn_2$ + Al_2Cu ซึ่งผลลำดับการเกิดเฟสส่วนใหญ่สอดคล้องกับ

การคำนวณด้วยโปรแกรม Thermal Calc และพบว่ามีเฟสเกิดขึ้นตรงกับผลการวิเคราะห์เฟสที่เกิดขึ้นในโลหะผสมอะลูมิเนียมภายหลังกระบวนการหล่อด้วยเทคนิค LFEC

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการวัดปริมาณของเฟสต่าง ๆ ภายในโครงสร้าง เพื่อสามารถเปรียบเทียบปริมาณของเฟสต่าง ๆ กับส่วนประกอบทางเคมีที่เปลี่ยนแปลงของโลหะผสมอะลูมิเนียม
2. ในกรณีขาดลงด้าน Interrupted Solidification พบร่วมกับปัญหาด้านการรุ่มชื้นงานลงน้ำ (Quenching) เพื่อศึกษาโครงสร้างในช่วงอุณหภูมินั้น ดังนั้นควรศึกษาเทคนิคด้านการรุ่มชื้นงานลงน้ำ (Quenching) เพื่อให้อัตราการเย็นตัวที่รวดเร็วเพื่อความแม่นยำต่อสถานะของชื้นงานที่ทำการศึกษา

รายการอ้างอิง

- [1] I. J. Polmear. *Light Alloys : Metallurgy of the Light Metals.* United Kingdom : Arnold, 1995.
- [2] Zuo Yubo, Cui Jianzhong, Zhao Zhihao, Zhang Haitao and Qin Ke. Effect of low frequency electromagnetic field on casting crack during DC casting superhigh strength aluminum alloy ingots. *Materials Science and Engineering. A* 406 (2005) : 286-292.
- [3] มนัส สติรจินดา. *โลหะนอกกลุ่มเหล็ก.* กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- [4] วิลเดียม เอฟ สมิธ. *วัสดุวิศวกรรม.* แปลโดย แม้น ออมรสิทธิ์ และสมชาย อัครทิวา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ท็อป, 2546.
- [5] ASM International. *Aluminum and Aluminum Alloys.* United States of America : ASM Specialty Handbook, 1996.
- [6] Xigang Fan, Daming Jiang, Qingchang Meng and Li Zhong. The microstructural evolution of an Al–Zn–Mg–Cu alloy during homogenization. *Materials Letters.* 60 (2006) : 1475–1479.
- [7] Merton C. Fleming, *Solidification Processing.* United States of America: McGraw Hill, 1974.
- [8] Materails Science and International Team. *Numerical Data and Functional Relationships in Science and Technology.* Vol. 11: Ternary Alloy Systems. Germany: Springer, 2005.
- [9] Haitao Zhang, Hiromi Nagaumi, Yubo Zuo and Jianzhong Cui. Coupled modeling of electromagnetic field, fluid flow, heat transfer and solidification during low frequency electromagnetic casting of 7XXX aluminum alloys Part 1: Development of a mathematical model and comparison with experimental results. *Materials Science and Engineering. A* 448 (2007) : 189–203.

- [9] J. Donga, J.Z. Cui, F.X. Yu, Z.H. Zhao and Y.B. Zhuo. A new way to cast high-alloyed Al-Zn-Mg-Cu-Zr for super-high strength and toughness. *Journal of Materials Processing Technology*. 171 (2006) : 399–404.
- [10] Yubo Zuo, Jianzhong Cui, Jie Dong and Fuxiao Yu. Effect of low frequency electromagnetic field on the constituents of a new super high strength aluminum alloy. *Journal of Alloys and Compounds*. 402 (2005) : 149-155.
- [11] Yanxia li, Ping Li, Gang Zhao, Xiaotao Liu and Jianzhong Cui. The constituents in Al-10Zn-2.5Mg-2.5Cu aluminium alloy. *Materials Science and Engineering*. A397 (2005) : 204-208.
- [12] Chandan Mondal and A.K. Mukhopadhyay. On the nature of T(Al₂Mg₃Zn₃) and S(Al₂CuMg) phases present in as-cast and annealed 7055 aluminum alloy. *Materials Science and Engineering*, A 391 (2005) : 367–376.
- [13] อิทธิพล เดี่ยววนิชย์, กล้องจุลทรรศน์ชนิดสะท้อนแสงสำหรับการตรวจวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาคโลหะ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย
- [14] Yubo Zuo, Jianzhong Cui, Jie Dong and Fuxiao Yu. Effect of low frequency electromagnetic field on the as-cast microstructures and mechanical properties of superhigh strength aluminum alloy. *Materials Science and Engineering*. A408 (2005) : 176-181.
- [15] เสริมยุทธ யัยมเกตุ. พฤติกรรมการแข็งตัวของแท่งโลหะอะลูมิเนียมผสมสังกะสี-แมกนีเซียม-ทองแดงความแข็งแรงสูงมากพิเศษที่หล่อด้วยกระบวนการหล่อแบบต่อเนื่องภายใต้การประยุกต์ใช้สนา�แม่เหล็กไฟฟ้า. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาวิศวกรรมโลหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- [16] B.D Cullity. *Elements of X-Ray Diffraction*. United States of America : Addison-Wesley Publishing Company, 1959.

- [17] David R. Poirier and Gordon H. Geiger. *Transport Phenomena in Materials Processing*. United States of America : The Minerals, Metals & Material Society, 1994.
- [18] แขขันวุฒิ โกสุโข. โครงสร้างจุลภาคในสภาพหล่อและโครงสร้างจุลภาคภายหลังผ่านกระบวนการรอบให้เป็นเนื้อเดียวของโลหะผสมอะลูมิเนียมความแข็งแรงสูงพิเศษ(Al - 10Zn - 1-2.5Mg - 1-2.3Cu - 0.14Zr) ที่หล่อด้วยกระบวนการ Direct Chill ภายใต้การควบคุมแม่เหล็กไฟฟ้า. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาวิศวกรรมโลหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- [19] Carroll Croarkin and Paul Tobias. *Engineering Statistics Handbook* [Online]. 2003. Available from: <http://www.itl.nist.gov/div898/handbook/index.htm>

ภาคผนวก

ການພັກ ກ

ຕາງໜີ ກ.1 ຕ້າວຍ່າງແສດງປໍຣິມານຈາຕຸພສມຂອງໄລ໌ທະພສມອະລູມືເນີຍມກລຸ່ມ 7XXX ທີ່ນີຍມໃຫ້ງານໃນ
ປັຈງບັນ

ຮ່າສ	ປໍຣິມານຈາຕຸພສມແຕ່ລະໜົນດ (ເປົອຮັບເຊີນຕົວຢ່ານໜັກ)						
	ຊີດຄອນ (Si)	ເໜັກ (Fe)	ທອງແດງ (Cu)	ແມັງການຝຶສ (Mn)	ແມກນີ້ເຊີຍມ (Mg)	ໂຄຣເນີຍມ (Cr)	ສັກະສື (Zn)
7001	0.35	0.40	1.6-2.6	0.20	2.6-3.4	0.18- 0.35	6.8-8.0
7003	0.30	0.35	0.20	0.30	0.5-1.00	0.20	5.0-6.5
7004	0.25	0.35	0.05	0.20-0.70	1.0-2.0	0.05	3.8-4.6
7005	0.35	0.40	0.10	0.20-0.70	1.0-1.8	0.06- 0.20	4.0-5.0
7008	0.10	0.10	0.05	0.05	0.7-1.4	0.12- 0.25	4.5-5.5
7108	0.10	0.10	0.05	0.05	0.7-1.4	-	4.5-5.5
7009	0.20	0.20	0.6-1.3	0.10	2.1-2.9	0.10- 0.25	5.5-5.6
7109	0.10	0.15	0.8-1.3	0.10	2.2-2.7	0.04- 0.08	5.8-6.5
7010	0.12	0.15	1.5-2.0	0.10	2.1-2.6	0.05	5.7-6.7
7011	0.15	0.20	0.05	0.10-0.30	1.0-1.6	0.05- 0.20	4.0-5.5
7012	0.15	0.25	0.8-1.2	0.08-0.15	1.8-2.2	0.04	5.8-6.5
7013	0.6	0.7	0.10	1.0-1.5	-	-	1.5-2.0
7014	0.5	0.5	0.30- 0.70	0.30-0.70	2.2-3.2	-	5.2-6.2

ตารางที่ ก.1 (ต่อ) ตัวอย่างแสดงปริมาณธาตุผสมของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ที่นิยมใช้ในงานในปัจจุบัน

รหัส	ปริมาณธาตุผสมแต่ละชนิด (เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก)						
	ซิลิคอน (Si)	เหล็ก (Fe)	ทองแดง (Cu)	แมงกานีส (Mn)	แมกนีเซียม (Mg)	โครเมี่ยม (Cr)	สังกะสี (Zn)
7015	0.20	0.30	0.06-0.15	0.10	1.3-2.1	0.15	4.6-5.2
7016	0.10	0.12	0.45-1.0	0.03	0.8-1.4	-	4.0-5.0
7116	0.15	0.30	0.5-1.1	0.05	0.8-1.4	-	4.2-5.2
7017	0.35	0.45	0.20	0.50-0.5	2.0-3.0	0.35	4.0-5.2
7018	0.35	0.45	0.20	0.15-0.50	0.7-1.5	0.20	4.5-5.5
7019	0.35	0.45	0.20	0.15-0.50	1.5-2.5	0.20	3.5-4.5
7020	0.35	0.40	0.20	0.05-0.5	1.0-1.4	0.10-0.35	4.0-5.0
7021	0.25	0.40	0.25	0.10	1.2-1.8	0.05	5.0-6.0
7022	0.50	0.50	0.5-1.0	0.1-0.4	2.6-3.7	0.1-0.3	4.3-5.2
7023	0.5	0.5	0.5-1.0	0.1-0.6	2.0-3.0	0.05-0.35	4.0-6.0
7024	0.3	0.4	0.1	0.1-0.6	0.5-1.0	0.05-0.35	3.0-5.0
7025	0.3	0.4	0.1	0.1-0.6	0.8-1.5	0.05-0.35	3.0-5.0
7026	0.8	0.12	0.6-0.9	0.05-0.2	1.5-1.9	-	4.6-5.2
7027	0.25	0.40	0.1-0.3	0.1-0.4	0.7-1.1	-	3.5-4.5
7028	0.35	0.50	0.1-0.3	0.15-0.6	1.5-2.3	0.2	4.5-5.2
7029	0.1	0.12	0.5-0.9	0.03	1.3-2.0	-	4.2-5.2
7129	0.15	0.3	0.5-0.9	0.10	1.3-2.0	0.10	4.2-5.2

ตารางที่ ก.1 (ต่อ) ตัวอย่างแสดงปริมาณธาตุผสมของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ที่นิยมใช้ในงานในปัจจุบัน

รหัส	ปริมาณธาตุผสมแต่ละชนิด (เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก)						
	ซิลิคอน (Si)	เหล็ก (Fe)	ทองแดง (Cu)	แมงกานีส (Mn)	แมกนีเซียม (Mg)	โครเมี่ยม (Cr)	สังกะสี (Zn)
7229	0.06	0.08	0.5-0.9	0.03	1.3-2.0	-	4.2-5.2
7030	0.20	0.30	0.20-0.40	0.05	1.0-1.5	0.04	4.8-5.9
7039	0.30	0.40	0.10	0.1-0.4	2.3-3.3	0.15-0.25	3.5-4.5
7046	0.2	0.40	0.25	0.30	1.0-1.6	0.2	6.6-7.6
7146	0.2	0.4	-	-	0.1-1.6	-	6.6-7.6
7049	0.25	0.35	1.2-1.9	0.20	2.0-2.9	0.10-0.22	7.2-8.2
7149	0.15	0.20	1.2-1.9	0.20	2.0-2.9	0.10-0.22	7.2-8.2
7050	0.12	0.15	2.0-2.6	0.10	1.9-2.6	0.04	5.7-6.7
7150	0.12	0.15	1.9-2.5	0.10	2.0-2.7	0.04	5.9-6.9
7051	0.35	0.45	0.15	0.10-0.45	1.7-2.5	0.05-0.25	3.0-4.0
7060	0.15	0.20	1.8-2.6	0.2	1.3-2.1	0.15-0.25	6.1-7.5
7064	0.12	0.15	1.8-2.4	-	1.9-2.9	0.06-0.25	6.8-8.0
7072	($\text{Si}+\text{Fe} \leq 0.7$)	0.1	0.1	0.1	-	0.8-1.3	-

ตารางที่ ก.1 (ต่อ) ตัวอย่างแสดงปริมาณธาตุผสมของโลหะผสมอะลูมิเนียมกลุ่ม 7XXX ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

รหัส อะลูมิเนียม ผสม ประเภทขึ้น รูปเย็น	ปริมาณธาตุผสมแต่ละชนิด (เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก)						
	ซิลิคอน (Si)	เหล็ก (Fe)	ทองแดง (Cu)	แมงกานีส (Mn)	แมกนีเซียม (Mg)	โครเมียม (Cr)	สังกะสี (Zn)
7278	0.15	0.20	1.6-2.2	0.02	2.5-3.2	0.17- 0.25	6.6-7.4
7079	0.3	0.4	0.4-0.8	0.1-0.3	2.9-3.7	0.1-0.25	3.8-4.8
7179	0.15	0.20	0.4-0.8	0.1-0.3	2.9-3.7	0.1-0.25	3.8-4.8
7090	0.125	0.15	0.6-1.3	-	2.0-3.0	-	7.7-8.7
7091	0.12	0.15	1.1-1.8	-	2.0-3.0	-	5.8-7.1
7175	0.15	0.20	1.2-2.0	0.1	2.1-2.9	0.18- 0.28	5.1-6.1
7475	0.10	0.12	1.2-1.9	0.06	1.9-2.6	0.18- 0.25	5.2-6.2
7076	0.40	0.6	0.3-1.0	0.3-0.8	1.2-2.0	-	7.0-8.0
7277	0.5	0.7	0.8-1.7	-	1.7-2.3	0.18- 0.35	3.7-4.3
7178	0.4	0.5	1.6-2.4	0.3	2.4-3.1	0.18- 0.28	6.3-7.3
7472	0.25	0.6	0.05	0.05	0.9-1.5	-	1.3-1.9
7075	0.42	0.50	1.2-2.0	0.3	2.1-2.9	0.18- 0.28	5.1-6.1

ตารางที่ ก.2 ตัวอย่างแสดงคุณสมบัติทางกลและลักษณะการใช้งานของโลหะสมอະลูมิเนียม
กลุ่ม 7XXX ที่นิยมใช้งานในปัจจุบัน

รหัส	ส่วนผสม	คุณสมบัติทางกลในค่าสูงสุด			การใช้งาน
		Tensile strength (MPa)	Yield strength (Mpa)	Elongation (%)	
7005	4.6Zn-1.4Mg – 0.5Mn-0.1Cr – 0.1Zr- 0.03Ti	641	483	16	ขอบรากแรไฟ, อุปกรณ์ยึดมุน, ตู้คอนเทนเนอร์, แม่เหล็กนิส, ไม้เบสบอล
7039	4Zn-2.8Mg – 0.2Mn-0.2Cr	450	400	12	ถังบรรจุสารเคมีประเภทสารอินทรีย์, ถังบรรจุอัดความดัน, อุปกรณ์ฉีดพ่นโครงสร้างจราดมิสไซร์
7049	7.6Zn-2.5Mg- 1.5Cu-0.15Cr	538	490	7	โครงสร้างเครื่องบิน, โครงสร้างจราดมิสไซร์, เกียร์ใช้ในการลงจอด
7050	6.2Zn-2.3Mg – 2.3Cu- 0.12Zr	510	496	12	โครงสร้างเครื่องบินที่ผ่านการดึงขึ้นรูป (Extrusion) หรือการ Forgings
7075	5.6Zn-2.5Mg – 1.6Cu -0.23Cr	703	634	9	โครงสร้างเครื่องบิน
7076	7.5Zn-1.6Mg – 0.55Mn-0.65Cu	485	415	14	ใบพัดเครื่องบิน
7175	5.6Zn-2.5Mg – 1.6Cu-0.23Cr	593	524	11	โครงสร้างเครื่องบิน
7178	6.8Zn-2.7Mg – 2.0Cu -0.3Cr	440	420	15	โครงสร้างและในส่วนของเครื่องบินหรือยานอวกาศ
7475	5.7Zn-2.3Mg- 1.5Cu-0.22Cr	683	600	10	ลำตัวเครื่อง, ปีกและแผงเครื่องบิน

ภาคผนวก ฯ

ขอบเขตความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยของข้อมูล (Confidence limits for mean) [19]

$$\text{Confidence limits for mean} = \bar{x} \pm \frac{t_{(\alpha/2, N-1)} \cdot S}{\sqrt{N}} \quad (\text{สมการที่ 4.1})$$

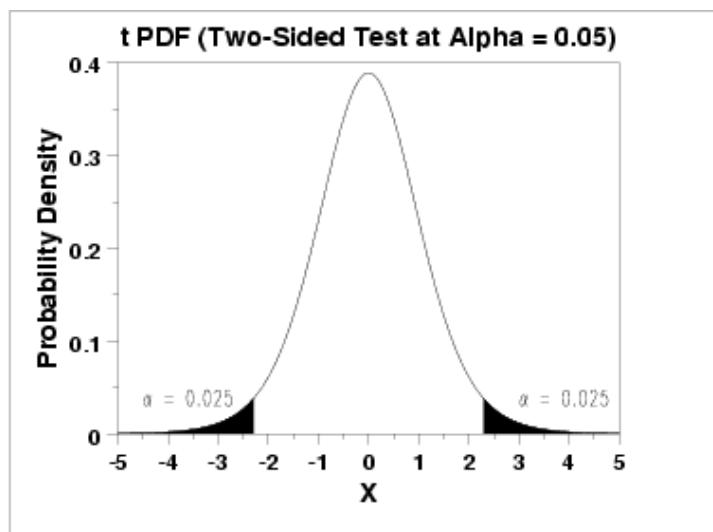
เมื่อ \bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างขนาด N ที่สุ่มมาจากการตัวอย่างทั้งหมด

N คือ จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

S คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

t คือ ค่าวิกฤติบนของการกระจายแบบ t ซึ่งมีองค์ความเป็นอิสระ $N-1$ และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น $1-\alpha$

โดยช่วงความเชื่อมั่นของข้อมูลสามารถคำนวณได้จากสมการที่ 4.1 ในงานวิจัยนี้ ให้ α เท่ากับ 0.05 โดยช่วงของข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณจะให้ค่าความเชื่อมั่นของข้อมูล 95%

ภาพที่ ฯ.1 ตัวอย่างกราฟการกระจายแบบ t ที่มีองค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 10

ภาพที่ ข.1 แสดงตัวอย่างกราฟการกระจายแบบ t ที่มีองค์ความเป็นอิสระเท่ากับ 10 และใช้ α เท่ากับ 0.05 โดยกราฟเป็นกราฟแบบสองด้าน (Two-side test) ซึ่ง $\alpha/2$ เท่ากับ 0.025 โดยสามารถค้นค่าวิกฤติบัน (t) จากฝั่งขวาเมื่อของกราฟได้ประมาณ 2.228

ตารางที่ ข.1 ค่าวิกฤติบัน (t) ที่เป็นความสมมัพน์ระหว่างองค์ความอิสระกับช่วงความมั่นใจของข้อมูล [19]

Degree of freedom	Upper critical values						
	75%	80%	85%	90%	95%	97.5%	99%
1	1.00	1.38	1.96	3.08	6.31	12.71	31.82
2	0.82	1.06	1.39	1.89	2.92	4.30	6.97
3	0.77	0.98	1.25	1.64	2.35	3.18	4.54
4	0.74	0.94	1.19	1.53	2.13	2.78	3.75
5	0.73	0.92	1.16	1.48	2.02	2.57	3.37
6	0.72	0.91	1.13	1.44	1.94	2.45	3.14
7	0.71	0.90	1.12	1.42	1.90	2.37	3.00
8	0.71	0.89	1.11	1.40	1.86	2.31	2.90
9	0.70	0.88	1.10	1.38	1.83	2.26	2.82
10	0.70	0.88	1.09	1.37	1.81	2.23	2.76
11	0.70	0.88	1.09	1.36	1.80	2.20	2.72
12	0.70	0.87	1.08	1.36	1.78	2.18	2.68
13	0.69	0.87	1.08	1.35	1.77	2.16	2.65
14	0.69	0.87	1.08	1.35	1.76	2.15	2.62
15	0.69	0.87	1.07	1.34	1.75	2.13	2.60
16	0.69	0.87	1.07	1.34	1.75	2.12	2.58
17	0.69	0.86	1.07	1.33	1.74	2.11	2.57
18	0.69	0.86	1.07	1.33	1.73	2.10	2.55
19	0.69	0.86	1.07	1.33	1.73	2.09	2.54

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ) ค่าวิกฤติบัน (t) ที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างองศาความอิสระกับช่วงความมั่นใจของข้อมูล

Degree of freedom	Upper critical values						
	75%	80%	85%	90%	95%	97.5%	99%
20	0.69	0.86	1.06	1.33	1.73	2.09	2.53
21	0.69	0.86	1.06	1.32	1.72	2.08	2.52
22	0.69	0.86	1.06	1.32	1.72	2.07	2.51
23	0.69	0.86	1.06	1.32	1.71	2.07	2.50
24	0.69	0.86	1.06	1.32	1.71	2.06	2.49
25	0.68	0.86	1.06	1.32	1.71	2.06	2.49
26	0.68	0.86	1.06	1.32	1.71	2.06	2.48
27	0.68	0.86	1.06	1.31	1.70	2.05	2.47
28	0.68	0.86	1.06	1.31	1.70	2.05	2.47
29	0.68	0.85	1.06	1.31	1.70	2.05	2.46
30	0.68	0.85	1.06	1.31	1.70	2.04	2.46
40	0.68	0.85	1.05	1.30	1.68	2.02	2.42
50	0.68	0.85	1.05	1.30	1.68	2.01	2.40
60	0.68	0.85	1.05	1.30	1.67	2.00	2.39
80	0.68	0.85	1.04	1.29	1.66	1.99	2.37
100	0.68	0.85	1.04	1.29	1.66	1.98	2.36
120	0.68	0.85	1.04	1.29	1.66	1.98	2.36
∞	0.67	0.84	1.04	1.28	1.65	1.96	2.33

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ – นามสกุล	นายปราโมทย์ ชีวีปิริวัฒน์
วัน – เดือน – ปีเกิด	11 กุมภาพันธ์ 2527
ที่อยู่	14/176 ม. 4 ช.เอกชัย 30 แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150
วุฒิการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวัสดุศาสตร์ (อัญมณีและเครื่องประดับ)
โทรศัพท์ติดต่อ	089-497-1643
	คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยา ปี 2549